

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 31 desember

1946

Innhold.

	Side
Res. om godtgjøring for forkynnelser i Oslo	732
Bestem. om endr. av bestem. om omsetn. av gummiringer til kjøretøyer	732
Skr. om opphevelse av bestem. om plikt for forhandlere til å motta utslitte sykkelslanger	733
» om opphevelse av forordn. og forskr. om gummi m. v.	733
» om feieregulatoriv for Kongsvinger	733
» om vedtekt til bygningslovens § 13 for Lier	734
» om do. til bygningslovens § 89,3 for Kongsberg	734
» om forbud mot innførsel av sæd av husdyr	734
» om bandtvang for hund i Frei	734
» om do. i Berg, Troms fylke	734
» om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Kristiansand	735
» om do. for Ålesund	735
» om do. for Molde	735
Lov um tillegg til statsborgarlovi	736
» om særregler om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge	737
» om endr. i lov om aksjeselskaper m. v.	741
» om do. i lov om skipsaksjeselskaper	742
» om do. i og midlert. tillegg til lov om husleie	743
» om do. i midlert. lov om overdragelse m. v. av skip	745
» om velferdsfond m. v. for sjøfolk	746
» om endr. i lov om landslott	747
» om do. i lov om vrakning av klippfisk m. v.	747
» om rettar i norsk selskap overførde under okkupasjonen	748
» om skattefrihet for gevinster i «H 7-lotteriet»	749
» om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål	750
» om endr. i midlert. lov om gjenreisning av krigsramte områder	751
» om straff for utlendske krigsbrotsmenn	753
» om endr. i lov om syketrygd	754
» om do. i tillegg til lov om trygd mot arbeidsløshet	772
» om do. i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.	776
» om brigde i lov um ulykkestrygding for fiskarar	781
» om endr. i lov om ulykkestrygd for sjømenn	784
» om omregningen av ytelser til rentenyttere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.	789
» om krigspensjonering for militærpersoner	790
» om do. for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	798

Lov om omsetn. av pelsdyrskinn	811
» om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirking av drikkebrennevin	812
Midlert. lov om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter	813
» om bruk av dødsstraff	813
» om konfiskert eiendom	814
» om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene m. v.	818
» om innførsleforbod	820
» om utførsleforbod	822
Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe visse vedtak etter lov om tillegg til statsborgarlovi	824
» om at deler av Eigersund herred går over til kjøpstaden Egersund	824
» om endr. av betingelser for innførsel av og handel med apotekvarer ved handelsberettigede	825
» om betaling av kommisjon etter midlert. lov om overdragelse m. v. av skip	826
» om avgift på omsetningen av flesk og kjøtt av storfe m. v.	826
» om bemyndigelse for Finansdepartementet til å utøve myndighet etter lov om særregler om skattleggingen av sjøfolk m. v. som under krigen har opholdt seg utenfor Norge m. v.	826
» om do. for Forsvarsdepartementet til å kunne kreve sak om avskjed reist mot militære embetsmenn m. v.	826
Lov om at visse rettarbøter skal gjelda videre	827
» om tillegg til lov om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid	829
» om endr. i skattelov for landet	829
» om do. i skattelov for byene	834
» om endr. i lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til off. kontorlokaler m. v.	839
Midlert. lov om tillegg til lov om småbruk- og boliglån m. v.	840
» om prisregulering m. v. av næringsverksemd	841
Res. om at de reguleringsbestemmelser, som er gitt eller opprettholdt etter prov. anordn. om prisregulering m. v. og fortsatt er i kraft skal vedbli å gjelde inntil videre	843

22 novbr.

Kongelig resolusjon.

Den godtgjøring som ved sportelloven av 4 februar 1938 § 120, 1 ledd, er bestemt for forkynnelser i sivile saker, forhøyes i medhold av samme paragrafs annet ledd, jfr. samme lovs § 95, fra 1 januar 1947 inntil videre til kr. 2,00 for forkynnelser i Oslo kommune.

30 novbr.

Bestemmelser om endring av Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 5 august 1946 om omsetning av gummiringer til kjøretøyer.

(Gitt 30 november 1946 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, og kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

I.

30 novbr.

I bestemmelser av 5 august 1946 om omsetning av gummiringer til kjøretøyer gjøres følgende endringer:

- a) § 3 oppheves.
- b) § 4 skal lyde:

Produsenter, importører og forhandlere av gummiringer plikter ved utgangen av hver måned å sende inn oppgave over beholdning, tilgang og salg av slike ringer til Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 2 desember 1946.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

30 novbr.

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 oppheves bestemmelser av 13 mars 1946 om plikt for forhandlere til å motta utslitte sykkelslanger ved salg av nye, med virkning fra og med 2 desember 1946.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

30 novbr.

I medhold av lov om okkupasjonslovgjevinga av 27 september 1946 § 1 nr. 2 annet ledd, og kongelig resolusjon av 22 november 1946, fastsettes at

- 1) Forordning av 27 januar 1942 om g u m m i, gummiavfall, regenerat og gummivarer,
- 2) Forskrifter av 7 februar 1942 om framstilling m. v. av gummi-varer,
- 3) Forskrifter av 15 august 1945 om framstilling og omsetning av reparasjonsmaterialer for gummifottøy og sykkelringer skal opphøre å gjelde fra og med 1 januar 1947.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

6 desbr.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjennes med dette feieregulativ for Kongsvinger slik at takstene nå blir følgende:

Skorstein eller loddpipe gjennom 1 etasje	kr. 0,80
» » » 2 »	» 1,20
» » » 3 »	» 1,60
» » » 4 »	» 2,00
Anbringere og trukne rør	» 0,50

6 desbr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lier herredstyre, Buskerud fylke, i møte 9 november 1946 om vedtekt til bygningslovens § 13 for Lier. Vedtekten er av departementet redigert således:

Bygningsrådet skal bestå av politimesteren, bygnings- og brannsjefen, helserådets formann og rådmannen samt 4 medlemmer valgt av herredstyret.

9 desbr. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Kongsberg bystyre i møte 15 november 1946 om vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Kongsberg sålydende:

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

10 desbr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av § 17 i lov av 14 juli 1894 med tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1939, forbys det å innføre sæd av husdyr — pelsdyr innbefattet — fra alle land. Veterinærdirektøren bemyndiges til å dispensere fra dette forbud.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

12 desbr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes vedtak av 7 november 1946 av Frei herredstyre, Møre og Romsdal fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at alle som er eier eller innehaver av hund i Frei herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Unntatt er hunder som under lovlig jakt kan godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

12 desbr. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes vedtak av 15 februar 1946 av Berg herredstyre, Troms fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Berg herred skal holde hunden i band

eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter. 12 desbr.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

12 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Kristiansand bystyre i møte 21 oktober 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Kristiansand, dog med en del endringer foretatt av departementet.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp. Bygning kan dog oppføres i 4 etasjer med én trapp, når hver leilighet i 4. etasje dessuten har balkong som kan nåes av motorstige.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

12 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Ålesund bystyre i møte 22 oktober 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Ålesund, dog med en tilføyelse foretatt av departementet.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

Bygning kan dog oppføres i 4 etasjer med én trapp når hver leilighet i 4. etasje dessuten har balkong som kan nåes av en motorstige.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

12 desbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Molde bystyre i møte 30 oktober 1946 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 89,3 for Molde.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 89,3.

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (jfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn 3 etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

13 desbr. Lov om tillegg til statsborgarlovi.
Nr. 1.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 5 desember 1946 som lyder so:

§ 1. Når Noreg er i krig kan borgar av fiendestat ikkje vinna norsk statsborgarrett etter § 2 eller § 3 i statsborgarlovi frå 8 august 1924. Denne regelen gjeld frå krigen byrjar og til ein dag Kongen fastset.

Hev borgar av fiendestat fyllt vilkori i statsborgarlovi § 2 i den tid som er nemnt i fyrste leden, vert han norsk statsborgar når tidbolken er ute, so framt han framleis bur i riket.

Hev ei kvinne, som er borgar i fiendestat, gift seg med norsk statsborgar i den tidi som er nemnt i fyrste leden, vert ho norsk statsborgar når tidbolken er ute, so framt ho ikkje bur utanfor riket, eller samlivet mellom ektemakane er slutt, med heimel i dom eller løyve. Barn som ektemakane åtte i lag då dei gifte seg med einannan, vert norsk statsborgar soframt det er ugift og under 18 år.

Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera undantak frå fyresegnene i det einskilde tilfellet når serlege grunnar ligg fyre.

§ 2. Hev nokon vunne statsborgarrett i fiendestat i tidi frå krigen byrjar og til ein dag Kongen fastset, misser han sin norske statsborgarrett, utan omsyn til fyresegnene i statsborgarlovi § 8, andre punktum. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera undantak frå fyresegnene i fyrr punktum i det einskilde tilfelle.

§ 3. Hev nokon som fyrr var borgar i fiendestat fenge norsk statsborgarløyve, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, taka løyvet tilbake med verknad frå krigen byrja, so framt vedkomande har forbrote seg mot straffelovene um landssvik.

§ 4. Kongen kan gjeva ålgjeldande fyresegner um kven som skal reknast for borgar av fiendestat etter denne lovi.

§ 5. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Millombils rettarbot frå 17 august 1945 um tillegg til statsborgarlovi held upp å gjelda frå same tid.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssieglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. 13 desbr. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 5 desember 1946 sålydende:

Kapitel I.

Sjøfolk og fangstfolk i utenriks fart.

§ 1. Av hyre, part og annen godtgjørelse som er oppebåret i årene 1940 til og med 1945 for tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som i henhold til bestemmelse i tariffavtale eller annen avtale eller etter pålegg er trukket ved utbetalingen. Det samme gjelder for hyre, part og annen godtgjørelse for tjeneste ombord i andre skip i alliert tjeneste, forutsatt at trekk er foretatt ved utbetalingen og at trekkbeløpene er innbetalt til norske myndigheter.

Midler som er oppspart av hyre m. v. som nevnt i første ledd skal skattlegges som formue ved ligningen for budsjettåret 1946—47. Det kan ikke foretas etterligning av formue av denne art for budsjettårene 1941—42 til og med 1945—46.

Den skattepliktige har ikke krav på tilbakebetaling av noen del av de beløp som er trukket ved utbetaling av hyre, part eller annen godtgjørelse som nevnt i første ledd med mindre trekket på grunn av særegne omstendigheter har virket uforholdsmessig trykkende.

Feriegodtgjørelse som tilstås sjøfolk av de midler som er avsatt i henhold til lov av 19 juli 1946 om erstatning for skip og bruk av skip i medhold av provisoriske anordninger av 22 april og 18 mai 1940 m. v. § 11 punkt 2, skattlegges ikke som inntekt.

§ 2. Ved enhver utbetaling av hyre eller annen godtgjørelse som nevnt i § 1 til personer som er skattepliktige her i riket, skal det inntil videre foretas trekk til dekning av skatter og trygdepremie. Trekket skal for personer som ikke har noen å forsørge utgjøre 15 %, for andre 10 % av bruttolønnen.

Det kan ikke pålegges skattetrekk med hjemmel i landskatte-lovens § 114, byskattelovens § 106, i hyre eller annen godtgjørelse som undergis trekk etter første ledd i denne paragraf.

§ 3. Skatt som for budsjettåret 1940—41 eller senere år er utlignet på hyre, part eller annen personlig arbeidsinntekt, blir å frafalle. Dette gjelder også skatt som er utlignet på forskudd eller lån, utbetalt til den skattepliktiges pårørende her i riket.

- 13 desbr. 1) Frafallelse av skatten for 1940—41 er dog betinget av
 Nr. 2. 1) at den skattepliktige 1 januar 1946 fremdeles gjorde tjeneste ombord i skip i utenriks fart og ikke har hatt avbrudd i tjenesten på mer enn i alt 1 år i tiden 1 januar 1940 til 1 januar 1946 og
- 2) at krav om frafallelse — med nøyaktige opplysninger om størrelsen av hyre, part eller annen personlig arbeidsinntekt i 1939 og om mulige avbrudd i tjenesten — blir fremsatt overfor ligningsmyndighetene i det distrikt der skattene er utlignet innen 6 måneder etter at denne lov er trådt i kraft.

Kapitel II.

Tjenestemenn og andre som har oppholdt seg utenfor Norge under krigen.

§ 4. Av lønn som i tiden inntil 31 desember 1944 utenfor Norge er utbetalt av den norske stat, eller av norske institusjoner i utlandet, skal det ikke svares inntektsskatt ut over de beløp som er betalt eller trukket etter avtale om frivillig trekk eller ved tvungent trekk med hjemmel i provisoriske anordninger av 23 desember 1941, 19 juni og 4 september 1942 og 26 mars 1943. Bestemmelsene i § 1, annet og tredje ledd, får tilsvarende anvendelse for midler som er oppspart av lønn som nevnt i første punktum og for tilbakebetaling av beløp som er trukket ved utbetalingen av lønnen.

Bestemmelsene i første ledd får ikke anvendelse når det ikke er foretatt trekk eller frivillig innbetaling av skatt i forbindelse med utbetalingen av lønnen.

§ 5. Ved ligningen for budsjettåret 1946—47 skal lønn som den skattepliktige i 1945 utenfor Norge har mottatt av den norske stat eller av norske institusjoner i utlandet medregnes i inntekten. Bostedstillegg blir ikke å skattlegge som inntekt. Familietillegg som vedkommer året 1945 skal regnes som inntekt i dette år selv om det ikke var utbetalt til den skattepliktige før årets utgang.

Det skal gjøres fradrag i de inntektsskatter som blir utlignet til staten og bostedskommunen samt i alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift for budsjettåret 1946—47 for beløp som med hjemmel i provisorisk anordning av 26 mars 1943 er trukket i lønn som den skattepliktige i 1945 har fått utbetalt av den norske stat eller av norske institusjoner i utlandet. Fradraget skal også omfatte beløp som er eller blir trukket ved utbetaling av familietillegg vedkommende året 1945. Fradraget skal fordeles på de enkelte skatter og avgifter etter disses størrelse. Den skattepliktige har ikke krav på refusjon av noen del av de beløp som er eller blir trukket ved ut-

betalingen, selv om trekkbeløpet overstiger de utlignede inntekts- 13 desbr.
skatter til staten og bostedskommunen med tillegg av alderstrygd- Nr. 2.
og krigspensjoneringsavgift for 1946—47, med mindre vilkårene etter
etter § 1, tredje ledd foreligger.

Lønn og annen godtgjørelse som den skattepliktige i 1945 uten-
for Norge har mottatt for tjeneste som korporal, ledende dekk- og
maskinmann eller menig i de militære styrker, skal ikke medregnes i
inntekten ved ligningen for 1946—47.

§ 6. Ved enhver utbetaling av lønn som nevnt i § 4 til per-
soner som oppholder seg utenfor Norge skal det inntil videre foretas
trekk til dekning av skatter. Bestemmelsene i § 2, første ledds
annet punktum og annet ledd, får tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i denne og foregående paragraf får ikke anven-
delse overfor utsendte eller fast ansatte utenriks tjenestemenn.

Kapitel III.

Fordeling av de beløp som er trukket utenfor Norge.

§ 7. Beløp som er inngått ved trekk overfor personer som
etter skattelovenes alminnelige regler ikke er skattepliktige her i
landet tilfaller i sin helhet staten. Forøvrig skal trekkbeløpene for-
deles med $\frac{1}{4}$ til staten, $\frac{3}{4}$ til den kommune hvor den skattepliktige
var bosatt eller ble ansett skattepliktig ved siste ligning før han
forlot landet eller før forbindelsen med Norge ble brutt. $\frac{1}{10}$ av de
beløp som ved denne fordeling tilfaller kommunene, skal holdes til-
bake og innbetales til Aldersfondet. Av de beløp som inngår til
Aldersfondet skal $\frac{1}{11}$ overføres til krigspensjoneringsfondet.

Når en skattepliktig ikke er opptatt til ligning i noe distrikt
her i landet før budsjettåret 1939—40 eller senere år, skal kom-
munens andel i det beløp som er trukket i hans hyre, part eller lønn
innbetales til skattefordelingsfondet.

Før utbetaling eller fordeling foretas etter reglene i første ledd
skal pliktige trygdepremier dekkes fullt ut.

Kapitel IV.

Forskjellige bestemmelser.

§ 8. Midler som er inngått ved trekk som nevnt i §§ 1 og 4
kan ikke for noen del kreves brukt til dekning av restanser på
skatt som er utlignet her i riket.

§ 9. Når en person som under krigen i kortere eller lengre tid
har oppholdt seg utenfor Norge ikke er skattlagt for inntekt som

13 desbr. var oppebåret før han forlot landet, for inntekt han har hatt her Nr. 2. i landet i den tid han har oppholdt seg i utlandet eller for formue han har hatt her i landet, blir etterligning å foreta.

Når en skattepliktig under krigen har hatt formue i utlandet (herunder krav på skyldnere i utlandet) eller har ervervet inntekt i utlandet og formuen eller inntekten ikke er medregnet ved ligningen her, blir etterligning å foreta for så vidt formuen eller inntekten skal medregnes ved ligningen etter skattelovens alminnelige regler og særreglene i denne lov ikke får anvendelse. Når det foretas etterligning for utbytte eller avkastning av formue som ved ligning under krigen er medregnet med vesentlig redusert verdi og ellers når forholdene i særlig grad taler for det, kan formuesansettelsen for vedkommende år omgjøres og ny ligning foretas.

Ved etterligning etter denne paragraf skal inntekten regnes å vedkomme det år da den er opptjent selv om den skattepliktige først senere har oppebåret inntekten eller fått adgang til å få beløpet utbetalt eller ytelsen erlagt.

Etterligning i formuesskatt blir ikke å foreta når den formue etterligningen ville omfatte ikke noe år overstiger kr. 50 000. Inntektsbeløp som i alt ikke overstiger kr. 5 000 skattlegges under ett i det år den skattepliktige har oppebåret inntekten eller har fått adgang til å få beløpet utbetalt eller ytelsen erlagt.

Bestemmelsene i første til fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når en skattepliktig som her i landet har fått etterbetalt lønn eller inntekt av annen art overfor ligningsmyndighetene krever å få inntekten fordelt.

§ 10. Etterligning og ny formuesligning i henhold til § 9 kan foretas uten tilknytning til årets ligning. Etterligning kan fremmes uten begjæring fra kommunestyret og vedkommende departement. For etterligning og ny formuesligning som nevnt gjelder ellers reglene i lov av 19 juli 1946 nr. 16 om midlertidig tillegg til skattelovens bestemmelser om etterligning med unntak av bestemmelsene i lovens § 6, annet ledd og § 10. Bestemmelsene i den nevnte lovs § 5, annet ledd, gjelder dog bare når den formue som omfattes av etterligningen med urette har unngått beskatning ved ligningen for 1940—41.

§ 11. Vedkommende regjeringsdepartement kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov, derunder om hva som skal anses som utenriksfart etter § 1, om gjennomføring av trekk etter § 2 om hva som skal regnes som bostedstillegg etter § 5, første ledd, annet punktum, når dette ikke er utbetalt som et særskilt tillegg, om gjennomføring av trekk etter § 6, derunder om størrelsen av det skattefri fradrag som skal innrømmes, om hvem som er å anse som

utsendt eller fast ansatt utenrikstjenestemann etter § 6, annet ledd, 13 desbr. om fordeling og provisjon av trukne beløp, og som oppgjør for pliktige trygdepremier, etter § 7, m. v. Vedkommende departement kan også gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av ligningen for 1946—47 av inntekt som den skattepliktige, eller noen som han etter de alminnelige regler i skattelovene lignes under ett med, har oppebåret i 1945 ved siden av hyre, part eller slik godtgjørelse som nevnt i § 1. Herunder kan fastsettes regler om hvilke skattefri fradrag som skal tilstås.

Departementet kan overdra sin myndighet etter denne paragraf til annen offentlig myndighet.

§ 12. Denne lov får ikke anvendelse på formue eller inntekt som har forbindelse med oppgjøret mellom den norske stat og eierne av skip som har vært disponert av The Norwegian Shipping and Trade Mission.

§ 13. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 26 mars 1943 om skattetrekk for lønsmottakere i statens tjeneste utenfor Norge.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 § 31. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946 sålydende:

I.

I lov om aksjeselskaper og kommandittaksjeselskaper av 19 juli 1910 skal § 31 første ledd lyde:

For aksjene skal utstedes aksjebrev som skal være datert, underskrevet av styret og inneholde: selskapets navn og gjenstanden for dets virksomhet; registreringsens datum; aksjens størrelse og aksjeeierens navn; derhos skal det i aksjebrevet tydelig anføres, hvor meget der innen dets utlevering er innbetalt på det. Ethvert aksjebrev skal være underskrevet av minst to personer. Har styret bare ett medlem, velger generalforsamlingen en aksjeeier til å under-

13 desbr. skrive aksjebrevene sammen med styremedlemmet. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at underskriftene på aksjebrevene gjengis på mekanisk måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om endring i lov om skipsaksjeselskaper
Nr. 4. av 26 juli 1916 § 31.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946 sålydende:

I.

I lov om skipsaksjeselskaper av 26 juli 1916 skal § 31 første ledd lyde:

For aksjene skal utstedes aksjebrev som skal være datert, underskrevet av styret og inneholde: selskapets navn og gjenstanden for dets virksomhet; registreringens datum; aksjens størrelse og aksjeeierens navn. Ethvert aksjebrev skal være underskrevet av minst to personer. Har styret bare ett medlem, velger generalforsamlingen en aksjeeier til å underskrive aksjebrevene sammen med styremedlemmet. Når særlige grunner taler for det, kan vedkommende departement samtykke i at underskriftene på aksjebrevene gjengis på mekanisk måte.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i og midlertidig tillegg til lov om husleie av 16 juni 1939. 13 desbr. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946 sålydende:

I.

I lov om husleie av 16 juni 1939 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 37. Oppsigelse av leieforhold.

Oppsigelse av leier skal være skriftlig.

I oppsigelsen skal det stå at søksmål etter § 38 i tilfelle må være reist innen 14 dager etter at oppsigelsen er mottatt av leieren. Ellers er oppsigelsen ikke rettsgyldig. Har leieren flyttet i henhold til oppsigelsen, blir den dog å betrakte som gyldig.

Er grunnen til oppsigelsen ikke oppgitt, skal det stå i oppsigelsen at leieren når han skriftlig krever det, kan få grunnen til oppsigelsen skriftlig opplyst. Etterkommer ikke utleieren kravet innen fem dager etter at det må antas at han har fått kunnskap om det, er oppsigelsen ikke rettsgyldig.

Reglene i annet, tredje, fjerde, femte og sjette punktum gjelder ikke for forretningslokaler som er leid bort pr. dag, enkelt beboelsesrom, helt møblert leilighet eller del av helt møblert leilighet.

Reglene i denne paragraf kan ikke fravikes ved avtale.

§ 38, første ledd.

Retten kan etter krav fra en leier kjenne en oppsigelse ugyldig i fall retten finner at oppsigelsen savner fyllestgjørende saklig grunn eller at den vil virke urimelig. Søksmål må være reist innen den frist som er nevnt i § 37, annet ledd, første punktum. Megling i forliksrådet finner ikke sted.

§ 38, fjerde til syvende ledd.

Oppsigelse kan ikke av retten kjennes ugyldig:

- 1) når nedrivning eller ombygging av eiendommen fører med seg at utleide leilighet eller rom må fravikes,
- 2) når det foreligger vesentlig misligholdelse av leieavtalen fra leierens side.

Med mindre særlige grunner gjør det rimelig kan retten ikke kjenne en oppsigelse ugyldig:

- 1) når leieren skal fratre stilling som hushjelp, vaktmester eller portner i eiendommen,

13 desbr. 2) når leieren har leid leiligheten eller rommet i egenskap av arbeidstager ved utleierens bedrift, men skal tre ut av arbeidsforholdet, likevel så at retten skal påse at oppsigelsen ikke blir

Nr. 5.

brukt som kampmiddel i arbeidstvist,

3) når staten eller en kommune er utleier og leieren uttrer av statstjenesten eller den kommunale tjeneste eller når en slik leier blir forflyttet eller selv ikke lenger bor i leiligheten eller rommet.

Oppsigelse av leierens ektefelle eller barn som vil fortsette leieforholdet i samsvar med reglene i § 31, kan ikke kjennes ugyldig når det gjelder en leieavtale av den art som er nevnt i foregående ledd.

Reglene i denne paragraf kan ikke fravikes ved avtale til skade for leieren.

§ 41, post 4.

at unntagelsen i § 37, fjerde ledd, og i § 38, tredje ledd, ikke skal gjelde for familier med barn under 16 år som bor på ett rom.

§ 42, første ledd.

Twistemål mellom utleier og leier om leieforhold etter denne lov hører under de alminnelige domstoler med mindre saken i henhold til §§ 23, 27 og 28 eller §§ 43—45 skal behandles av bygningsrådet (forliksrådet) eller husleieretten (overskjønnsretten). Ankefristen er 14 dager. For øvrig gjelder reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål.

§ 43, annet ledd, første og annet punktum.

Rettens formann med varamann blir oppnevnt blant fast utnevnte embetsdommere. Når særlige forhold gjør det påkrevd, kan det oppnevnes andre som fyller vilkårene for å være by- eller herredsdommere.

§ 44, første ledd.

Husleierettens skjønnsmessige avgjørelser etter § 14, nest siste ledd, § 18, jfr. § 14, nest siste ledd, §§ 35, 36 og 38 og § 40, tredje punktum, kan bringes inn for en overskjønnsrett innen 14 dager etter at avgjørelsen er forkynt. For andre avgjørelser av husleieretten gjelder reglene om anke og kjæremål til lagmannsrett i lov om rettergangsmåten for tvistemål, likevel slik at ankefristen er 14 dager.

II.

§ 39 a. Leier av hus eller husrom kan ikke kastes ut på grunn av manglende husleiebetaling hvis den skyldige leie og nødvendige omkostninger blir betalt før utkastning er iverksatt.

Selv om den skyldige leie eller omkostninger ikke blir betalt til den tid da utkastning skulle skje, kan utkastning ikke iverksettes når

den manglende betaling skyldes årsaker som antas å være av for- 13 desbr.
bigående art. En forlangt utkastning kan ikke utsettes mer en 2 må- Nr. 5.
neder av den her nevnte grunn. Utsettelse bør vanligvis gjøres be-
tinget av at leie betales for utsettelsestiden.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder til 30 juni 1948 og får
gyldighet i alle kommuner.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid bortfaller bestem-
melser av 12 juni 1940 om utsetting av tvangsfullbyrdelse i visse
tilfelle § 4 og bestemmelser av 24 september 1941 og 4 november
1943 om endringer i lov om husleie av 16 juni 1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i midlertidig lov om overdra- 13 desbr.
gelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946
sålydende:

I.

Midlertidig lov av 5 juli 1946 om overdragelse og bortfrakt-
ning m. v. av skip § 9, første ledd, skal lyde:

For å skaffe til veie midler til å dekke krav som framsettes
på grunn av gjennomføringen av bestemmelsene i kapitel 2 i denne
lov, skal bortfrakter av norsk skip av registreringspliktig størrelse
i utenriks fart innbetale til en utjevningskasse en kommisjon av
frakttanter opptjent fra et tidspunkt som fastsettes av Kongen.
Størrelsen av kommisjonen fastsettes av den i § 10 nevnte skjønns-
nemnd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om opprettelse av et Velferdsfond og et
Nr. 7. Velferdsråd for sjøfolk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946
sålydende:

§ 1. Det opprettes et fond hvis midler skal brukes til sosiale
velferdstiltak for sjøfolk i innen- og utenriksfart.

Fondet danner et eget rettssubjekt hvis midler holdes atskilt
fra statskassen.

§ 2. Fondet ytes et årlig tilskudd ved en avgift på 240 øre pr.
måned som beregnes for hver syketrygdet sjømann ombord i norsk
skip og fordeles med 60 øre på sjømannen, 60 øre på rederen og
120 øre på staten.

Kongen gir nærmere regler om innkrevingsmåten. Han kan på-
legge rederne å trekke i hyren sjømennenes andel, og rederne er i
så tilfelle ansvarlige for denne.

I mangel av betaling kan sjømennenes og redernes andel, tillike-
med påløpne renter og omkostninger, inndrives ved utpantning. Inn-
drivelse ved utpantning for sjømennenes andel kan også skje hos
rederne, såfremt disse er pålagt å foreta trekk herfor i hyren.

Kongen kan treffe bestemmelse om at avgiften i visse tilfelle
ikke skal oppkreves. Kongen kan også utvide avgiftsplikten til å om-
fatte mannskaper på norske skip som ikke omfattes av syketrygden.

§ 3. Kongen fastsetter de nærmere forskrifter for forvaltningen
og anvendelsen av fondets midler og oppnevner et Statens Velferds-
råd for Handelsflåten som administrativt organ for fondet.

I dette råd som velges for 3 år av gangen, skal staten, sjø-
mannsstanden og rederinæringen være representert.

Kongen fastsetter de nærmere regler for rådets sammensetning
og virksomhet.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Kongen fastsetter når beregningen av den i § 2 nevnte avgift
skal ta til.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om landslott av 14 mars 1930. 13 desbr. Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946 sålydende:

Lov om landslott av 14 mars 1930 blir å endre slik:

§ 1 nytt annet ledd:

Landslott skal også svares av fangst som gjøres ved bruk av kunstig lys, når fartøy, hvor slikt lys benyttes har fortøyning i land.

§ 2 nytt annet ledd:

For fangst som gjøres ved bruk av kunstig lys etter § 1 annet ledd og når hele fangsten opptas av sjøen umiddelbart etter og i forbindelse med kastningen (stengningen) svares 1½ — en og en halv — prosent landslott, ellers svares 3 — tre — prosent.

§ 3 nytt annet ledd:

Dersom fangst etter § 1 — bortslepes og settes i steng (lås) ved land tilhørende annen eier (gårdsnummer) enn hvor fangsten er gjort, kan der i alt ikke kreves mer enn 3 — tre — prosent landslott, som blir å dele etter § 4.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring av lov av 30 september 1921 om vrakning av klippfisk og saltfisk. 13 desbr. Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 7 desember 1946 sålydende:

I.

§ 8 i lov av 30 september 1921 om vrakning av klippfisk og saltfisk skal heretter lyde således:

§ 8. Til bestridelse av de med vrakervesenet forbundne utgifter blir det ved all eksport av klippfisk, ved vrakning av saltfisk og ved fornyet vrakning av klippfisk å erlegge en avgift som fastsettes av Kongen.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 44, 1946.

13 desbr. Avgiften ved eksport av klippfisk oppkreves av tollvesenet. Toll-Nr. 9. oppbørselsbetjentenes godtgjørelse for oppkreving av avgiften fastsettes av Kongen.

Avgiften for vrakning av saltfisk og for fornyet vrakning av klippfisk blir av rekvirenten å erlegge til utstederen av vrakerattesten innen denne utstedes.

Blir den i foregående avsnitt omhandlede vrakning ikke fullført, jfr. § 5, blir avgiften likevel å erlegge for det parti som er begjært vraket.

II.

Denne lov trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **13 desbr. Lov om rettar i norsk selskap overførde under**
Nr. 10. okkupasjonen.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 10 desember 1946 som lyder so:

I. Kva lover gjeld.

§ 1. Denne lover gjeld rettar i norske selskap som i strid med § 1 i «provisorisk anordning om erverv av rettighet i norsk selskap» frå 3 oktober 1941 er overførde til andre etter den nemnde dagen.

II. Rettar på fiende-hand.

§ 2. Har slik rett som nemnt i § 1 vore på fiendehand etter 3 oktober 1941, er han norsk statseige. Det same gjeld motyting som tidlegare innehaver vert pålagd å svara når slik rett vert tilbakesøkt (jfr. § 4, andre leden).

Lov om fiendegods o. a. frå 22 mars 1946 §§ 1, 3—6, 9—11 og 14—16 gjeld tilsvarande.

Var slik rett som er nemnt i første leden ikkje på fiendehand 9 mai 1945, kan Kongen eller den han gjev fullmakt samtykkje i at staten ikkje gjer krav på retten. Vert ikkje slikt samtykkje gjeve kan det fastsetjast at innehavaren skal få att av statskassa alt eller noko av det han sjølv har gjeve for retten, når det er rimeleg grunn for det.

III. Retttar på ikkje-fiendehand.

13 desbr.

Nr. 10.

§ 3. Er slik rett som nemnt i § 1 på ikke-fiendehand og tilhøvet ikkje går inn under § 2, kan Kongen eller den han gjev fullmakt godkjenna overføringa til innehavaren. Kongen kan gjeva ålgjeldande reglar om godkjenning av visse slag rettsvinningar.

Vert godkjenning nekta, skal retten avhendast for innehavaren si rekning eller gå over til staten mot vederlag i samsvar med føresegnar gjevne av Kongen eller den som har fullmakt frå honom. Er retten knytt til aksjebrev eller anna dokument, som ikke etter krav eller etter offentlig innkalling vert utlevert, kan Kongen eller den han gjev fullmakt fastsetja at dokumentet ikkje skal gjelda lenger og at det i staden skal ferdast ut nytt dokument.

IV. Ålgjeldande føresegnar.

§ 4. Denne lova endrar ikkje føresegnar elles i lovverket som avgrensar høvet til å vinna rett i norsk selskap.

Lova avgrensar heller ikkje høvet for tidlegare rettshavar til å gjera åtak på overføringa eller å krevja retten tilbake.

§ 5. Kongen eller den han gjev fullmakt kan fastsetja nøgjarer reglar til utfylling og gjennomføring av denne lova.

§ 6. Lova tek til å gjelda straks.

Provisorisk anordning om erverv av rettighet i norsk selskap frå 3 oktober 1941 held samstundes opp å gjelda.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssiglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om skattefrihet for gevinster i «H7-lotteriet til frihetskampens ofre». 13 desbr. Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10 desember 1946 sålydende:

Gevinster i «H7-lotteriet til frihetskampens ofre» skattlegges ikke som inntekt.

Når en skattepliktig oppgir å ha mottatt gevinst i «H7-lotteriet»

13 desbr. på kr. 1 000 eller derover, kan ligningsmyndighetene kreve at han
 Nr. 11. legger fram bevitnelse fra lotteriet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Lov om tillatelse til å bygge og reparere tre-**
 Nr. 12. **fartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10 desember 1946 sålydende:

§ 1. Uten tillatelse av vedkommende departement er det forbudt å bygge eller inngå avtale om bygging av dekkede trefartøyer i størrelsen fra og med 30 til og med 170 norske fot (9,41 m—53,34 m) størst lengde, herunder å fortsette allerede påbegynt bygging av slike trefartøyer. Det samme gjelder fiske- og fangstfartøyer av stål uansett størrelse.

Det er forbudt å overta eller erverve fartøy som er bygget i strid med bestemmelsene i første ledd.

Uten tillatelse av vedkommende departement er det forbudt å overdra eller erverve rettigheter etter avtale om bygging av fartøyer som nevnt i første ledd.

§ 2. Vedkommende departement kan bestemme at det uten samtykke av Fiskeridirektøren eller den han bemyndiger skal være forbudt å reparere og/eller bygge om trefartøyer på inntil 170 norske fot (53,34 m) eller å inngå avtale om slike arbeider. Dette gjelder også reparasjoner og ombygginger i henhold til tidligere inngåtte av-

Når vedkommende departement gir pålegg om det, skal nybygging av fartøy som nevnt i § 1, første ledd, stå tilbake for reparasjon og/eller ombygging av fiske- og fangstfartøy.

§ 3. Innføring i skipsregistret av nytt fartøy som nevnt i § 1, første ledd, eller åpning av foreløpig folium i registret for slikt fartøy kan ikke foretas uten at det samtidig forevises registerføreren byggetillatelse som nevnt i § 1, første ledd, og i tilfelle tillatelse til overdragelse som nevnt i § 1, tredje ledd. Det samme gjelder for innføring i merkeregistret for fiskefartøyer. Målingen av slike nye fartøyer kan ikke foretas uten at byggetillatelse blir forevist for målingsmyndighetene. Det samme gjelder ved kontroll etter lov av 9

juni 1903 om statskontroll med skips sjødyktighet og de bestemmelser som er gitt i medhold av denne lov. 13 desbr. Nr. 12.

§ 4. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne anordning, og kan overdra sin myndighet etter bestemmelsene i §§ 1—2 til andre.

§ 5. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i §§ 1 og 2 eller bestemmelser gitt i medhold av § 4 eller medvirker til det, straffes med bøter.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1948.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 20 juli 1945 om tillatelse til å bygge og reparere trefartøyer og fiske- og fangstfartøyer av stål.

Bestemmelser som er gitt med hjemmel i den nevnte provisoriske anordning gjelder fremdeles inntil de blir opphevet eller avløst ved bestemmelser i medhold av denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

LoV om endringer i midlertidig lov om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946. 13 desbr. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10 desember 1946 sålydende:

I.

I midlertidig lov om gjenreisning av krigsramte områder av 19 juli 1946 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 4, punkt 1.

«Vedkommende departement kan bestemme at det i et fylke skal være en fylkesgjenreisningsnemnd. Fylkesmannen skal være medlem av og formann i nemnda. Departementet avgjør hvor mange særskilt oppnevnte medlemmer nemnda skal ha. Byene i fylket skal ha en forholdsmessig representasjon i nemnda.

Medlemmene blir oppnevnt av Fylkesutvalget for den kommunale valgperioden. Ved vedtak etter dette ledd skal Fylkesutvalget utvides med minst en målsmann for byene. Målsmannen for byene skal velges etter de regler som gjelder for valg av byenes represen-

13 desbr. tant i fylkesskattestyret, jfr. skattelov for byene av 18 august 1911, Nr. 13. § 89.

Fylkesutvalget kan bestemme at formannen og medlemmene i Fylkesarbeidsnemnda skal være medlemmer av fylkesgjenreisningsnemnda.

Departementet kan frita fylkesmannen for å være formann i fylkesgjenreisningsnemnda og oppnevne en annen formann i hans sted.»

§ 7. «Uten hensyn til bygningslovgivningens regler kan vedkommende departement eller den det bemyndiger, gi tillatelse til midlertidig gjenoppbygging. Det kan settes vilkår for tillatelsen. Den som har myndighet til å gi tillatelsen, kan når som helst kreve at det midlertidige byggverk blir fjernet uten utgift for det offentlige.

Den midlertidige gjenoppbygging skal ikke være til hinder for at grunnen ved senere avståing verdsettes som om gjenoppbyggingen ikke hadde funnet sted.

Provisoriske byggverk som staten eller en kommune eier, kan grunneieren ikke kreve fjernet sålenge departementet eller den det gir fullmakt, finner at samfunnsmessige hensyn gjør det nødvendig å beholde byggverket. Til nye provisoriske byggverk kan departementet eller den det gir fullmakt, kreve avstått midlertidig bruksrett til grunn. § 13, punkt 2 og 3, gjelder tilsvarende.

Erstatning for bruk av grunn i henhold til denne paragraf fastsettes som bestemt i § 6, punkt 2. Dersom bruken ikke kan betegnes som kortvarig, kan en part som er misnøyd med kontrollnemndas avgjørelse forlange erstatningen fastsatt ved skjønn. Omkostningene ved dette bæres av det offentlige hvis erstatningen blir hevet, men ellers av den som begjærer skjønnet.»

§ 14, punkt 3, oppheves.

§ 16, punkt 4.

«Formannskapet (bygningskommunestyrets) vedtak om tildeling av tomter i samsvar med punktene 2 og 3 kan innen 6 uker etter at vedtaket er gjort, bringes inn for vedkommende departement. Departementet kan foreta ny tomtetildeling.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om straff for utlendske krigsbrotsmenn. 13 desbr.

Nr. 14.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 12 desember 1946 som lyder so:

§ 1. Fiendeborgar som har forbrote seg mot lovene og sedvanene for krigsførsle, vert straffa etter norsk lov så framt gjerninga er av det slaget som går inn under norsk straffebod og gjord i Noreg eller vend mot nordmann eller norsk bate. Det same gjeld annan utlending som har forbrote seg såleis medan han var i teneste hjå fienden eller undergjeven honom. Ligg dei vilkåra føre som er nemnde i den borgarlege straffelova § 12, nr. 4, jfr. § 13, første og tredje leden, gjeld det same om gjerning gjord i utlandet så framt gjerninga er vend mot alliert retts gode eller retts gode som etter fastsetjing av Kongen skal vera jamstelt med desse.

§ 2. Egedomsinn dragging, ulovleg rekvisisjon eller kontribusjon, ulovleg pengestraffing og all onnor ulovleg økonomisk vinning, gjenomförd med makt eller med trugsmål om makt, skal reknast for brot på straffelova § 267, jfr. § 268, nr. 3.

§ 3. Fengsel- og heftestStraff for brotsverk som er nemnt i § 1, kann aukast til det duble. Domen kan setja tvangsarbeid istaden for onnor fridomsstraff.

Domen kan gå ut på livsstraff eller livsvarig fridomsstraff når:

- a) gjerninga har valda stor skade på lekam og helse, mykje lidning, langvarigt fridomstap eller stor øyding av framand eige,
- b) gjerninga førde til at nokon misste livet, endå om ho ikkje var gjord med vilje (forsettlig) i det stykket,
- c) gjerningsmannen har forbrote seg meir enn ein gong mot kapitel 21, 22 og 25 i straffelova,
- d) det ligg føre serleg skulda ukande omstende.

Gjerningsmannen kan dømast til bot i tillegg til livs-straff eller fridomsstraff. Bota kan søkjast inn hjå den dømde eller arvingane hans etter reglane i lov om straff og økonomisk ansvar for landsvikarar.

§ 4. Freistad på slikt brotsverk som er nemnt i § 1, vert straffa på same måten som gjord gjerning. Medverking er det òg straff for.

§ 5. Naudtilstand og påbod frå føresette er ikkje straff-friktingsgrunn for brotsverk som er nemnt i § 1. Men retten kan taka omsyn til nemnde tilhøve og gå under minstestStraffa som lova set for gjerninga, og nytta straff av mildare slag. Ligg det føre serleg skuld-minkande omstende, kan straffa falla bort.

§ 6. Om sak for brotsverk som er nemnt i § 1, skal reisast for lagmannsrett eller for herads- eller byrett, vert avgjort utan omsyn til føresegnene i § 3.

13 desbr. § 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Nr. 14. Mellembels rettarbot 4 mai 1945 om straff for utlendske krigs-
brotsmenn fell bort frå same tid.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Lov om endringer i lov om syketrygd av 6 juni**

Nr. 15. 1930.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946
sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal
lyde:

§ 1, første ledd.

Enhver som her i riket arbeider i offentlig eller privat tjeneste
for lønn eller godtgjørelse som helt eller delvis består i penger, er
trygdepliktig etter denne lov, såfremt vedkommende ikke har en
samlet årlig inntekt som overstiger en grense fastsatt av Kongen.

§ 2, punkt 1.

1. Unntatt fra trygdeplikt er:

h. person under 15 år som er trygdet som biperson.

§ 4, punkt 3 og 4.

3. Er medlemmet på det i punkt 2 nevnte tidspunkt syk eller av-
tjener sin verneplikt, blir han stående som medlem uten premie
så lenge sykepenger eller sykehusbehandling ytes eller han for-
pleies for det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller
verneplikten avtjenes.

For medlem av klasse 1 og for medlem som rammes av be-
stemmelsen i § 19,3 fortsetter medlemskapet uten premie så lenge
arbeidsudyktigheten varer, dog med den begrensning som i §
18,5 angis for understøttelsens varighet. Det samme gjelder
medlem som går inn under § 1, e for den tid hjemreise til lan-
det på grunn av sykdom tar, dog uten at denne tid medregnes
ved nevnte begrensning av premiefritagelsen.

Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går

Einar Gerhardsen

går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn. Sykdommer som 13 desbr. 1945 går inn under § 19,2 berettiger ikke til premiefritt medlemskap. Nr. 15.

4. Opphører trygdeplikten på grunn av svangerskap i løpet av de siste 8 uker før nedkomsten, blir vedkommende stående som medlem uten premie inntil utløpet av den tid, for hvilken barselpenger eller opphold på fødehem ytes.

For medlem av klasse 1 begrenses retten til premiefritt medlemskap på tilsvarende måte.

§ 5, første ledd.

De etter denne lov trygdepliktige skal være pliktige medlemmer i vedkommende trygdekasse eller i en etter denne lov godkjent syke- eller vikarkasse.

§ 7, punkt 1.

1. Når en person blir eller kan bli trygdepliktig, skal arbeidsgiveren innmelde ham i arbeidsstedets trygdekasse.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygdeplikt ved pliktig medlemskap i trygdekasse, godkjent syke- eller vikarkasse, kan innmelding unnlates så lenge dette medlemskap består. Det påhviler arbeidsgiveren til enhver tid å holde seg underrettet herom.

§ 8, punkt 1, 2 og 6.

1. Enhver person over 15 år, som ikke er trygdepliktig etter § 1 eller unntatt fra trygdeplikt etter § 2, punkt 1 b—c, og 2 og 3, har såframt han ikke er over 70 år, rett til å bli trygdet etter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:

a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike fra den tilsvarende grense etter § 1, kan Kongen bestemme at trygdede hvis samlede årsinntekt sammenlagt med hans ektefelles overstiger et nærmere fastsatt beløp, ikke skal ha premietilskudd av stat og kommune.

I tilfelle av tvist om noen av de ovenfor nevnte grenser er overskredet eller ikke, legges siste endelige skattelikning til grunn for avgjørelsen.

b. Han må på forlangende ved attest fra en av trygdekassen dertil anvist lege godtgjøre, at han og hans bipersoner har god helbred, således at det ikke påføres kassen noen særlig risiko. Finnes sådan risiko å være til stede hos noen av bipersonene, kan vedkommende unntas fra trygden. Undersøkelsen må i tilfelle betales av trygdekassen.

13 desbr. 1946. c. Han og hans bipersoner får ikke ytelser etter denne lov for
Nr. 15.1 sykdom, som inntreffer i de 6 første uker etter inntredelsen
i trygdekassen.

d. Hvis han ved søknaden er over 60 år, må han betale tilleggs-
premie for tiden etter det fylte 60de år. For så vidt han
kan godtgjøre å ha stått som medlem av eller være trygdet
som biperson i noen trygdekasse eller godkjent sykekasse
etter det fylte 60de år, blir denne tid å trekke fra. Det be-
tales dog under ingen omstendigheter mer enn for 1 år. Til-
leggspremien blir å beregne etter den ved opptakelsen gjel-
dende premietariff.

2. For person som har vært medlem av eller trygdet som biperson
i en trygdekasse eller godkjent kasse uavbrutt i de siste 3 måne-
der, gjelder ikke den i punkt 1 nevnte 70 års grense og de vil-
kår som er fastsatt i litra b og c, såfremt søknad om fortset-
telse som frivillig medlem etter denne paragraf sendes inn senest
to uker etter at trygden eller medlemskapet er opphørt.

6. Person som går inn under § 1 e, kan når trygdeplikten opp-
hører midlertidig gå over til alminnelig frivillig trygd for en
tid av inntil 6 måneder uten hensyn til den i henhold til punkt
1 a, foran fastsatte inntektsgrense. Denne adgang er betinget
av at det trygdepliktige forhold umiddelbart forut har bestått
i minst 3 måneder.

§ 10, punkt 1.

1. Premien for frivillig trygd betales forskuddsvis for minst 4 uker
om gangen.

Opphører medlemskapet som følge av at medlemmet inntre-
r i trygdepliktig arbeids- eller tjenesteforhold, jfr. § 11, punkt
3, godskrives medlemmet den for meget betalte premie for den
frivillige trygd.

§ 11, punkt 2 og 3.

2. Overstiger medlemmets inntekt den for alminnelig frivillig trygd
fastsatte inntektsgrense, opphører trygden fra det tidspunkt
da trygdekassen mottar opplysninger om de forhold som med-
fører trygdens opphør. Dog skal trygdekassen gi medlemmet
adgang til innen en av kassen fastsatt kort frist å begjære
trygden fortsatt uten premietilskudd fra stat og kommune.

3. Inntreer et frivillig medlem i trygdepliktig arbeids- eller tjeneste-
forhold, opphører det frivillige medlemskap, men fortsetter
igjen ved det pliktige medlemskaps opphør, med mindre med-
lemmet melder seg ut av den frivillige trygd.

Blir arbeidsstedets trygdekasse kjent med at et pliktig med-

En ved trygdeplikten inntreden er frivillig trygdet i en annen 13 desbr. trygdekasse, skal den straks gi den annen trygdekasse melding Nr. 15.

om trygdeplikten inntreden. Tilsvarende melding gis ved det pliktige medlemskaps opphør.

§ 12, punkt 1, 2 og 7.

1. Ethvert medlem skal av trygdekassen i henhold til foreliggende oppgaver og opplysninger henføres til den inntektsklasse som hans arbeidsinntekt betinger etter nedenstående tabell:

Klasse	Arlig arbeids- inntekt kr.
1.	0— 600
2.	over 600—1000
3.	» 1000—2000
4.	» 2000—3000
5.	» 3000—4500
6.	» 4500—

1 For så vidt angår pliktig medlem som har sitt hovederhverv i ikke trygdepliktig virksomhet, jfr. § 2,1 f og g, regnes som arbeidsinntekt bare hva han oppbeholder i trygdepliktig arbeid.

2. Til klasse 1 skal også henføres personer ansatt i stats-, kommunal eller fylkeskommunal tjeneste eller i en trygdekasse når disse under sykdom er sikret full lønn i minst 3 måneder, og tjenesten er deres hovedstilling. Vedkommende departement kan bestemme at det samme skal gjelde personer ansatt i andre offentlige innretninger enn de ovenfor nevnte, når de er ansatt på de vilkår som nevnt i foregående punktum.

7. Frivillig medlem som ikke har premietilskudd av stat og kommune kan etter søknad herom henføres til klasse 1 selv om arbeidsinntekten betinger en høyere inntektsklasse.

§ 13. Til medlemmet selv skal trygdekassen yte følgende understøttelse:

1. Leggehjelp etter bestemmelsene i § 15,1.

Som legehjelp regnes også tannuttrekning ved lege eller tannlege, dog ikke hvis den skjer av hensyn til innsettningen av kunstige tenner.

Likeledes regnes som legehjelp behandling hos tannlege for sykdom etter regler og forskrifter som utferdiges av Rikstrygdeverket.

2. Fysikalsk behandling forordnet av lege etter regler som fastsettes av Rikstrygdeverket. Hvor forholdene tilsier det, kan Rikstrygdeverket etter søknad fastsette særskilte regler for den enkelte kasse.

- 13 desbr. 3. Går sykdommen (skaden) inn under en av lovene om ulykkes-
 Nr. 15. trygd, yter kassen de nødvendige legemidler, forbindelsessaker
 m. v.

Går sykdommen (skaden) inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn, godtgjør trygdekassen utgiftene ved hjemsendelsen av den skadede, når disse etter sjømannslovens § 28, jfr. § 7 påhviler rederen eller ville ha påhvilt rederen om den skadede etter sjømannsloven hadde hørt til skipsmanskabet.

4. Hvis sykdommen fører med seg arbeidsudyktighet, sykepenger, som pr. dag skal utgjøre for:

2. klasse i grunnsats	kr. 2
3. » » »	» 3
4. » » »	» 4
5. » » »	» 5
6. » » »	» 6

med et forsørgingstillegg på kr. 0,67 pr. dag (kr. 4 pr. uke) for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år. I den tid begge foreldre samtidig er berettiget til sykepenger gis forsørgingstillegg (barnetillegg) bare for en av dem. Det utbetales av den kasse som mannen er medlem av.

Har den syke ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkmann og har barn som betinger forsørgelsestillegg, ytes kr. 0,67 pr. dag til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger tillegg.

Sykepenger (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige kr. 9 pr. dag eller utgjøre mer enn 90 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringen.

Til medlem av klasse 1 betales ikke sykepenger med mindre arbeidsudyktigheten skyldes en skade eller sykdom som går inn under lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for sjømenn. Sykepenger regnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger, dog ikke lavere enn for klasse 3 bestemt.

Heller ikke betales sykepenger under opphold utenfor riket til medlem som er i stilling som nevnt under § 1 e, eller som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7.

5. Arbeidsudyktig etter denne lov er en trygdet, når sykdommen har medført at han helt har mistet arbeidsevnen eller legen erklærer at helbredelse gjør det nødvendig at han helt avholder seg fra arbeid.

Er den trygdede ikke helt arbeidsudyktig etter foregående ledd, kan trygdekassen tilstå halve sykepenger.

6. Sykepengene skal sammen med betaling som vedkommende måtte oppebære for annet arbeid under sykdommen eller sammen med sykepenger, som han mottar fra mulig privat-, syke- eller ulykkestrygd, ikke utgjøre mer enn 90 pst. av hans virkelige arbeidsinntekt ved sykdommens begynnelse. Hvis en trygdet uten å arbeide har rett til full lønn under sykdom, kommer denne bestemmelse ikke til anvendelse. Nr. 15.

7. Ved nedkomst, jordmorhjelp etter bestemmelsen i § 15, 5 og barselpenger i 6 uker, regnet fra og med nedkomstdagen, samt de siste 6 uker før denne. Barselpengene utgjør pr. dag det samme som sykepenger etter punkt 4, dog ikke mindre enn kr. 100. For medlem av klasse 1 utgjør barselpengene kr. 100. Disse ytelser er betinget av, at hun i de 10 siste måneder før nedkomsten har vært medlem av trygdekassen eller godkjent sykekassee. Avbrytelser i de 10 måneder med inntil 6 uker kommer ikke i betraktning såfremt hun i de 2 første måneder har vært uavbrutt medlem.

Inntreier sykdom, ytes istedenfor barselpenger de samme understøttelser som under andre sykdomstilfelle, dog ikke mindre enn de i foregående ledd fastsatte ytelser.

8. Gravferdshjelp med kr. 200.

§ 14. Et medlems ektefelle (hustru eller mann) og barn og pleiebarn under 16 år samt foreldre som forsørgeres av medlemmet benevnes i denne lov bipersoner. Bipersonene anses i denne lovs forstand som forsørget av medlemmet også om det av forsorgsvesenet ytes bidrag til deres underhold, dersom bipersonene bor sammen med medlemmet.

Til bipersoner skal trygdekassen yte følgende understøttelse:

1. Legehjelp som nevnt i § 13, 1 samt fysikalsk behandling etter reglene i § 13, 2.
2. Gravferdshjelp med kr. 200 for ektefelle og foreldre og kr. 100 for barn og pleiebarn.
3. Til hustru som ikke selv er medlem, ytes ved nedkomst jordmorhjelp som nevnt i § 13, 7 samt i barselpenger kr. 100. Disse ytelser er betinget av, at hennes ektefelle før nedkomsten har vært medlem av en trygdekasse eller godkjent sykekassee i sådan tid som i § 13, 7 bestemt.
4. For barn og pleiebarn under 7 år, som forsørgeres av medlemmet, skal det ytes behandling for medfødte misdannelser, som klumpfot, hofteladdsluksasjon, hareskår, åpen gane og liknende. Behandlingen overtas av den trygdekasse, som barnets forsørger til enhver tid er medlem av, og ytes uansett begrensningen i § 19, 2.

13 desbr. 5. Legemidler og hjemreise etter § 13, 3 og sykepenger etter
 Nr. 15. § 13, 4, fjerde ledd, når sykdommen (skaden) går inn under
 en av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller
 for sjømenn.

§ 15, punkt 1 og 3.

1. Legehjelp i henhold til §§ 13 og 14 ytes enten som fri legehjelp ved leger som kassene har kontrakt med, eller i form av godtgjørelse for legehjelp etter tariffer og regler som fastsettes av Kongen (refusjonssystemet). Forandring i eller tillegg til disse tariffer og regler for enkelte kasser kan gjøres av Kongen.

For sykdom (skader) som går inn under en av lovene om ulykkestrygd, skal kassen yte fullt vederlag for de utlegg trygdene har hatt til legehjelp.

3. Refusjonssystemet blir gjeldende hvis det ikke oppnås kontrakt med noen lege. Har trygdekassen med Rikstrygdeverkets samtykke gjort vedtak om at trygdendes godtgjørelse til legehjelp skal utbetales legen direkte, har legen ikke rettskrav på de trygdede for den del av godtgjørelsen som trygdekassen betaler.

§ 16.

1. Må en trygdet reise til lege eller sykehus på grunn av sykdom som trygdekassen betaler godtgjørelse for, får han skyssgodtgjørelse av kassen, hvis reisen ikke med rimelighet kan skje med eget eller husbonds framkomstmiddel. Kassens styre kan gjøre vedtak om at skyssgodtgjørelse for reise med annet enn rutegående framkomstmiddel skal betales etter regler og takster, fastsatt av styret eller etter regler fastsatt i kontrakt med en eller flere skysskaffere. Slikt vedtak eller kontrakt må godkjennes av Rikstrygdeverket for å være gyldig.

Er en trygdet på grunn av sykdom som trygdekassen betaler godtgjørelse for, ute av stand til å møte fram hos lege, har legen rett til skyssgodtgjørelse av kassen for sin reise. Kongen gir nærmere regler herom.

2. Ved nedkomst gjelder reglene i punkt 1 på tilsvarende måte for jordmor- og legehjelp og for skyss til og fra fødehem.

§ 17, punkt 2.

2. Under opphold i sykehus og fødehem bortfaller sykepenger og barselpenger etter § 13, 4 og 7, men hvis den syke har ektefelle, eller det sammen med ham bor personer hvis underhold medlemmet bestrider og etter loven plikter å bestride, skal det ytes familiepenger som utgjør:

- a) for første forsørgede $\frac{2}{3}$ av grunnsatsen etter § 13, 4, 13 desbr.
- b) for annen forsørgede kr. 1,33 pr. dag (kr. 8 pr. uke), Nr. 15
- c) for hver av de øvrige forsørgede kr. 0,67 pr. dag (kr. 4 pr. uke).

For øvrig gjelder bestemmelsene i § 13, 4.

§ 18, punkt 2, 5, 7 og 11.

- 2. Barselpenger for medlem i 2—6 inntektsklasse betales for alle ukedager unntagen søndager.
- 5. Sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ytes inntil 52 uker i alt for en og samme sykdom.

Gjelder det tuberkuløse sykdommer, kreft eller infeksjøs kronisk leddreumatisme (polyartritt), ytes sykepenger og sykehusbehandling i inntil 2 år.

Sykepenger skal falle bort fra den dag medlemmet får invaliderente etter noen av ulykkestrygdlovene for samme skade eller sykdom.

- 7. Er sykepenger eller i tilfelle sykehusbehandling ytt i 52 uker for en og samme sykdom eller for de i punkt 5, annet ledd nevnte sykdommer i to år, kan ikke sykepenger eller sykehusbehandling ytterligere ytes for denne, med mindre medlemmet har vært arbeidsdyktig og betalt premie i minst 2 år, regnet fra opphøret av siste understøttelse for denne sykdom.

Punkt 11 oppheves.

§ 19, punkt 3.

- 3. Sykdom, som inntreffer før medlemskap som pliktig trygdet har vart i 14 dager, berettiger ikke til sykepenger, med mindre det godtgjøres at vedkommende umiddelbart forut har vært medlem av noen annen trygdekasse eller godkjent sykekasse i minst tilsvarende tid eller sykdommen skyldes et ulykkestilfelle eller går inn under en av lovene om ulykkestrygd.

§ 20 oppheves.

- § 24, punkt 5 oppheves.

§ 32, punkt 2 og 3.

- 2. Unntatt fra bestemmelsen i punkt 1 er:

- a) Medlem som er i stilling som nevnt i § 1 e og medlem som er trygdet etter § 8, punkt 6 og 7 når skipet går i utenriks fart og fangstekspedisjonen eller fangststasjonen er bestemt for fangst utenfor riket.
- b) Medlem som omhandles i § 3.
- c) Medlem som arbeider i norsk grensdistrikt, men er bosatt på den annen side av grensen.

- 13 desbr. 1935, d) Medlem som nevnt i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. § 27, punkt 3, annet ledd.

Biperson hvis forsørger er understøttelsesberettiget etter litra a—d ytes i sykdomstilfelle som inntreffer under opphold utenfor riket understøttelse etter denne lovs regler, dog ikke med høyere beløp enn behandlingen ville ha kostet her i landet. Rikstrygdeverket kan fastsette en tariff hvoretter refusjonsbeløpene blir å beregne.

Dog ytes ingen understøttelse til biperson hvis forsørger er understøttelsesberettiget etter litra a og d, når bipersonen er bosatt i utlandet og medlemmet ikke er norsk statsborger.

3. Trygdekassen kan helt eller delvis nekte understøttelse til trygdede

- a) som ikke betaler medlemspremien han selv svarer for,
- b) som uten rimelig grunn eller hjemmel i lov unnlater å etterkomme en kasses beslutning om innleggelse i sykehus eller fødehjem. Trygdekassen skal dog betale familiepengar,
- c) som uten gyldig grunn gir uriktige opplysninger eller unnlater å gi meldinger og opplysninger som er påbudt i § 24, 1—3, eller i de av Rikstrygdeverket i henhold til § 24, 1 gitte forskrifter,
- d) som unnlater under sykdom å etterkomme legens eller kassens forskrifter,
- e) som under sykdom gjør seg skyldig i grov skjødesløshet med hensyn til sin helbred,
- f) som nekter å la seg undersøke av kontrollege,
- g) som under sykdom forlater kassedistriktet uten kassens samtykke.

§ 33, punkt 7.

7. Den premie som er beregnet for en trygdet, blir å betale:

- a) For pliktig medlem: med $\frac{6}{11}$ av medlemmet selv, $\frac{2}{11}$ av hans arbeidsgiver, $\frac{1}{11}$ av kommunen og $\frac{2}{11}$ av staten.
- b) For frivillig medlem: med $\frac{7}{10}$ av medlemmet selv, $\frac{1}{10}$ av kommunen og $\frac{2}{10}$ av staten.

Frivillig medlem i henhold til § 8, 1 a, annet punktum, betaler den hele premie selv.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, bestemmer Rikstrygdeverket hvorledes den kommunale premieandel skal fordeles på de enkelte kommuner innen kassens område.

Inngår pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestående særskilt fattigvesen, utreder vedkommende bedrift den andel av premien som ellers skulle påhvilt kommunen.

13 desbr.

Nr. 15.

§ 34, punkt 7 oppheves.

§ 35, punkt 1.

1. Hel premiefritagelse inntreder foruten ved de i § 4 nevnte tilfelle:

- a) for medlem i 2—6 inntektsklasse for den tid vedkommende oppbeholder sykepenger eller barselpenger, forpleies i sykehus, eller fødehjem for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt,
- b) for medlem i klasse 1 for den tid vedkommende forpleies i sykehus for kassens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22 eller avtjener sin verneplikt,
- c) for medlem som er i stilling som nevnt i § 1, e gjelder dessuten premiefritagelse under arbeidsudyktighet for den tid hjemreise til landet på grunn av sykdom tar. Som sykdom regnes her også skade eller sykdom som går inn under lov om ulykkestrygd for sjømenn.

Premiefritagelse etter litra a og b skal i alle tilfelle være begrenset slik som fastsatt for understøttelsens varighet i § 18, 5. § 36, punkt 3 og 4.

3. Av statens premieandel blir inntil 50 prosent å holde tilbake og legge til et reguleringsfond for syketrygden.

Innen utgangen av hvert år bestemmer Kongen hvor stor brøkdel det skal tilbakeholdes for kommende år.

4. Utgjør reguleringsfondet minst 10 kroner pr. medlem, beregnet etter siste offentlige statistikk, kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at det av statens premieandel skal holdes tilbake inntil 50 prosent som føres tilbake til statskassen.

§ 38, punkt 4.

4. Trygdekassens regnskap skal være oppgjort innen utgangen av februar måned, og innen utgangen av mars måned skal årsregnskapet være revidert og forelagt kassens styre som innen 15 april sender det til kommunestyret.

§ 39, punkt 1.

1. I hver av rikets kommuner skal det være en offentlig trygdekasse, eller hvis kommunestyret finner det påkrevet og Rikstrygdeverket samtykker i det, flere slike kasser.

Rikstrygdeverket kan med Sosialdepartementets samtykke bestemme at flere kommuners trygdekasser skal slås sammen. Før slik bestemmelse treffes, skal vedkommende kommunestyre og trygdekasser gis adgang til å uttale seg.

§ 41, punkt 1.

1. Hver trygdekasse skal ha et styre bestående av 5 medlemmer, hvorav 3 trygdede og 1 innskuddspliktig arbeidsgiver, som til-

13 desbr.

Nr. 15.

likemed personlige varamenn, velges av kommunestyret for den kommunale valgperiode.

Hvis flere kommuner har felles trygdekasse, foretas valg på styre og varamenn av fylkesutvalget (jfr. lov av 10 juni 1938 nr. 5 § 77) tiltrådt av ordføreren i hver av de interesserte kommuner.

Styret velger selv formann og nestformann.

§ 42, første ledd.

Rikstrygdeverket kan etter at styrets uttalelse er innhentet, beslutte at formannen skal tilstås godtgjørelse for sitt arbeid.

§ 44.

1. Hver trygdekasse skal ha en forretningsfører som tilsettes av Rikstrygdeverket. Kassestyret og kommunestyret har forslagsrett.

2. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår etter at kassestyret har hatt høve til å uttale seg. Går stillingen ikke inn under tjenestemannsloven, treffer Rikstrygdeverket avgjerd om å si opp, suspendere eller gi avskjed. Den det gjelder kan anke saken inn for departementet til endelig avgjerd.

3. Kassestyret og kommunestyret kan anke Rikstrygdeverkets avgjerd etter punkt 1 og 2 inn for departementet til endelig avgjerd.

4. Forretningsføreren og andre tjenestemenn skal stille fullgod sikkerhet for sitt økonomiske ansvar til kassen. Rikstrygdeverket gir nærmere regler om sikkerheten og dekningen av utgiftene til den.

5. Forretningsføreren har å avgjøre alle saker som ikke er lagt under styret, men hans avgjerd kan bringes inn for styret.

6. Tvist mellom styret og forretningsføreren om dennes råderett kan legges fram for Rikstrygdeverket som endelig avgjør saken.

§ 45.

1. Trenger kassen andre tjenestemenn enn forretningsføreren tilsettes disse av kassens styre. Tilsettingen må for å bli gyldig godkjennes av Rikstrygdeverket.

Hvis kassens styre etter fornyet behandling fastholder sin tidligere tilsetting og Rikstrygdeverket likeledes fastholder sin nektelse, innbringes saken til departementet som foretar endelig tilsetting.

Hvis kassens styre ikke innen 2 måneder etter at Rikstrygdeverket har nektet å godkjenne en tilsetting, har gjort noe vedtak, skal saken av Rikstrygdeverket innbringes for departementet som foretar endelig tilsetting.

2. Spørsmålet om oppsigelse eller avskjedigelse av de i første 13 desbr. punkt nevnte tjenestemenn avgjøres etter samme regler som Nr. 15. gjelder ved tilsetting.

Når forholdene krever det, kan Rikstrygdeverket suspendere eller avskjedige vedkommende tjenestemann.

3. Medlemmer av kassestyret kan ikke være lønnede tjenestemenn i trygdekassen.
4. Til å utføre den kur kassen plikter å yte, kan styret tilsette leger, tannleger, sykepleiere, sykegymnaster m. v. Blir de tilsett fast eller for lengre tid enn 1 år, må tilsettingen være godkjent av Rikstrygdeverket.

§ 46.

1. Rikstrygdeverket tilsetter etter at formannskapet har avgitt sin innstilling en eller flere revisorer til å gjennomgå trygdens regnskaper. Rikstrygdeverket fastsetter lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks etter at kassestyret og formannskapet har hatt høve til å uttale seg.

Rikstrygdeverkets vedtak etter foregående ledd samt vedtak om å si opp, suspendere eller avskjedige en revisor kan bringes inn for departementet til endelig avgjerd.

2. Rikstrygdeverket kan tilsette felles revisor eller inspektør for flere trygdekasser og fastsetter i så fall lønns- og arbeidsvilkår og revisjonsinstruks, likesom det avgjør fordelingen av utgiftene på kassen. Med departementets samtykke kan Rikstrygdeverket vedta at utgiftene helt eller for en del skal bæres av syketrygdens reguleringsfond eller av Rikstrygdeverkets midler eller av alle disse i forening.

Punkt 1 siste ledd skal gjelde på tilsvarende måte.

§ 47. Lønn til de i § 45 nevnte tjenestemenn fastsettes som i § 44 for forretningsførere. Lønningene skal godkjennes av Rikstrygdeverket.

§ 53, nytt punkt 4.

4. Av reguleringsfondets midler kan med Sosialdepartementets samtykke ytes tilskudd til opplæring av arbeidshjelp til trygdekassene. Tilskuddets størrelse fastsettes av Rikstrygdeverket med Sosialdepartementets godkjenning.

§ 54, punkt 1 og 2.

1. For hver trygdekasse skal der være en nevnd (kassenevnd) bestående av en formann og 2 andre medlemmer som tillike med personlige varamenn velges av kommunestyret for den kommunale valgperiode.

13 desbr. § 41, punkt 1, annet ledd gjelder tilsvarende.

Nr. 15. Av medlemmene skal et være trygdet og et arbeidsgiver.

2. Rikstrygdeverket kan etter at kassestyrets uttalelse er innhentet, beslutte at formannen skal tilstås godtgjørelse for sitt arbeide. Dette beløp tillike med nødvendige kontorutgifter utredes av trygdekassen.

§ 58, punkt 1.

1. For Rikstrygdeverket innbringes tvistemål som måtte oppstå:

- a) mellom en trygdekasse og en kommune angående dennes forpliktelse like overfor kassen,
- b) mellom trygdekasser innbyrdes angående krav og forpliktelser foranlediget ved anvendelsen av denne lovs bestemmelser,
- c) om en skade eller sykdom går inn under en av lovene om ulykkestrygd.

§ 59, punkt 1.

1. Når trygdekassen under påstand om at en person ikke er syke-trygdet har nektet understøttelse ved skade som omfattes av noen av lovene om ulykkestrygd kan saken etter begjæring av noen deri interessert part innbringes for Ankenævnden for Ulykkestrygden med frist som i § 56 bestemt.

Det samme gjelder Rikstrygdeverkets avgjerd etter § 58, 1 c. § 68, punkt 1.

1. Trygdekassene har adgang til å slutte seg sammen i foreninger med det formål å virke til ivaretaking av felles interesser.

§ 77, punkt 3.

3. Under forutsetning av gjensidighet kan det ved traktatmessig avtale åpnes adgang til å gjøre unntak fra denne lov for syke-trygdede personer som flytter fra det ene til det annet land eller som tar midertidig opphold i det annet land.

§ 78, punkt 2, nytt tredje og fjerde ledd.

Når betingelsen er til stede kan jernbanens sykekasser godkjennes som de under punkt 1 nevnte kasser. De regler som gjelder for disse får i så fall tilsvarende anvendelse.

Bidragene etter § 85, 2 skal dog være lik den tilsvarende premieandel i trygdekassen i den kommune jernbanedistriktetsjefen har sitt kontor. Kommunens andel i premien fordeles på medlemmenes bostedskommuner.

§ 85, punkt 1 og 2.

1. Rikstrygdeverket kan tilstå godkjente sykekasser bidrag av syketrygdens reguleringsfond som vederlag for utgifter ved

sykeunderstøttelse til personer som er kommet til skade i bedrift 13 desbr. 1945 som omfattes av ulykkestrygden. Nr. 15.

2. Dessuten skal det ytes et årlig bidrag:

- a. av staten $\frac{2}{6}$ og av kommunen $\frac{1}{6}$ av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem, og
- b. av arbeidsgiveren $\frac{2}{6}$ av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert trygdepliktig medlem som er i arbeid hos ham.

Disse bidrag må dog ikke overstige den tilsvarende gjennomsnittlige premieandel for hvert medlem i trygdekassen på stedet. Tilhører godkjent sykekasse bergverk, fabrikk eller bruk som har særskilt fattigvesen, utredes kommunens bidrag av vedkommende bedrift.

Medlemstallet beregnes etter det gjennomsnittlige antall for foregående år.

§ 92, punkt 1.

1. Medlemmene blir å henhøre til klasse 1.

§ 95, punkt 2 og 3.

2. Inntrer et medlem i arbeids- eller tjenesteforhold, plikter arbeidsgiveren uoppfordret å trekke forfallen årspremie og på vedkommende trygdekasses forlangende eldre premierestanser i medlemmets lønn, lott eller oppgjør så langt medlemmets tilgodehavende rekker, samt å kvittere på fiskerkortet for beløpets mottakelse.

Lik med arbeidsgiver etter denne paragraf regnes også skipper på fartøy, høvedsmann på fiskerbåt og notbas for notbruk.

Trygdekassen kan også kreve trekk hos andre personer eller institusjoner i deres oppgjør med medlemmet.

Ved salg av fisk på første hånd kan trygdekassen forlange at fiskeoppkjøper eller organisasjon for omsetting av fisk overfor selgeren og mannskapet på den båt hvorfra fangsten selges skal trekke skyldig premie i medlemmenes oppgjør. I særlige tilfelle kan Rikstrygdeverket pålegge den enkelte fiskeoppkjøper eller organisasjon for omsetning av fisk at de — uten oppfordring fra den enkelte trygdekasse — skal foreta slikt trekk for medlemmenes skyldige årspremie.

De nærmere regler for ordningen av trekket fastsettes av Rikstrygdeverket.

De trukne beløp holdes i særskilt kasse og innbetales til vedkommende trygdekasse snarest mulig.

Hvis den som plikter å foreta trekk, unnlater dette, blir denne selv ansvarlig for de beløp som pliktes trukket. Dette krav kan

13 desbr. inndrives ved utpanting etter reglene i § 71.

Nr. 15. Til kontroll med at pliktig trekk blir foretatt, kan trygde-

2. kassen eller Rikstrygdeverket forlange adgang til selv eller ved en bemyndiget person å få gjøre seg kjent med den trekkpliktiges regnskaper med bilag og kreve seg meddelt de opplysninger som finnes nødvendige.

3. Hvis premien viser seg uerholdelig eller ikke er betalt innen årets utgang, skal bostedskommunen dekke den etter restanseoppgave fra trygdekassen.

Av restanser som ikke er betalt 3 måneder etter at restanseoppgave fra kassen er mottatt, betaler kommunen 5 pst. årlig rente.

Betalte restanser kan kommunen inndrive hos medlemmene ved utpantning. For øvrig kan kommunen inndrive restansene og iverksette kontroll på samme måte som trygdekassen etter reglene i punkt 2.

§ 99. Såfremt forholdet ikke rammes av strengere straffebud, kan de i § 95 nr. 2 omhandlede personer straffes med bøter, når de ikke etterkommer Rikstrygdeverkets, en trygdekasses eller kommunes pålegg om å foreta trekk, eller unnlater å holde trukne midler i særskilt kasse, eller som ikke, tross pålegg, innbetaler slike midler til trygdekassen eller kommunen.

Straff for unnlatelse av å etterkomme pålagt trekk samt unnlatelse av å holde trukne midler i særskilt kasse, kommer ikke til anvendelse såfremt det beløp det gjelder likevel i rett tid innbetales til trygdekassen eller kommunen.

Offentlig påtale finner ikke sted uten etter begjæring av vedkommende trygdekasse, kommune eller Rikstrygdeverket.

Kapitel XVIII. Særtrygd for sjømenn på norske skip i utenriks fart m. v. (nytt).

§ 100.

1. Norske statsborgere eller personer med fast bopel i Norge som er ansatt på norsk skip, som vesentlig går i utenriks fart, skal være trygdepliktige på de vilkår som er fastsatt i dette kapitel.

Departementet kan bestemme at det samme skal gjelde når de er ansatt på utenlandsk skip, deltar i norsk eller utenlandsk fangstekspedisjon eller arbeider ved norsk eller utenlandsk hvalfangststasjon utenfor riket.

Rikstrygdeverket kan unnta fra trygd etter reglene i dette kapitel sjømenn på norske skip, som går i faste kortvarige ruter til nord- eller vesteuropeiske havner.

2. Trygdeplikten består også når sjømannen er medlem av norsk

sjømannspool opprettet av den norske stat. Det samme gjelder 13 desbr.
under opphold i utenlandsk havn, som ikke omfattes av en sjø- Nr. 15.
mannspool, så lenge han er meldt hyresøkende på vedkommende
norske konsulat.

Departementet bestemmer hvem som skal anses ansvarlig ar-
beidsgiver til de som er trygdet etter dette punkt.

3. Reglene for alminnelig pliktig syketrygd gjelder tilsvarende når
intet annet fremgår av dette kapitel.

§ 101.

1. Arbeidsforholdet anses også å bestå i det tidsrom da den tryg-
dede oppbeholder hyre i medfør av lov eller avtale.

2. Har sjømannen umiddelbart før avmønstringen vært medlem
etter reglene i § 100 uavbrutt i minst 3 måneder, går han
tidligst ut som medlem en måned etter avmønstringen.

§ 102.

1. Trygden gir full refusjon for utgifter til nødvendig legehjelp
(§ 13, 1) og legemidler forordnet av lege.

2. Fører sykdommen med seg arbeidsuførhet gir trygden

a) under medlemmets opphold i riket, sykepenge (grunnsats
og forsørgingstillegg) etter inntektsklasse 6, jfr. § 13, 4,

b) under medlemmets opphold i utlandet, oppholdsbidrag
(grunnsats og forsørgingstillegg), hvis størrelse blir fastsatt
av departementet.

Den tid det gis oppholdsbidrag regnes med ved beregning av
stønadstiden etter § 18, 5.

Er medlemmet helt arbeidsufør som sjømann, kan han til-
stås sykepenge eller oppholdsbidrag selv om han ellers ikke
anses som helt arbeidsufør.

Når medlemmet under sykdommen ikke kan bo sammen med
sin familie, faller forsørgingstillegget bort. I stedet gir trygden
familiepenge etter reglen i § 104, punkt 2.

3. Barselpenge til medlem gis etter satsene for sykepenge eller
oppholdsbidrag.

4. Ved et medlems død gir trygden gravferdshjelp med et beløp
som fastsettes av departementet.

§ 103. Departementet fastsetter satser for den i § 14 nevnte
stønad når bipersonen oppholder seg i utlandet.

§ 32, 2, siste ledd gjelder ikke for biperson trygdet etter reg-
lene i dette kapitel.

§ 104.

1. Under opphold utenfor riket gir trygden i stedet for den stønad
som er nevnt i § 13, 1, 3, 4 og 7, jfr. § 102 og i § 14, 1, 3, 4

13 desbr. og 5, jfr. § 103, fri kur og pleie i sykehus, rekonvalsent hjem, Nr. 15. fødehjem eller annen anstalt godkjent av Rikstrygdeverket, eller den dette bemyndiger, hvis dertil er anledning og behandling i hjemmet ikke forsvarlig kan skje.

2. Under opphold i sykehus, fødehjem, rekonvalsent hjem eller liknende for trygdens regning, faller retten til sykepenger, barselpenger eller oppholdsbidrag bort. Familiepenger gis etter reglene i § 17, 2. Bor de forsørgede utenfor riket, regnes familiepenger etter de satser som fastsettes av departementet.

§ 105. Merutgiftene ved i utlandet å søke annen lege, tannlege, jordmor eller annet sykehus enn det vedkommende konsulat kan vise til, er trygden uvedkommende.

Søkes spesialist uten samtykke av trygden eller konsulat kan trygden helt eller delvis nekte å godtgjøre merutgiftene.

Reglene i 1. og 2. ledd gjelder ikke øyeblikkelig hjelp når nødvendig behandling ikke kunne skaffes billigere.

§ 106. Bestemmelsen i § 31, 3 d gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel.

§ 107. For den som er trygdet etter reglene i dette kapitel gjelder ikke bestemmelsen i § 22:

- a) under opphold utenfor riket,
- b) under opphold her i riket når betingelsene for forpleining og behandling for offentlig regning etter reglene i sjømannsloven av 16 februar 1923 § 28 er til stede.

§ 108.

1. For hvert medlem skal betales en premie så lenge arbeidsforholdet varer, eller så lenge medlemmet oppebærer hyre eller poolgodtgjørelse.
2. Premien beregnes alltid for en hel kalendermåned, uansett hvilken dag i måneden trygdeplikten inntrådte eller opphørte, dog slik at det ikke for noen måned skal betales mer enn den fastsatte månedspremie.
3. Premiefritak gjelder bare for de fulle kalendermånedene i hvilke medlemmet får sykepenger, barselpenger, oppholdsbidrag eller sykehusopphold.
4. Premien skal fordeles på medlemmet, arbeidsgiveren, kommunene og staten. Kongen fastsetter størrelsen av premien og fordelingsforholdet mellom de nevnte premiepliktige. Kommunenes del skal ikke overstige $\frac{1}{6}$ av medlemmets del. Kongen gir utfyllende regler om fordelingen av kommunenes del og kan gi særregler om innkrevingen av medlemmets og kommunenes del.

5. Bestemmelsen i § 36, 3 og 4 gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel. Nr. 15.

§ 109. Bestemmelsen i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn § 14, 4 gjelder tilsvarende.

§ 110. Til å administrere trygden opprettes en trygdekasse. Kassen skal ha et styre på 5 medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av departementet for 4 år om gangen. Et av medlemmene skal representere rederne og ett sjømennene.

Departementet bestemmer hvem som skal være styrets formann og varaformann og fastsetter godtgjøringen til styremedlemmene. For øvrig gjelder reglene om styret i §§ 41 til 43 tilsvarende så langt de passer og intet motsatt er bestemt.

Videre gjelder reglene i §§ 44 til 49 og §§ 51 og 52 tilsvarende så langt de passer og intet motsatt er bestemt.

De i §§ 55 og 58 nevnte tvister innbringes for den ankenevnd som er opprettet etter loven om ulykkestrygd for sjømenn.

Trygden, som er garantert av staten, bærer selv sine utgifter til administrasjon og til ankenemnda.

Kap. XIX. Trygding av offentlige tjenestemenn m. v. utenfor Norge.

§ 111. Norske statsborgere eller personer med fast bopel i Norge som tjenestegjør i den norske siviladministrasjon i utlandet eller i Nortraships administrasjon skal være trygdet etter reglene i kap. XVIII. I tvilstilfelle avgjør vedkommende departement hvilke personer som etter foranstående omfattes av trygden.

Departementet kan bestemme at også andre nordmenn i utlandet skal være trygdet i henhold til reglene i første ledd.

§ 112. For personer som er trygdet etter § 111, kan vedkommende departement bestemme at på steder hvor det er organisert norsk, offentlig legetjeneste, skal trygden bare dekke utgifter til sykebehandling som enten er utført av eller rekvirert av norsk offentlig lege. Fra denne regel kan departementet, eller den dette bemyndiger gjøre unntak i det enkelte tilfelle f. eks. når øyeblikkelig hjelp er nødvendig.

På steder hvor norsk offentlig legetjeneste ikke er organisert, kan departementet fastsette maksimaltakster for refusjon av utgifter til sykebehandling.

II.

Bestemmelsene i kapitel XVIII og XIX trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisoriske anordninger av 5 februar og 3 september 1943 og 9 mars 1945 om tillegg til lov om syketrygd av 6 juni 1930.

13 desbr. De øvrige bestemmelser i loven trer i kraft fra 6 januar 1947.
 Nr. 15. Fra samme dag faller bestemmelsene av 25 juni 1942, 11 mars 1943, 30 mars 1944 og 5 april 1945 om endringer og tillegg til syketrygd-loven bort. Bestemmelsene i kapitlet XIX gjelder ikke utover 30 juni 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om endringer i tillegg til lov om trygd
 Nr. 16. mot arbeidsløshet av 24 juni 1938.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

I.

Følgende føresegner i lov om trygd mot arbeidsløshet av 24 juni 1938 skal lyde:

§ 1, første ledd.

Pliktig til arbeidsløshetsstrygd etter denne lov er alle arbeidstakere som er pliktig til syketrygd etter lov om syketrygd § 1, jfr. § 2, og § 100 punkt 1 så nær som arbeidstakere:

1. I jordbruk og virksomheter drevet som ledd i gårdens jordbruksdrift, samt fedrift.
2. I skogbruk, tømmermåling og fløting, herunder ikke arbeid ved faste sorteringslenser hvor arbeidet helt eller delvis foregår med maskiner.
3. I sjøfart, når inntekten er større enn den alminnelige inntektsgrense for pliktig syketrygd.
4. I fangst og fiske, herunder bearbeiding av fangsten utafor riket.
5. I huslig arbeid i private heimer, på anstalter og pleieheimer og i herbergevirksomhet som ikke drives med hotellbevilling etter lov av 25 juni 1935, nr. 12, kapitel I, jfr. samme lovs § 13.
6. I heimearbeid.
7. Som har hovedervert i sjølstendig virke.
8. Som arbeider som representant, agent, eller selger og lønnes etter arbeidsresultat.

9. Som bare blir lønnet med fritt opphold, eller som etter reglene i syketrygdloven § 12 hører til klasse 1. 13 desbr. Nr. 16.

§ 4. Dagpengene er:

Syketrygdklasse 2 i grunnsats		kr. 2
—»— 3	»	» 3
—»— 4	»	» 4
—»— 5	»	» 5
—»— 6	»	» 6

med et forsørgingstillegg på kr. 0,67 pr. dag (kr. 4,— pr. veke) for forsørget ektefelle og hvert forsørget barn under 16 år. I den tid begge foreldre samtidig har rett til dagpenger, får bare en av dem forsørgingstillegg (barnetillegg). Det betales av det fond som betaler stønad til mannen.

Har den arbeidsløse ektefelle som er varig arbeidsufør, eller er han enkemann (enke) og har barn som betinger forsørgingstillegg, får han kr. 0,67 pr. dag til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger tillegg.

Dagpenger (grunnsats og tillegg) må dog tilsammen ikke overstige kr. 9,— pr. dag eller utgjøre mer enn 90 % av den arbeidsinntekt som er lagt til grunn for klasseføringa.

Dagpenger og mulige tillegg betales ikke for søndager.

§ 15. Arbeidsløshetsnemnda kan i stedet for stønad gi tilskott til yrkesopplæring når det er liten utsikt til at trygdede kan få varig og høvelig arbeid i sitt yrke og det er sannsynlig at yrkesopplæring kan føre til varig arbeid for ham.

For å få tilskott til yrkesopplæring må trygdede fylle vilkåret i § 5, siste ledd.

Departementet kan fastsette nærmere forskrifter til gjennomføring av denne paragrafen, derunder om at det kan gjøres unntak fra regelen i § 10 punkt 7.

§ 20. Premiene går til et stedlig arbeidsløshetsfond, som utreder alle utgifter etter denne lov, når ikke annet er fastsatt. Midler som ikke går med til å dekke løpende utgifter, skal settes fast etter regler gitt av Kongen.

Trygdekommunen skal for hvert rekneskapsår betale et tilskott til fondet lik en fjerdedel av de premier som er utliknet i året. Tilskottet betales med en skjønnsmessig reknet halvpert innen fire måneder etter utløpet av første halvår av rekneskapsåret. Resten av tilskottet betales innen fire måneder etter rekneskapsårets slutt.

10 pst. av fondets inntekt (premier + kommunetilskott) skal gå til et riksreservefond som styres og settes fast etter regler gitt av Kongen.

13 desbr. Er et stedlig arbeidsløshetsfond større enn 5 ganger fondets

Nr. 16. gjennomsnittsutgifter for de siste 7 år, kan Kongen bestemme at det overskytende delvis eller helt skal overføres til riksrådsfondet.

§ 21. Stiger det stedlige arbeidsløshetsfonds utgifter i et rekneskapsår over inntekten (premier + kommunetilskott) i året forut, skal staten delta i dekning av merutgiften etter slik skala:

Statens del av merutgiften	Merutgift i pst. av inntekt
$\frac{1}{10}$ av beløp inntil 20 pst.	20
$\frac{2}{10}$ » » mellom 20—40 »	40
$\frac{3}{10}$ » » » 40—60 »	60
$\frac{4}{10}$ » » » 60—80 »	80
$\frac{5}{10}$ » » » 80—100 »	100
$\frac{6}{10}$ » » » 100—120 »	120
$\frac{7}{10}$ » » » 120—140 »	140
$\frac{8}{10}$ » » » 140—160 »	160
$\frac{9}{10}$ » » » 160—180 »	180
$\frac{10}{10}$ » » over 180 »	180

Har det stedlige arbeidsløshetsfond ikke andre midler enn løpende premieinntekt og kommunetilskott og dette ikke er tilstrekkelig til fondets del av utgiftene, skal reservefondet for riket skyte til det manglende. Er reservefondet oppbrukt, skal staten dekke hele restutgiften.

Søknad om tilskott av staten skal sendes til departementet innen 3 måneder etter utløpet av rekneskapsåret.

Ved utrekning av statstilskott etter første ledd skal en ikke ta omsyn til utbetaling fondet har etter reglene i § 39.

§ 37.

1. Til bruk for saker etter denne lov plikter offentlige og kommunale myndigheter å gi trygdens organer de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.

Arbeidsløshetsrådet kan til bruk for saker etter denne lov, kreve forklaringer opptatt ved utenrettslig eller rettslig etterforskning. Kongen kan gi nærmere forskrifter om det.

2. Kongen kan under full gjensidighet gjøre avtale med annet land om avvik fra denne lovs regler for arbeidstakere som har utført arbeid i vedkommende land.

§ 38. Kongen kan fastsette de endringer i og tillegg til denne

lov som er nødvendige for å tilpasse arbeidsløshetstrygden på sjø- 13 desbr.
folk i utenriks fart. Nr. 16.

§ 39. Midler i stedlige arbeidsløshetsfond som pr. 31 desember 1945 oversteg kr. 400 for hvert medlem reknet i gjennomsnitt for de tre siste rekneskapsår, skal innen hvert fylke overføres til et arbeidsløshetstrygdens tiltaksfond.

Fondets midler skal nyttes til tiltak som avhjelper eller motvirker arbeidsløshet, så vidt mulig ved å skape nye arbeidsmuligheter, og til tiltak for fremme av yrkesopplæring.

Av riksreservefondet kan det nyttes inntil 5 mill. kroner til arbeidstiltak av den art som nevnt i foregående ledd og inntil 5 mill. kroner til arbeiderverntiltak fortrinnsvis til beste for arbeidere ved bedrifter som går inn under denne loven.

Avgjerd om bruken av midlene tas av Kongen eller den han gir fullmakt etter framlegg fra fylkesarbeidsnemnda når det gjelder arbeidstiltak etter annet ledd og etter framlegg av sjefinspektøren for arbeidstilsynet når det gjelder arbeiderverntiltak.

Kongen fastsetter de nærmere forskrifter til gjennomføring av disse reglene.

§ 40. Arbeidstakere som den 9 april 1940 var eller seinere har vært i slikt arbeid som etter denne lov eller etter de forskrifter som ble gitt av okkupasjonsmyndighetene ville medføre plikt til arbeidsløshetstrygd, men som måtte forlate arbeidet på grunn av aksjon av eller motstand mot fienden eller myndigheter innsatt av fienden, skal i forhold til denne lov anses pr. 8 mai 1945 å ha opptjent de premieveker som de har tapt under fraværet fra arbeidet.

Tilsvarende regler gjelder for dem som utafor Norges grenser har fortsatt i arbeid som nevnt i foregående ledd eller har avbrutt slikt arbeid for tjenestegjøring i vepnete styrker for så vidt de ikke på annen annen måte er trygdet under arbeidsløshet.

For arbeidstakere som ikke har vært i slikt arbeid som nevnt i første ledd kan arbeidsløshetsnemnda tilstå premieveker for tida før 8 mai 1945 i den utstrekning årsaken til at arbeidstakeren ikke har vært i slikt arbeid som nevnt må antas å være aksjon av eller motstand mot fienden eller myndigheter innsatt av fienden.

Den som ønsker å få godkjent eller tilstått premieveker etter disse reglene, må sende søknad til arbeidsløshetsnemnda i oppholds-kommunen innen 1 juli 1947.

Departementet gir nærmere regler om stønad etter 1, 2 og 3 ledd.

Reglene om anke etter § 22 i loven gjelder for avgjerd av nemnda etter denne paragraf.

§ 41. Premieveker som en trygdepliktig har opptjent etter de forskrifter som har vært gitt av okkupasjonsmyndighetene, skal

13 desbr. regnes som opptjente premieveker i forhold til loven. På samme Nr. 16. måte skal veker som det er utbetalt stønad for regnes som brukte stønadsveker i forhold til loven. Krav på forfalne ytelser, premier og kommunetilskott etter de forskrifter som har vært gitt av okupasjonsmyndighetene, faller ikke bort.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 4 mai 1945 om trygd mot arbeidsløshet i frigjorte områder §§ 1—9.

Likevel skal endringene i § 4 først gjelde fra 6 januar 1947. Lov av 6 august 1915 om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser med tilleggslover er falt bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr.

Nr. 17.

Lov om endringer i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. skal lyde:

§ 11.

1. Ved legemsskade eller sykdom som nevnt i § 10 og ved død som følge av sådan, gir syketrygden gjennom trygdekassen stønad etter de reglene som er fastsatt i lov om syketrygd.

Går den skadede ikke inn under syketrygden, gir Rikstrygdeverket stønad etter reglene i lov om syketrygd. Sykepenger beregnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinger.

2. Må skadekuren fortsette utover den tid en trygdet har rett til stønad etter nr. 1, skal Rikstrygdeverket gi den skadede fortsatt stønad etter reglene i lov om syketrygd så lenge det trengs.

3. Har den skadede rente etter noen av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

13 desbr.

Nr. 17.

§ 12. Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invaliderente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente) samt forsørgingstillegg kr. 200 året for hustru og samme beløp for hvert barn under 16 år som han forsørger.

Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås et hjelpeløshetsbidrag på inntil 30 pst. av arbeidsfortjenesten.

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkemann med barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgingstillegg på kr. 200 til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger forsørgingstillegg.

Forsørgingstillegg betales ikke dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 20 pst.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Den skadede har likevel ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst.

Er den skadedes arbeidsevne når invaliditeten er endelig fastsatt (jfr. § 24) nedsatt med mindre enn 20 pst., skal Rikstrygdeverket betale renten en gang for alle med en sum som svarer til tre års rente.

Livrente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne paragraf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Når skadebehandlingen er slutt har den trygdede rett til å få nødvendige og hensiktsmessige midler til å bote på skaden (proteser) samt til — etter Rikstrygdeverkets avgjørd — å få disse erstattet.

3. Har den skadede tidligere invaliderente etter en av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal ha etter det siste skadetilfelle

beregnes av forskjellen mellom den arbeidsuførhet som er til stede etter den siste skade og den som det tidligere er fastsatt rente for.

§ 13. Har ulykken ført med seg døden, skal Rikstrygdeverket utenom den skadeserstatning som måtte være gitt etter §§ 11 og 12 dessuten utrede fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således:

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn

13 desbr. til de fylder 16 år kr. 400 året til det første og kr. 200 til hvert
Nr. 17. av de følgende eller dersom de har mistet eller senere mister
den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjeneste til det
første, og kr. 200 til hvert av de andre.

008 Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet etter denne
lov, får barna rente etter den av foreldrene som betinger den
høyeste rente og dertil 25 pst. av vanlig barnrente etter den
annen av foreldrene.

Særkullsbarn som ikke bor hos enken skal ha renten regnet
etter reglene i punkt 1, første ledd. Renten til to eller flere
barn anses ytt med like stort beløp til hvert barn i det enkelte
kull.

Er ekteskapet inngått etter ulykken, har ektefellen ikke krav
på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet etter ulykken.

Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da
ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på under-
hold av denne.

Gifter enken seg igjen, får hun som restgodtgjørelse det tre-
dobbelte av livrenten for et år.

13 desbr. Barn av foreldre som ikke har giftet seg med hverandre har
Nr. 17. samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken
hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når
den avdøde før ulykken har tatt på seg oppfostringen uten
vederlag. For slike barn faller retten til rente bort etter de vir-
kelige foreldre.

-178 Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn
90 pst. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større etter bereg-
ning ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for
hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid
skal ha 40 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres
vesentlige forsørger, 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og
30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det eller til deres
død. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik
at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

-178 Dersom den avdøde etterlater seg ektefelle eller barn eller
begge deler, kan slektninger i rett oppstigende linje bare kreve
en erstatning som svarer til forskjellen mellom 90 pst. av av-
dødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barna
skal ha.

Departementet kan i særlige tilfelle samtykke i at adoptiv-
og pleieførelde for så vidt angår erstatning etter denne lov
stilles helt eller delvis likt med virkelige foreldre.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i 13 desbr. deres sted etter reglene ovenfor.

Nr. 17.

§ 14.

1. Arbeidsfortjenesten (jfr. §§ 12 og 13) beregnes etter den lønn som den skadede har hatt i det siste år i den bedrift hvor ulykken hendte.

Har den skadede ikke arbeidet i vedkommende stilling så lang tid som ett år tilbake fra den dag ulykken hendte, legges til grunn den lønn som arbeidere i samme stilling gjennomsnittlig har hatt i denne tid i den samme eller nærmestliggende lignende bedrift.

2. Er virksomheten etter sin natur ikke i full gang hele året igjen, fastsetter Rikstrygdeverket ved skjønn den samlede årsfortjeneste for de arbeidere som ikke har arbeid året rundt. Fortjenesten må dog fastsettes slik at den minst beregnes etter den alminnelige daglønn på stedet for dagarbeidere av samme kjønn og alder.

Ved beregning av daglønn regnes året til 300 dager. Tilfeldige avbrytelser kommer ikke i betraktning.

3. Arbeidsfortjenesten settes til minst kr. 1 500 året, men ikke høyere enn kr. 3 000 året. Det som er over sistnevnte beløp, tas ikke med ved beregningen av erstatning etter denne lov.
4. Som lønn regnes også gevinstandel, bruk av hus og jord, husleiegodtgjørelse, lønn i naturprodukter eller lignende. Verdien regnes etter gjennomsnittsprisen på stedet.

§ 15, punkt 1 og 2 og nytt punkt 5.

1. Til å dekke utgiftene til erstatning ved skade etter denne lov og syketrygdloven og til administrasjon har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av vedkommende arbeidsgivere.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

2. Premien beregnes i prosenter av de trygdedes arbeidsfortjeneste (jfr. § 14). Ved beregningen kan arbeidsfortjenesten for hver enkelt trygdet ikke settes høyere enn kr. 1,25 og ikke lavere enn kr. 0,60 pr. arbeidstime.
5. Departementet fastsetter for tre år om gangen hvor stor del av premieinntekten hvert år skal føres over til syketrygdens reguleringsfond (jfr. syketrygdlovens § 36, 3) som vederlag for skadekuren og treffer nærmere bestemmelse om det vederlag som statsvirksomheter med egen ulykkestrygdordning skal betale.

§ 22.

1. Inntreffer en ulykke som kan medføre erstatning etter denne lov, skal arbeidsgiveren eller den som på hans vegne leder bedriften

13 desbr. snarest og senest innen tre dager gi skriftlig melding til trygdekassen.

Nr. 17.

2. Finner trygdekassen at skaden kan føre til erstatning etter denne lov, skal den avkreve nærmere opplysning etter regler fastsatt av Rikstrygdeverket. Trygdekassen skal straks melde slik skade til formannen i det stedlige arbeidstilsyn (arbeidsnemnda) og enten selv eller gjennom arbeidstilsynet eller om nødvendig gjennom politiet innhente de opplysninger som det er høve til om skaden og årsaken til den.

Etter å ha samlet de nødvendige opplysninger sender trygdekassen så snart råd er saken videre til Rikstrygdeverket som avgjør om tilfellet blir å godkjenne som skade etter denne lov.

3. Arbeidsgiveren har plikt til å hjelpe til med å fylle ut de meldinger som trygdekassen skal gi.

§ 25, første ledd, oppheves.

§ 27, nytt punkt 4.

4. Når det foreligger særlige forhold kan det gjøres unntak for andre erstatningsberettigede som oppholder seg utenfor riket, slik at erstatningen etter denne lov kan ytes helt eller delvis. Nærmere regler herom gis av Kongen som også kan bestemme at renten kan utløses med en pengesum en gang for alle.

§ 28, punkt 1, oppheves.

§ 30, punkt 1.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket har gjort etter §§ 1—3, §§ 11—14, § 16 punkt 1, § 19 punkt 2, § 20 punkt 2, § 21, § 23, § 24 punkt 2 og § 29 i denne lov kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo.

§ 36 oppheves.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1947.

Bestemmelsene i denne lov skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet i tiden fra og med 1 juli 1946 og til lovens ikrafttreden.

Rikstrygdeverket bærer fortsatt utgiftene til sykehjelp ved skader som det ved denne lovs ikrafttreden har overtatt. Ved senere tilbakefall gjelder reglene i § 11.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om bridge i lov frå 10 desember 1920 um 13 desbr.
ulukketrygding for fiskarar. Nr. 18.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 12 desember 1946 som lyder so:

I lov frå 10 desember 1920 um ulukketrygding for fiskarar skal desse fyresegnene lyda:

§ 5, fyrste leden.

Dei avgjerdene som Rikstrygdeverket tek etter §§ 6—10 og 15—17 i denne lovi, kan innan tre månader etter avgjerdi er meld til vedkomande, ankast inn til prøving for ei ankenemnd med sæte i Oslo. Nemndmennene skal vera fem i talet. To av dei — formannen og lækjaren — har nemnda sams med den nemnda som er skipa etter § 30 i lov frå 24 juni 1931 om ulykkestygnd for industriarbeider m. v. Dei andre tre nemndmennene må vera kunnige i fiskar-næringi. Desse tre og varamann for kvar av dei skal Stortinget velja for tre år um gongen.

§ 6.

1. Ved lekemskade eller sjukdom som nemnt i § 2 og ved død etter slik skade eller sjukdom gjev sjuketrygdi gjennom trygdekassa stønad etter dei reglane som er fastsett for fiskere i lov om sjuketrygd.

Går den skadde ikkje inn under sjuketrygdi, gjev Rikstrygde-
 verket stønad etter reglane for fiskere i lov om sjuketrygd.

Må skadekuren halda fram utover den tidi ein trygda har rett til slik stønad, skal Rikstrygdeverket gjeva den skadde stønad etter reglane for fiskere i lov om sjuketrygd so lenge det trengs.

Har den skadde rente etter nokon av lovene om ulykkes-
 trygding eller av krigspensjoneringi, kan renta dragast inn for den tidi han ligg på sjukehus.

2. Har ei ulukke, når lækjingskuren er slutt, ført med seg mein som gjer at den skadde har tapt arbeidsevna heilt ut, gjev Riks-
 trygdeverket ei livrente som vert rekna til 60 pst. (heilrente) av arbeidsfortenesta hans og forsytingstillegg kr. 200 året for kona og same tillegg for kvart barn under 16 år som han forsyter.

Er invaliden hjelpelaus etter ulukka slik at han treng særleg røkt og tilsyn, kan han få eit umframtillegg på upp til 30 pst. av arbeidsfortenesta.

Enkjemann som har barn som han får tillegg for eller som har kone som er varig arbeidsufør får eit forsytingstillegg på kr. 200 året til hjelp i huset. Kvinne som ikkje har forsytar

13 desbr. 11 får same tillegg når ho har barn som ho får forsytingstillegg for.
 Nr. 18. Forsytingstillegg skal ikkje utbetalast dersom arbeidsevna er nedsett med mindre enn 20 pst.

Har den skadde berre misst noko av arbeidsevna, får han ein tilsvarande lut av heilrenta og av forsytingstillegg. Har han misst mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst. av arbeidsevna, har han ikkje rett til skadebot.

Er arbeidsevna, når ho endeleg er fastsett (jfr. § 15, 2dre leden), nedsett med mindre enn 20 pst., skal Rikstrygdeverket ein gong for alle betala livrenta ut med ein sum som svarar til tre års rente.

3. Når lækjingskuren er slutt har den trygda rett til å få turvande og høvelege greier til å bøta på skaden (proteser) og likeeins — etter Rikstrygdeverkets avgjerd — å få desse uppatnya.

Livrente med forsytingstillegg etter denne paragrafen må samanlagt ikkje vera meir enn 90 pst. av arbeidsfortenesta.

§ 7. Har den som er skadd, fyrr invaliderente etter denne lovi eller etter ein av lovene om ulukketrygding eller av krigspensjone-ringi, skal den renta dragast ifrå soleis at den renta han skal ha etter siste skaden, vert rekna av skilnaden millom den minken i arbeidsevna som er tilstades etter siste skaden, og den minken som det fyrr er fastsett skadebot for.

§ 8. Når nokon døyr av ulukka, skal Rikstrygdeverket, umfram den skadeboti som fyrr er gjevi etter §§ 6 og 7, dessutan reida ut frå døyingsdagen livrente til folket hans, som lever etter, soleis:

1. Til etterlevande enkje til ho døyr eller gifter seg uppat 40 pst. av arbeidsfortenesta hans og til etterlatte barn til det fyller 16 år, kr. 400 året til det fyrste og kr. 200 til kvart av dei andre, eller dersom det har misst eller seinare misser mor si, 40 pst. av arbeidsfortenesta til det fyrste og kr. 200 året til kvart av dei andre. Er ekteskapet skipa etter ulukka, har ikkje enkja krav på nokor rente, heller ikkje barn som er avla etter ulukka. Det same gjeld enkje, som levde skild fra den avlidne, då ulukka hende, utan at ho fekk opphald eller hadde rettskrav på opphald hjå han.

Særkullsbarn som ikkje bur hjå enkja skal ha rente som fastsatt i 1. leden. Renta til tvo eller fleire barn skal bytast like mellom barna i same kullet.

Barn av foreldre som ikkje har gift seg med kvarandre har, når det er avla fyrr ulukka, same retten som ektebarn. Den same retten har adoptivbarn og andre fosterbarn når den avlidne har teke på seg oppalet utan vederlag. For slike barn fell retten til rente burt etter dei sanne foreldri.

Livrentene til enkja og barni må ikkje i alt vera større enn 13 desbr. 90 pst. av arbeidsfortenesta. Kjem det ut ein høgere sum etter Nr. 18. rekningi ovanfor, skal sumen for kvar av dei som har krav på skadebot, kortast av etter måten like mykje for alle, likevel so at enkja alltid skal ha 40 pst. av arbeidsfortenesta.

Gifter enkja seg uppatt, får ho i restvederlag det tredubla av livrenta for eitt år.

2. Til skyldfolket til den avlidne i rett oppstigande line 20 pst. av arbeidsfortenesta til ein og 30 pst. til to eller fleire til dei døyr. Renta skal skiftast likt millom skyldfolki, likevel so at foreldre alltid stengjer for besteforeldre.

Dersom den avlidne let etter seg enkja og barn, har skyldfolk i oppstigende line ikkje krav på større skadebot enn som svarar til skilnaden millom 90 pst. av arbeidsfortenesta hans og den sumen som enkja og barn skal ha.

Departementet kan i særlege høve samtykkja i at adoptiv- og fosterforeldre heilt eller i nokon mun vert sett likt med dei sanne foreldre når det gjeld skadebot etter denne lovi.

Fell nokon av dei burt, som har krav på skadebot, kjem i deira stad dei som er att, etter reglane ovanfor.

Når ein utlending har etterlevande som budde i utlandet då ulukka hende, har dei ingen rett til skadebot.

§ 9. Arbeidsfortenesta, jfr. §§ 6 og 8, vert fastsett til kr. 2 000 um året.

§ 13, fyrste leden.

Premien etter § 12 vert fastsett for det fyrste til 20 kroner året for kvar. Av denne premien betalar dei som er trygda $\frac{4}{10}$, staten $\frac{4}{10}$ og Fiskarfondet av 1920 $\frac{2}{10}$. Av den parten staten skal bera svarar Hamnefondet kr. 110 000 av sine inntekter.

§ 18, fyrste leden vert sett ut or kraft.

§ 20.

- a) For den som tek bustad utanfor landet, fell all rett til skadebot burt. Men er han norsk borgar, skal han ha rett til å få årlig skadebot um han innan 20 år vender tilbake og buset seg her på nytt, og då gjer krav på skadebot. Skadeboti skal i so fall reknast frå den tidi då han ber fram kravet um skadebot for Rikstrygdeverket.

I særlege høve kan det gjerast unntak for andre som har krav på skadebot og hur utenfor riket, slik at dei kan få skadebot etter denne lovi heilt eller i nokon mun. Nøgnare reglar um dette gjev Kongen som og kan fastsetja at renta kan løysast ut med ein pengesum ein gong for alle.

- 13 desbr. b) Både frå reglene ovanfor i fyrste leden og frå fyresegni i § 8
 Nr. 18. i denne lovi um at dei etterlevande som en utlending let etter seg, ikkje hev noko krav på skadebot dersom dei ikkje budde her i landet på den tid ulukka hende, kann det gjerast undatak for borgarar i land som Kongen gjer avtala med um ymsesidigskap i dette stykket.
 § 22 vert sett ut or kraft.

II.

Denne lovi tek til å gjelda frå 1 januar 1947.

Skadebot for ulukker som er komne på i tidi frå og med 1 juli 1946 og til denne lovi tek til å gjelda, vert fastsett etter reglane i denne lovi.

Rikstrygdeverket har framleis utgiftene for skader som det hadde overteke då denne lovi tok til å gjelda. For seinare tilbakefall gjeld reglane i § 6.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssseglet.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

- 13 desbr. Lov om endringer i lov av 24 juni 1931 om
 Nr. 19. ulykkestrygd for sjømenn.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak at 12 desember 1946 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn skal lyde:

§ 2, punkt 2.

2. Selv om overenskomst etter punkt 1 ikke er sluttet, har en utlending rett til sykehusbehandling etter denne lov, såfremt sådan behandling ikke skjer for trygdekassens regning.

Likeledes har rederen rett til å få godtgjort av Rikstrygdeverket utlegg til begravelsesomkostninger etter reglene i sykestrygdloven i alle tilfelle hvor han etter sjømannslovens § 30, jfr. § 7, har måttet bekoste en utenlandsk sjømanns begravelse. Tilhørte den avdøde utlending den bemanning som er nevnt i § 1, a tredje og fjerde punktum, blir begravelsesomkostningene

likeledes å utrede etter de samme regler såfremt betingelsene 13 desbr. ville ha vært til stede om han hadde vært festet til tjeneste Nr. 19. ombord av skipets reder eller fører.

§ 6.

1. Ved legemsskade og sykdom som nevnt i § 5 og ved død som følge av sådan gir syketrygden gjennom trygdekassen stønad etter de reglene som er fastsatt i lov om syketrygd.

Går den skadede ikke inn under syketrygden, gir Rikstrygdeverket stønad etter reglene i lov om syketrygd. Sykepenger beregnes etter den klasse som hans arbeidsinntekt i skadeøyeblikket betinget.

2. Må skadekuren fortsette utover den tid en trygdet har rett til stønad etter nr. 1, skal Rikstrygdeverket gi den skadede fastsatt stønad etter reglene i lov om syketrygd så lenge det trengs.
3. Har den skadede rente etter noen av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

§ 7.

1. Har ulykken når sykebehandlingen er slutt ført med seg mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invaliderente som beregnes til 60 pst. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente), samt forsørgingstillegg på kr. 200 året for hustru og samme beløp for hvert barn under 16 år som han forsørger.

Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås et hjelpeløshetsbidrag på inntil 30 pst. av arbeidsfortjenesten.

Har den skadede ektefelle som er varig arbeidsufør eller er han enkemann med barn som betinger forsørgingstillegg, betales et forsørgingstillegg på kr. 200 året til hjelp i huset. Kvinne uten forsørger får samme tillegg når hun har barn som betinger forsørgingstillegg.

Forsørgingstillegg betales ikke dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn 20 pst.

Har den skadede bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten og av forsørgingstillegg. Den skadede har likevel ikke rett til erstatning dersom arbeidsevnen er nedsatt med mindre enn $8\frac{1}{3}$ pst.

Er den skadedes arbeidsevne, når invaliditeten er endelig fastsatt (jfr. § 21), nedsatt med mindre enn 20 pst. skal Rikstrygdeverket betale renten en gang for alle med en sum som svarer til tre års rente.

13 desbr.
Nr. 19.

Livrente med forsørgingstillegg etter punkt 1 i denne paragraf må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Når skadebehandlingen er slutt har den trygdede rett til å få nødvendige og hensiktsmessige midler til å bøte på skaden (proteser) samt til — etter Rikstrygdeverkets avgjørd — å få disse erstattet.
3. Har den skadede tidligere invaliderende etter en av lovene om ulykkestrygd eller av krigspensjoneringen, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal ha etter det siste skadetilfelle beregnes av forskjellen mellom den arbeidsuførhet som er til stede etter den siste skade og den som det tidligere er fastsatt rente for.
4. Har den skadede vært pleiet i utlandet, blir renten først fastsatt etter at han er kommet hjem til Norge og er blitt undersøkt av lege her. Renten regnes i så fall fra og med den dag da han melder seg til Rikstrygdeverket til undersøkelse.

I det tilfelle som er nevnt i § 19 gjelder renten fra den frist som er fastsatt i sjømannslovens § 24, jfr. § 7, for hyrens opphør.

5. Tilkjennes den skadede invaliderende for noe tidsrom for hvilket den skadede får utbetalt hyre, skal pengene betales til rederen.

§ 8. Har ulykken eller sykdom som nevnt i § 5 ført med seg døden, skal Rikstrygdeverket utenom den skadeerstatning som måtte være gitt etter §§ 6 og 7 dessuten utrede fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således:

1. Til etterlevende enke til hun dør eller gifter seg igjen og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør 40 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og til etterlatte ektebarn til de fyller 16 år kr. 400 året til det første og kr. 200 til hvert av de følgende, eller dersom de har mistet eller senere mister den annen av foreldrene 40 pst. av arbeidsfortjenesten til det første og kr. 200 året til hvert av de andre.

Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet etter denne lov, får barna rente etter den av foreldrene som betinger den høyeste rente og dertil 25 pst. av vanlig barnerente etter den annen av foreldrene.

Særkullsbarn som ikke bor hos enken skal ha renten regnet etter reglene i punkt 1, første ledd. Renten til to eller flere barn anses ytt med like stort beløp til hvert barn i det enkelte kull.

Er ekteskapet inngått etter ulykken, har ektefellen ikke krav på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet etter ulykken. Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da

ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på underhold av denne. 13 desbr. Nr. 19.

Gifter enken seg igjen, får hun som restgodtgjørelse det dobbelte av livrenten for ett år.

Barn av foreldre som ikke har giftet seg med hverandre har samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når den avdøde før ulykken har tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn faller retten til rente bort etter de virkelige foreldre.

Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn 90 pst. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større etter beregningen ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid skal ha 40 pst. av arbeidsfortjenesten.

2. Til slektninger i rett oppstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, 20 pst. av hans arbeidsfortjeneste til en og 30 pst. til to eller flere så lenge de trenger det eller til deres død. Renten deles likt mellom de erstatningsberettigede, men slik at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

Men dersom den avdøde etterlater seg ektefelle eller barn eller begge deler, kan slektninger i rett oppstigende linje bare kreve en erstatning som svarer til forskjellen mellom 90 pst. av avdødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barna skal ha.

Departementet kan i særlige tilfelle samtykke i at adoptiv- og pleieforeldre for så vidt angår erstatning etter denne lov helt eller delvis stilles likt med virkelige foreldre.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i deres sted etter reglene ovenfor.

§ 9. Oppheves.

§ 12, punkt 1 og nytt punkt 6.

1. Til å dekke utgiftene til erstatning etter denne lov og syketrygdloven og til administrasjon, har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av rederne.

For mannskaper som er utskrevet til sjøvepningen, jfr. § 1 c, betales premien av staten.

Premie betales også for utlendinger som etter § 2 bare er delvis trygdet.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

6. Departementet fastsetter for tre år om gangen hvor stor del av premieinntekten hvert år skal føres til syketrygdens reguleringsfond (jfr. syketrygdlovens § 36, 3) som vederlag for skadekuren.

- 13 desbr. § 13. Bemanningen skal regnes til følgende lønnsklasser:
- Nr. 19. klasse, årslønn 3 300 kroner omfatter fører på skip under 300 reg. tons brutto eller mer og 1. styrmann og 1. maskinist med første-classes sertifikat på skip av 3 000 reg. tons brutto eller mer, 2. klasse, årslønn 3 300 kroner omfatter fører på skip under 300 reg. tons brutto, styrmenn og maskinister som ikke kommer i klasse 1, stuerter, radiotelegrafister og andre som blir å regne som offiserer i henhold til tariffavtale samt kystloser, hvalskyttere, fangstbestyrere, leger, pursere og vernepliktige offiserer i marinen, 3. klasse, årslønn 3 000 kroner omfatter dem som ikke er nevnt i klasse 1, 2 og 4, 4. klasse, årslønn 2 700 kroner omfatter byssegutt, messegutt, salonggutt, kokksmat, dekksgutt, maskingutt, gutt på fangst og fiske samt vernepliktig menig i marinen.

§ 22, første ledd oppheves.

§ 24, punkt 2.

2. For den som har eller tar bopel utenfor riket, bortfaller all rett til erstatning. Men er han norsk borger, skal han ha rett til å få årlig rente når han igjen bosetter seg i riket. Renten regnes i så fall fra den tid da han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket.

Fra denne regel kan gjøres unntak for borgere i land som Kongen gjør avtale om gjensidighet med, jfr. § 2.

Når det foreligger særlige forhold kan det gjøres unntak for andre erstatningsberettigede som oppholder seg utenfor riket, slik at erstatningen etter denne lov kan ytes helt eller delvis. Nærmere regler herom gis av Kongen som også kan bestemme at renten kan utløses med en pengesum en gang for alle.

§ 26, punkt 1.

1. De avgjørelser som Rikstrygdeverket har tatt etter §§ 7—11, § 13, § 15, punkt 1, §§ 20 og 21, § 24, punkt 1 og § 25 i denne lov, kan innen 6 uker etter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo.

§ 32. Oppheves.

II.

Bestemmelsene i denne lov skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet i tiden fra og med 1 juli 1946 til denne lov trer i kraft. Bestemmelsene i § 24, punkt 2, tredje ledd, skal gjelde også for ulykker og sykdommer som er inntruffet tidligere.

Rikstrygdeverket bærer fortsatt utgiftene til sykehjelp ved skader som det ved denne lovs ikrafttreden har overtatt. Ved senere tilbakfall gjelder reglene i § 6.

III.

13 desbr.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1947.

Nr. 19.

Provisorisk anordning av 16 april 1943 om tillegg til lov av 24 juni 1931 om ulykkestrygd for sjømenn oppheves.

Bestemmelser av 26 februar 1942 om endring i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 faller bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om omregningen av ytelser til rentenyttere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere. 13 desbr. Nr. 20.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

§ 1. Ytelser i anledning av ulykker som er inntruffet før 1 juli 1946 og som utbetales av Rikstrygdeverket i henhold til:

1. lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894, lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 og lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931,
 2. lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 og lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, og
 3. lov om ulukketrygding for fiskarar av 10 desember 1920,
- forhøyes etter reglene i §§ 2 og 3 med virkning fra 1 juli 1946.

§ 2. Den årsfortjeneste som ligger til grunn for beregningen av skadebot, familiepenger, invalide-, enke- og barnerente og rente til slektninger i rett oppstigende linje skal forhøyes med 50 pst. og minst til kr. 1 500. Unntatt barnerente skal nevnte erstatninger dog ikke forhøyes med mindre enn 50 pst. Forsørgingstillegg og hjelpe-løshetstillegg til skadebot eller invaliderente og enke- og barnerente samt rente til slektninger i rett oppstigende linje beregnes ellers etter den til hver tid gjeldende lovgivning om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

§ 3. For tiden fra og med 1 juli 1946 til denne lovs ikrafttreden kommer tilleggserstatning etter de midlertidige bestemmelser av 26 februar 1942 om tilleggserstatning for rentenyttere etter lovgivningen

13 desbr. om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere, til
Nr. 20. fradrag i erstatninger etter denne lov.

§ 4. Til delvis dekking av de merutgifter som denne lov påfører ulykkestrygden for industriarbeidere, kan Rikstrygdeverket inn- til videre, dog ikke utover 1 januar 1948 oppkreve et tillegg til den ordinære premie på 10 pst.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Loven får ikke virkning for ytelser i anledning av krigsulykke etter § 11 i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931, når ulykken er inntruffet senere enn 2 september 1939.

Midlertidige bestemmelser av 26 februar 1942 om tilleggserstatning for rentenyttere etter lovgivningen om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere faller bort.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om krigspensjonering for militærper-
Nr. 21. soner.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

Kap. I. Omfang.

§ 1. Denne lov gjelder pensjonering av militærpersoner som har fått mén som følge av skade eller sykdom som de er påført under tjenstgjøring i krig eller under okkupasjonstjeneste i norsk militæroppsetning. Likeså omfatter loven pensjonering av etterlatte til militærpersoner som er død av skade eller sykdom de er påført under tjenstgjøringen.

Som militærperson anses enhver som deltar i krigen (krigsdeltaker) etter bestemmelsene i vernepliktsloven av 21 juni 1929 eller som frivillig. Kongen kan bestemme at norsk statsborger som deltar i krigen i alliert lands tjeneste, helt eller delvis skal ha rett til ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte.

§ 2. Den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammer av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov, skal nektes ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte. Det samme gjelder den

som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av de gjeldende straffebestemmelser for landssvik. 13 desbr. Nr. 21.

Vedkommende departement kan helt eller delvis gjøre unntak fra regelen i første ledd når særlige grunner foreligger.

Departementet kan også bestemme at ytelser etter denne lov helt eller delvis skal nektes den som på annen måte antas å ha gjort seg skyldig i grovt uverdigg forhold, og hans etterlatte.

Reglene i denne paragraf om nekting av ytelser gjelder tilsvarende for ektefelle, barn eller forsørget som ville vært berettiget til ytelse etter denne lov.

Kap. II. Ytelser under invaliditet.

§ 3. Får den skadede etter endt sykebehandling mén som medfører fullstendig eller delvis tap av ervervsevnen, har han rett til invalidpensjon.

Ved bedømmelsen av invaliditetsgraden skal det tas hensyn til skadens medisinske art og størrelse i samsvar med de prinsipper som gjelder i de alminnelige offentlige ulykkestrygder, og videre kan det tas hensyn til skadedes yrke og hans muligheter for ervervsmessig fortjeneste før og etter skaden.

Til invalidpensjonen ytes i tilfelle familietillegg, nødvendig sykebehandling, protesebidrag, bidrag til yrkesopplæring eller igangsetting av et erverv og hjelpeløshetsbidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens hustru og barn og tillegg til hjelp i huset når vilkårene herfor er til stede.

Sykebehandling ytes etter de militære sykeregler. Får invaliden fri kur og pleie i sykehus eller annen kuranstalt, gis for den som har hustru eller barn familiestønad etter reglene i §§ 13 og 15 og for enslige halv invalidpensjon.

§ 4. Invalidpensjonen beregnes til 75 % av pensjonsgrunnlaget.

Ved fullstendig tap av ervervsevnen ytes hel pensjon og ved nedsatt ervervsevne en tilsvarende avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis ervervsevnen er nedsatt med mindre enn $8\frac{1}{3}$ prosent.

§ 5. Hustrutillegg og barnetillegg ytes når invalidens ervervsevne er nedsatt med 20 % eller mer. Tillegget utgjør ved full invaliditet kr. 300 årlig for hustru og samme beløp for hvert barn. Ved delvis invaliditet reduseres tilleggene tilsvarende.

Som barn anses invalidens barn under 18 år som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før han ble påført skaden eller sykdommen, og farskapet er fastsatt etter lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når

13 desbr. invaliden før han ble påført skaden eller sykdommen, hadde tatt på
Nr. 21. seg oppfostringen uten vederlag. For slike barn ytes ikke barne-
tillegg etter de virkelige foreldre. Likestilt med barn født utenfor
ekteskap er barn som invaliden er bidragspliktig for etter lov nr. 3
av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktige for samme barn,
avgjør dog departementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor
stort tillegget skal være.

Rikstrygdeverket kan med departementets samtykke i særlige
tilfelle tilstå barnetillegg, helt eller delvis, også til personer som har
fylt 18 år, når de er ervervsuføre og vilkårene etter annet ledd ellers
er til stede.

§ 6. Er invalidens hustru varig arbeidsudyktig eller er invaliden
enkemann eller fraskilt, og har omsorgen for barn under 18 år, kan
det tilstås ham et tillegg til hjelp i huset på inntil 20 % av minste-
pensjonen.

§ 7. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpe-
løshet trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilstås ham et hjelpe-
løshetsbidrag på inntil 50 % av minstepensjonen.

§ 8. Til anskaffelse av kunstige lemmer eller andre hjelpe-
midler skal det tilstås invaliden passende bidrag (protesebidrag).
Rikstrygdeverket kan også yte bidrag til vedlikehold og fornyelse av
slike hjelpemidler.

13 desbr. Nr. 21. § 9. Departementet kan tilstå invaliden bidrag til utdannelse,
yrkesopplæring eller hjelp til erverv, når det antas at invaliden
kan få varig nytte av dette og han selv ikke har midler til å be-
koste det. Bidragene til hver invalid til dette formål må i alt ikke
overstige kr. 5 000.

§ 10. Blir invaliditetsgraden fastsatt til mindre enn 20 %, skal
invalidpensjonen utløses med et beløp en gang for alle som svarer
til pensjonen for 6 år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 %, kan pensjonen
i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av
kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan
bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Departe-
mentet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes
etter.

Kap. III. Ytelser ved dødsfall.

§ 11. Har skade eller sykdom som er påført krigsdeltakeren
under krigstjenesten medført hans død, ytes gravferdshjelp og pen-
sjoner til avdødes etterlatte.

§ 12. Som gravferdshjelp ytes kr. 300, dog slik at hvis grav-
ferden bekostes av andre enn dødsboet, ytes bare halvparten av
dette beløp. Gravferdshjelp kan også ytes til flytning av grav.

§ 13. Til etterlevende enke ytes pensjon beregnet etter 50 % 13 desbr. av pensjonsgrunnlaget. Var avdøde skilt eller separert, kan tidligere Nr. 21. hustru tilstås pensjon i alminnelighet med inntil det underholds- bidrag avdøde har betalt eller var pålagt å betale, dog ikke utover full enkepensjon.

Rett til enkepensjon inntreffer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet eller syk under krigstjenesten. Departementet kan dog, når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enkepensjon utbetales så lenge enken lever ugift. Gifter enken seg igjen, taper hun for alltid retten til pensjon, men hun får utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av den enkepensjon hun har hatt for ett år, dog med fradrag for den del av den framtidige pensjon som måtte være utløst etter § 14.

I særlige tilfelle kan departementet samtykke i at det ytes enkepensjon, helt eller delvis til kvinne som før skaden inntraff har levd sammen med avdøde og har barn med ham.

Enkepensjonen løper fra mannens dødsdag til og med månedsdagen etter enkens død.

§ 14. I særlige tilfelle kan enkepensjonen utløses med inntil $\frac{1}{8}$ av pensjonens kontantverdi, dog ikke med mer enn kr. 5 000, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe enken et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

§ 15. For avdødes barn, jfr. § 5, annet ledd, ytes en årlig pensjon på kr. 800 for første barn og kr. 300 for hvert av de andre barn.

Er begge foreldrene døde, skal pensjonen for det første barn svare til laveste enkepensjon. For de øvrige barn utgjør pensjonen kr. 300 årlig for hvert barn. Når det gjelder å opprettholde foreldrehjemmet eller å holde familien sammen med egen husholdning, kan det tilstås et tillegg på inntil 40 prosent av pensjonen for første foreldreløse barnet (husholdstillegg).

Pensjonen etter første og annet ledd anses ytt med like stort beløp til hvert barn.

Krigsdeltakerens etterlatte hustru regnes som mor i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn sam vedblir å være under hennes omsorg. Er noen av dem ikke under hennes omsorg, og deres virkelige mor er død, beregnes pensjonen for disse barn til deres forholdsmessige del av pensjonen etter annet ledd, jfr. tredje ledd.

Barnepensjonen etter første ledd løper fra farens, barnepensjon etter annet ledd fra morens dødsdag, og utbetales til og med den

13 desbr. måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til måneds-
Nr. 21. dagen etter dets død.

Paragraf 5, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

Barnepensjonen løper også om enken gifter seg på nytt.

Til hvert barn utbetales ved barnets fylte 18 år et kontantbeløp på kr. 2 000, dog slik at dersom det ytes barnepensjon utover barnets fylte 18 år etter sjette ledd, utbetales kontantbeløpet i alminnelighet når pensjonen opphører.

§ 16. Til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre) søsken under 18 år og besteforeldre kan tilståes pensjon, dersom de ikke kan underholde seg selv og avdøde før han døde bidro vesentlig til deres underhold eller det må anses sannsynlig at avdøde ville kommet til å bidra vesentlig til deres underhold, dersom skaden ikke var inntruffet. Pensjonene beregnes skjønnsmessig til et beløp som står i rimelig forhold til det underhold avdøde har ytt dem tidligere eller framtidig må antas å ville ha ytt dem, dog slik at de sammenlagt ikke overstiger minstepensjonen for enker.

Kap. IV. Pensjonsgrunnlaget.

§ 17. Pensjonsgrunnlaget fastsettes skjønnsmessig under hensyn til den arbeidsinntekt den skadede eller avdøde måtte antas å ha hatt om han ikke var blitt påført skaden eller sykdommen, dog slik at grunnlaget skal være minst kr. 5 000 og ikke overstige kr. 8 000.

Når det gjelder yngre personer kan det også tas hensyn til hva de måtte antas å ville ha oppnådd i framtidig arbeidsinntekt. Grunnlaget kan endres hvert femte år.

For personer som må antas ikke å ville ha vært skatteliknet for arbeidsinntekt om skaden ikke var inntruffet, skal laveste pensjonsgrunnlag legges til grunn.

Kap. V. Om fradrag i pensjoner.

§ 18.

1. I pensjoner etter denne lov skal det, med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det sees bort fra arv, gaver og liknende ytelser — dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling en gang eller et begrenset antall ganger, omregnes for-

sikringsteknisk til livrente med samme løpetid som pensjonen 13 desbr. etter denne lov. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjen- Nr. 21. kjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning.

Ved beregningen av fradrag i pensjonen etter denne paragraf skal bare tas hensyn til invalidpensjon etter § 4, enkepensjon etter § 13 og barnpensjon etter § 15, annet ledd.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan departementet for hvert enkelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal foretas på annen måte.

Pensjonen reduseres med halvparten av det omregnede årlige inntektsbeløp som overstiger halvparten av minstepensjonen. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

Departementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag som skal nyttes ved disse beregninger.

2. Invalid- eller enkepensjon etter denne lov må ikke være større en at pensjonstakerens samlede inntekter — etter at det er foretatt avkorting av pensjonene etter de øvrige regler i denne paragraf — kommer opp i 150 prosent av høyeste pensjonsgrunnlag, dog slik at pensjonstakeren alltid beholder minst halvparten av pensjonen.

Kap. VI. Forskjellige bestemmelser.

§ 19. Utgiftene ved krigspensjoneringen etter denne lov utredes av staten.

§ 20. Krigspensjoneringen ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser (tilsynsmenn) som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes (tilsynsmennenes) godtgjørelse herfor fastsettes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 21 omhandlede ankenemnd utredes av staten.

§ 21.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket gjør etter denne lov kan innen seks uker etter at vedkommende har fått melding om vedtaket ankes inn til prøving for en ankenemnd med sete i Oslo.
2. Nemnda skal ha syv medlemmer. To av disse — formannen og legen — har nemnda felles med de ankenemnder som er opprettet etter lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere, sjømenn og fiskere. De andre fem medlemmer med personlige varamenn oppnevnes av Kongen for tre år om gangen.

13 desbr. 3. Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til
Nr. 21. slik betaling for sine møter som Finansdepartementet bestemmer. De har krav på skyss- og kostgodtgjørelse under reiser etter vanlig regulativ.

§ 22.

1. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og imot den som har anket.
2. Nemndas vedtak er endelige så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne lov.

§ 23. For pensjonstaker som tar bopel i utlandet, faller retten til ytelser bort. Er han norsk statsborger, får han denne rett tilbake når han igjen bosetter seg i riket. Ytelsene regnes i så fall fra den dag han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket med departementets samtykke gjøre unntak fra denne regel.

Ytelsene etter denne lov kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller liknende i mer enn 30 dager.

Gjelder det invalid som har familie å forsørge, skal halvparten av invalidpensjonen utbetales hustruen i den tiden invaliden ikke får pensjon. Familietillegg og pensjoner til andre enn den første ledd omhandler ytes uavkortet.

§ 24. Rikstrygdeverket kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inndra eller holde tilbake tilkjent pensjon hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter, eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om spørsmål som har betydning for vedkommendes pensjonssak.

§ 25. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnpensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 26. Krav på pensjoner eller andre ytelser etter denne lov faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen tre år etter at skaden er inntruffet.

Rikstrygdeverket kan se bort fra denne frist når særlige grunner foreligger.

§ 27. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne lov.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding 13 desbr. om vedtaket og kan forlange opplysning om de hensyn som ligger Nr. 21. til grunn for det.

§ 28.

1. Invalidpensjonen fastsettes i alminnelighet når legebehandlingen er slutt.

Kan invalidpensjonen på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.

2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan denne prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig.

Forhøyelse av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 29. Invalidpensjon, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket finner at dette høver best. Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter han ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Invalidpensjon og familietillegg som er fastsatt foreløpig for bestemte tidsrom, etter § 28, kan utbetales etterskuddsvis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 30.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 31. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å bevare taushet med hva han har erfart herom.

§ 32. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne lov, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for liknende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

13 desbr. § 33. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Riks-
Nr. 21. trygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter
denne lov, betales ikke gebyr til staten.

§ 34. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for
enhver pensjonstaker.

Kap. VII. Overgangsbestemmelser.

§ 35.

1. Denne lov trer i kraft straks.

Den omfatter krigsulykker som er inntruffet i tiden fra 2
september 1939 til 31 desember 1945, dog med unntak for okku-
pasjonsstyrker som nevnt i § 1 første ledd. Departementet kan
også samtykke i at det ytes erstatning etter loven for skader
inntruffet under opprydning og lignende etter krigen og okku-
pasjonen, selv om skadene er inntruffet etter 31 desember 1945.
Loven får med hensyn til ytelser virkning fra 1 juli 1946.

2. Det kontantbeløp på kr. 2 000 som etter § 15, siste ledd, skal
ytes barn som har fylt 18 år, kan også når særlige grunner
foreligger tilståes personer som har fylt 18 år før 1 juli 1946.

3. Provisorisk anordning av 4 mai 1945 om krigspensjonering for
militærpersoner oppheves.

4. De ytelser som utbetales etter denne lov, skal ikke i noe tilfelle
være mindre enn de ville ha blitt etter provisorisk anordning av
4 mai 1945 og Stortingets vedtak av 28 februar 1946 om krigs-
pensjonering for militærpersoner.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om krigspensjonering for hjemmestyrke-
Nr. 22. personell og sivilpersoner.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946
sålydende:

§ 1.

1. Norsk statsborger som ikke kommer inn under loven om krigs-
pensjonering for militærpersoner og er påført skade ved krigs-
ulykke i riket eller er påført slik skade på et tidspunkt

da han var forhyrt eller i tjeneste på norsk skip eller i fiendtlig politisk fangenskap, har rett til ytelser etter denne lov. Det samme gjelder etterlatte etter person som nevnt, som er død som følge av slik skade. 13 desbr. Nr. 22.

Rikstrygdeverket kan i særlige tilfelle med vedkommende departements samtykke tilstå ytelser helt eller delvis etter denne lov også til norske statsborgere i utlandet eller på utenlandske skip og til personer her i riket eller på norsk skip, selv om de ikke har norsk statsborgerrett.

2. Den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgelige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov, skal nektes ytelser etter denne lov for seg og sine etterlatte. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av de gjeldende straffebestemmelser for landssvik.

Departementet kan helt eller delvis gjøre unntak fra regelen i første ledd når særlige grunner foreligger.

Departementet kan også bestemme at ytelser etter denne lov helt eller delvis skal nektes den som på annen måte antas å ha gjort seg skyldig i grovt uverdigg forhold, og hans etterlatte.

Reglene i denne paragraf om nekting av ytelser gjelder tilsvarende for ektefelle, barn eller forsørget som ville vært berettighet til ytelse etter denne lov.

§ 2. Krigsulykke vil si enhver skade på person som er følge av krigshendinger, så som ildgivning, flyangrep, bombe- eller granateksplosjoner, torpedering og minesprengning og videre skade på person påført på grunn av patriotisk arbeid eller holdning.

Når det finnes rimelig kan det også for andre skader som er påført en person ved hendinger som skyldes krigen ytes hel eller delvis erstatning etter denne lov.

§ 3. De personer denne lov gjelder inndeles i tre grupper:

Gruppe 1.

- a) Personer som har stått i hjemmestyrkene eller for øvrig tatt aktiv del i patriotisk arbeid eller som har vært antatt til tjeneste av norsk eller alliert militærmakt, eller tvangsmessig tatt til tjeneste av annen militærmakt, det sivile luftverns personale og sanitetspersonell som har stått i godkjente frivillige hjelpeforeningers tjeneste og under tjenesten vært særlig utsatt for krigsulykker.
- b) Sjømenn, kystlosere, statslosere, losgutter og postfunksjonærer på skip.

13 desbr. Gruppe 2.

Nr. 22. Fiskere og andre sivilpersoner i yrke eller bedrift som Rikstrygdeverket antar har vært særlig utsatt for krigsulykker.

Gruppe 3.

Andre sivilpersoner og personer som hører under foran nevnte grupper, når ulykken er uten sammenheng med de nevnte tjeneste- eller arbeidsforhold.

Kap. II. Ytelser under sykdom.

§ 4. Sykehjelp ytes i form av fri sykebehandling og sykepenger med hustru- og barnetillegg.

Nødvendig tannbehandling som følge av fangenskap ytes etter nærmere regler fastsatt av departementet.

§ 5. Sykebehandlingen består i nødvendig legehjelp, medisin, kur og pleie — i tilfelle på sykehus eller annen kuranstalt — fra skaden inntraff og så lenge det trenges. Videre betales nødvendige utgifter i anledning av reise til og fra lege, sykehus eller annen kuranstalt.

For politiske fanger tilståes hjelp etter første ledd fra det tidspunkt de slapp ut av fangenskapet.

§ 6.

1. Til person som har fylt 18 år ytes:

a. Sykepenger i form av dagpenger som svarer til invalidpensjon etter §§ 8 og 9.

Er både mann og hustru som lever sammen, berettiget til sykepenger, skal de sykepenger som tilkommer den ektefelle som får det laveste beløp reduseres med 50 %. Liknende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får invalidpensjon og den annen sykepenger.

b. Hustrutilllegg og barnetillegg etter § 7.

2. Når det finnes rimelig, kan Rikstrygdeverket tilstå sykepenger til person under 18 år. Ved fastsetting av sykepenger skal det tas hensyn til vedkommendes alder og til om vedkommende får tillegg etter §§ 7 og 11 eller pensjon etter § 19.

3. Sykepenger, hustrutilllegg og barnetillegg betales ikke for de 6 første dagene, regnet fra den dag arbeidsudyktighet som nevnt foran inntreffer.

4. Så lenge den skadede får fri kur og pleie på sykehus eller annen kuranstalt gis for den som har hustru eller barn, familiestønad etter reglene i §§ 17 og 19 og for enslige halve sykepenger.

§ 7. Hustrutilletget beregnes etter kr. 300 årlig og barnetilletget

etter samme beløp for hvert barn når sykepengene svarer til full 13 desbr. invalidpensjon. Er sykepengene mindre enn full invalidpensjon, Nr. 22. reduseres tilleggene tilsvarende.

For ektemann kan det ytes tillegg som for hustru når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helse ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv.

Som barn ansees den skadedes barn under 18 år som er født i ekteskap, eller som er født utenfor ekteskap når barnet er avlet før vedkommende ble påført skaden og farskapet er fastslått etter lov nr. 3 av 10 april 1915, samt adoptivbarn og pleiebarn når den skadede før ulykken hadde tatt på seg oppfostringen uten vederlag. For adoptivbarn og pleiebarn ytes ikke barnetillegg etter de virkelige foreldre. Likestillet med barn født utenfor ekteskap er barn som den skadede er bidragspliktig for etter lov nr. 3 av 10 april 1915. Er flere personer bidragspliktige for samme barn, avgjør dog departementet om det skal ytes tillegg for det, og hvor stort tillegget skal være.

Rikstrygdeverket kan med departementets samtykke i særlige tilfelle tilstå barnetillegg helt eller delvis også til personer som har fylt 18 år, når de er varig ervervsuføre og vilkårene etter tredje ledd ellers er til stede.

Kap. III. Ytelser under invaliditet.

§ 8. Får den skadede, etter endt sykebehandling, mén som medfører fullstendig eller delvis tap av ervervsevnen, har han etter fylte 18 år rett til invalidpensjon.

Barn som får mén som nevnt i første ledd, kan også før fylte 18 år, når det finnes rimelig, tilståes invalidpensjon som fastsettes skjønnsmessig etter invaliditetsgraden og vedkommendes alder. Pensjonen skal ikke overstige minstepensjon for den gruppe vedkommende tilhører.

Ved bedømmelsen av invaliditetsgraden skal det tas hensyn til skadens medisinske art og størrelse i samsvar med de prinsipper som gjelder i de offentlige ulykkestyngder, og videre kan det tas hensyn til skadedes yrke og hans muligheter for ervervsmessig for tjeneste før og etter skaden.

Til invalidpensjonen ytes i tilfelle familietillegg, nødvendig sykebehandling, protesebidrag, bidrag til yrkesopplæring eller igangsettning av et erverv og hjelpeleishetsbidrag.

Familietillegg ytes i form av tillegg for invalidens hustru og barn og tillegg til hjelp i huset, når vilkårene herfor er til stede.

§ 9. Invalidpensjonen beregnes til 75 % av pensjonsgrunnlaget.

13 desbr. Ved fullstendig tap av ervervsevnen ytes hel pensjon og ved
Nr. 22. nedsatt ervervsevne avkortet pensjon. Den skadede har dog ikke rett til invalidpensjon hvis ervervsevnen er nedsatt med mindre enn 8½ prosent.

Er både mann og hustru, som lever sammen berettiget til invalidpensjon, skal den invalidpensjon som tilkommer den av ektefellene som får det laveste beløp reduseres med 50 prosent. Liknende reduksjon skal foretas om den ene av ektefellene får sykepen-ger og den annen invalidpensjon.

§ 10. Til anskaffelse av kunstige lemmer eller andre hjelpe-midler skal det tilståes invaliden passende bidrag (protesebidrag). Rikstrygdeverket kan også yte bidrag til vedlikehold og fornyelse av slike hjelpemidler.

Nødvendig sykehusbehandling etter at invaliditeten er fastslått, ytes etter kap. II. Så lenge invaliden får fri kur og pleie i syke-hus eller annen kuranstalt, gjelder bestemmelsene i § 6 nr. 4 til-svarende.

§ 11. Hustrutillegg og barnetillegg ytes når invalidens ervervs-evne er nedsatt med 20 prosent eller mer. Tillegget utgjør ved full invaliditet kr. 300 årlig for hustru og samme beløp for hvert barn. Ved delvis invaliditet reduseres tilleggene tilsvarende.

For ektemann kan det ytes tillegg som for hustru når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller hel-bred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv. Tillegget kan gjøres tidsbegrenset.

Paragraf 7 tredje og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 12. Er invalidens ektefelle varig arbeidsudyktig eller er inva-liden enkemann (enke) eller fraskilt og har omsorgen for barn under 18 år, kan det tilståes invaliden et tillegg til hjelp i huset på inntil 20 % av invalidpensjonen etter § 9, dog slik at tillegget for gruppe I regnes av minstepensjonen, særskilt for litra a og b, jfr. § 3.

§ 13. Er invalidens tilstand slik at han på grunn av hjelpeløs-het trenger særlig tilsyn og pleie, kan det tilståes et hjelpeløshets-bidrag på inntil 50 % av invalidpensjonen. For personer i gruppe I gjelder bestemmelsen i § 12 siste setning tilsvarende.

§ 14. Departementet kan tilstå invaliden bidrag til utdanning, yrkesopplæring eller hjelp til erverk, når det antas at invaliden kan få varig nytte av dette og han selv ikke har midler til å bekoste det. Bidragene til hver invalid til dette formål må i alt ikke overstige kr. 5 000.

§ 15. Blir invaliditetsgraden fastsatt endelig til mindre enn 20 %, skal invalidpensjonen utløses med et beløp en gang for alle som svarer til pensjonen for 6 år.

Selv om invaliditetsgraden er høyere enn 20 %, kan pensjonen 13 desbr. i særlige tilfelle utløses helt eller delvis med en tilsvarende del av Nr. 22. kontantverdien, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe invaliden et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien beregnes etter.

Kap. IV. Ytelser ved dødsfall.

§ 16. Har skaden medført døden, ytes hjelp til gravferd med kr. 300. Tilsvarende beløp kan også ytes til flytting av grav. Blir gravferden bekostet av andre enn dødsboet, ytes halv gravferdshjelp.

§ 17.

1. Til etterlevende enke ytes pensjon beregnet til 50 % av pensjonsgrunnlaget. Var avdøde skilt eller separert, kan tidligere hustru tilståes pensjon i alminnelighet med inntil det underholdsbidrag avdøde har betalt eller var pålagt å betale, dog ikke ut over full enkepensjon.
2. Til etterlevende enkemann kan det ytes hel eller delvis pensjon etter reglene i nr. 1, når mannen har vært forsørget av hustruen og han på grunn av alder eller helbred ikke med rimelighet kan ventes å forsørge seg selv. Pensjonen kan gjøres tidsbegrenset.
3. Rett til enke- eller enkemannspensjon inntreffer ikke hvis ekteskapet er inngått etter at avdøde ble skadet. Departementet kan dog når særlige grunner taler for det, tilstå hel eller delvis pensjon i disse tilfelle.

Enke- og enkemannspensjon utbetales så lenge vedkommende lever ugift. Gifter enken eller enkemannen seg, taper vedkommende for alltid retten til pensjon. Enken får dog utbetalt et beløp som svarer til det tredobbelte av den enkepensjon hun har hatt for ett år, men med fradrag for den del av den framtidige pensjon som måtte være utløst etter § 18.

I særlige tilfelle kan departementet samtykke i at det ytes enkepensjon helt eller delvis til kvinne som for skaden inntraff har levd sammen med avdøde og har barn med ham.

Pensjonen løper fra ektefellens dødsdag til og med månedsdagen etter gjenlevendes død.

§ 18. I særlige tilfelle kan enkepensjonen utløses med inntil $\frac{1}{8}$ av pensjonens kontantverdi, dog ikke med mer enn kr. 5 000, når det må antas at en slik kontanterstatning kan bidra til å skaffe enken et varig inntektsgivende erverv. Departementet fastsetter det grunnlag som kontantverdien skal beregnes etter.

§ 19. For avdødes barn, jfr. § 7, tredje ledd, ytes en årlig pen-

13 desbr. sjon på kr. 800 for første barnet og kr. 300 for hvert av de andre
Nr. 22. barna.

Er begge foreldrene døde, skal pensjonen for det første barnet svare til enkepensjonen, for gruppe 1 til laveste enkepensjon etter litra a og b, jfr § 3. For de øvrige barn utgjør pensjonen kr. 300 årlig for hvert barn. Når det for barn i gruppe 1 gjelder å opprettholde foreldrehjemmet eller å holde familien sammen med egen husholdning, kan det tilstås et tillegg på inntil 40 prosent av pensjonen for første foreldreløse barnet (husholdstillegg).

Pensjonen etter første og annet ledd anses ytt med like stort beløp til hvert barn.

Avdødes gjenlevende ektefelle regnes som mor eller far i forhold til adoptivbarn, stebarn og pleiebarn som vedblir å være under vedkommendes omsorg. Er noen av dem ikke under vedkommendes omsorg, og begge deres foreldre er døde, beregnes pensjonen for disse barn til deres forholdsmessige del av pensjonen etter annet ledd, jfr. tredje ledd.

Barnepensjon etter første ledd løper fra farens eller morens dødsdag, barnepensjon etter annet ledd fra den dag den lengstlevende av foreldrene dør. Pensjonen utbetales til og med den måned hvori barnet fyller 18 år, eller hvis det dør før, til månedsdagen etter dets død.

Paragraf 7 siste ledd får tilsvarende anvendelse.

Barnepensjonen løper også om enken gifter seg på ny.

Til hvert barn tilhørende gruppe I utbetales ved barnets fylte 18 år et kontantbeløp på kr. 2000, dog slik at dersom det ytes barnepensjon utover barnets fylte 18 år etter sjette ledd, utbetales kontantbeløpet i alminnelighet når pensjonen opphører.

§ 20. Til avdødes foreldre (herunder adoptivforeldre) søsken under 18 år og besteforeldre kan tilstås pensjon dersom de ikke kan underholde seg selv, og avdøde før han ble påført skaden bidro vesentlig til deres underhold, eller det må ansees sannsynlig at avdøde ville kommet til å bidra vesentlig til deres underhold, dersom skaden ikke var inntruffet. Pensjonene beregnes skjønnsmessig til et beløp som står i et rimelig forhold til det underhold avdøde har ytt dem tidligere eller framtidig må antas å ville ha ytt dem, dog slik at de sammenlagt ikke overstiger minstepensjonen for enker i vedkommende gruppe.

Kap. V. Pensjonsgrunnlag.

§ 21.

1. Pensjonsgrunnlaget for personer i gruppe 1 a fastsettes skjønnsmessig under hensyn til den arbeidsinntekt den skadede eller

avdøde måtte antas å ha hatt om han ikke var blitt påført ska- 13 desbr.
den eller sykdommen, dog slik at grunnlaget skal være minst Nr. 22.
kr. 5 000 og ikke overstige kr. 8 000.

Når det gjelder yngre personer kan det også tas hensyn til hva de måtte antas å ville ha oppnådd i framtidig arbeidsinntekt. Grunnlaget kan endres hvert femte år.

For personer som må antas ikke å ville ha vært skattelignet for arbeidsinntekt om skaden ikke var inntruffet, skal laveste pensjonsgrunnlag legges til grunn.

2. For personer i gruppe 1 b er pensjonsgrunnlaget kr. 4 500, dog slik at grunnlaget for personer som omfattes av 1. og 2. klasse i loven om ulykkestrygd for sjømenn § 13 forhøyes med henholdsvis 40 og 20 prosent. Kystløser og statsløser regnes til 2. klasse og losgutter til 3. klasse.

For personer i gruppe 2 er pensjonsgrunnlaget kr. 4 000 og for personer i gruppe 3 kr. 3 200.

Kap. VI. Om fradrag i pensjoner og sykepenger.

§ 22. I ytelsene etter denne lov skal det gjøres fradrag for erstatninger som vedkommende får i anledning av skaden av fremmed stat.

§ 23.

1. I pensjoner etter denne lov skal det, med de begrensninger og etter de regler som er nevnt nedenfor, gjøres fradrag for pengebeløp som blir utbetalt fra annet hold på grunn av invaliditetstilfellet eller dødsfallet for så vidt fradrags- eller reduksjonsreglene i §§ 22 og 24 ikke kommer til anvendelse.

Ved beregning av inntekt som gir anledning til fradrag skal det sees bort fra arv, gaver og liknende ytelser — dog ikke i den utstrekning arven skyldes forsikringsbeløp som er utbetalt avdødes bo i anledning av dødsfallet. Beløp som kommer til utbetaling en gang eller et begrenset antall ganger, omregnes forsikringsteknisk til livrente med samme løpetid som pensjonen etter denne lov. Hvor det gjelder forsikringer som hadde gjenkjøpsverdi, skal bare den del av forsikringssummen som overstiger gjenkjøpsverdien tas i betraktning.

Ved beregningen av fradrag i pensjonen etter denne paragraf skal bare tas hensyn til invalidpensjon etter § 9, enkepensjon etter § 17 nr. 1 og barnpensjon etter § 19, annet ledd.

Kommer den inntekt som leder til fradrag ikke vedkommende pensjonsberettigede til gode, kan departementet for hvert en-

13 desbr. kelt tilfelle bestemme at omregningen og fordelingen skal fore-
Nr. 22. tas på annen måte.

Pensjonen reduseres med halvparten av det omregnede årlige inntektsbeløp som overstiger halvparten av pensjonen, for gruppe 1 halvparten av minstepensjonen for henholdsvis litra a og b, jfr. § 3. Fradraget skal dog ikke overstige halvparten av pensjonen.

Departementet fastsetter det forsikringstekniske grunnlag som skal nyttes ved disse beregninger.

2. Invalid- eller enkepensjon etter denne lov må ikke være større enn at pensjonstakerens samlede inntekter — etter at det er foretatt avkorting etter de øvrige regler i dette kapitel — kommer opp i 150 prosent av høyeste pensjonsgrunnlag for gruppe 1, dog slik at pensjonstakeren alltid beholder minst halvparten av pensjonen.

§ 24. Har den skadede rett til invalidpensjon eller sykepenger etter denne lov eller etter loven om krigspensjonering for militærpersoner eller etter en av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere, sjømenn eller fiskere, skal den samlede erstatning ikke overstige hva skadede ved 100 % invaliditet har krav på etter den lov som gir ham høyest erstatning.

Er vilkårene til stede for å yte samme person både invalidpensjon eller sykepenger og enkepensjon etter denne lov, eller invalidpensjon eller sykepenger etter denne lov og enkepensjon etter loven om krigspensjonering for militærpersoner eller etter ulykkestrygdlovene, skal invalidpensjonen eller sykepengene reduseres med 50 %, dog ikke ut over 50 % av enkepensjonen.

Er vilkårene til stede for å yte barnpensjon etter begge foreldre etter denne lov eller etter begge lover om krigspensjonering, eller etter denne lov og en av ulykkestrygdene, skal den samlede ytelse ikke overstige pensjonen etter den av foreldrene hvis dødsfall gir rett til høyest erstatning for barna. Krigspensjoneringen for sivilpersoner bærer den del av utgiftene som overstiger ytelsen av de andre trygdeordninger.

Hustrutillegg til invalidpensjon eller sykepenger faller bort når hustruen er berettiget til invalidpensjon eller sykepenger.

Får begge foreldre sykepenger eller invalidpensjon eller den ene sykepenger og den annen invalidpensjon, regnes barnetillegg bare for den som betinger det høyeste tillegget.

Kap. VII. Dekning av utgifter.

§ 25. Utgiftene ved ytelser til personer i gruppe 1 dekkes av staten, dog slik at ulykkestrygden for sjømenn refunderer krigs-

pensjoneringen de utgifter ved krigsulykker som trygden etter lov 13 desbr. om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931 er ansvarlig for ved Nr. 22. nærværende lovs ikrafttreden. Departementet treffer nærmere bestemmelse herom. Utgiftene ved ytelser for personer i gruppe 2 og 3 dekkes av Krigspensjoneringsfondet.

§ 26. Alle som er pliktig til å betale alderstrygdavgift etter lov om alderstrygd av 16 juli 1936, § 31, skal i tillegg til denne avgift betale en krigspensjoneringsavgift på 10 % beregnet av alders-trygdavgiften.

Krigspensjoneringsavgiften innkreves sammen med alderstrygdavgiften og på samme måte som denne.

§ 27. Avgiften etter § 26 skal gå til et fond — Krigspensjoneringsfondet — som forvaltes av Rikstrygdeverket på samme måte som bestemt for midler tilhørende ulykkestrygden for industriarbeidere m. v., sjømenn og fiskere.

Kap. VIII. Forskjellige bestemmelser.

§ 28. Krigspensjoneringen, som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket.

Rikstrygdeverket kan nytte de offentlige trygdekasser (tilsynsmenn) som lokale organer for krigspensjoneringen. Trygdekassenes (tilsynsmennenes) godtgjørelse herfor fastsettes av Rikstrygdeverket med Finansdepartementets samtykke.

Utgiftene ved krigspensjoneringens administrasjon og ved den i § 29 omhandlede ankenemnd dekkes av staten.

§ 29. De vedtak Rikstrygdeverket gjør etter denne lov kan innen seks uker etter at vedkommende har fått melding om vedtaket, ankes inn til prøving for den ankenemnd som er opprettet ved lov om krigspensjonering for militærpersoner § 21.

Medlemmene av ankenemnda for krigspensjonering har rett til samme godtgjørelse for sine møter og for utgifter til skyss og kost under reiser i anledning av saker etter denne lov som de får for saker om krigspensjonering for militærpersoner.

§ 30. Rikstrygdeverkets vedtak kan ankenemnda endre både for og i mot den som har anket.

Nemndas vedtak er endelig så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et skjønn, bringes inn for domstolene, når tvisten først har vært prøvd av nemnda etter denne lov. Mekling i forliksrådet bortfaller.

§ 31. For pensjonstaker som har bopel i utlandet, faller retten til ytelser bort. Er han norsk statsborger får han denne rett tilbake når han igjen bosetter seg i riket. Ytelsene regnes i så fall fra den tid han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket. Når det fin-

13 desbr. nes rimelig, kan Rikstrygdeverket med departementets samtykke Nr. 22. gjøre unntak fra denne regel.

§ 32. Ytelser etter denne lov kan inndras helt eller delvis når pensjonstakeren soner frihetsstraff eller er anbrakt i tvangsarbeidsanstalt eller liknende i mer enn 30 dager.

Gjelder det person som har rett til sykepenger eller invalidpensjon, og som har uforsørget familie, skal halvparten av sykepenege eller invalidpensjonen utbetales ektefellen i den tiden den skadede ikke får noen ytelser. Familietillegg og pensjoner til andre enn dem første ledd omhandler, ytes uavkortet.

§ 33. Rikstrygdeverket kan avslå krav om ytelser etter denne lov, eller helt eller delvis inndra eller holde tilbake slike ytelser, hvis vedkommende ikke gir riktige opplysninger, fortier vesentlige omstendigheter eller unnlater å etterkomme pålegg fra Rikstrygdeverket om noe som har betydning for saken.

§ 34. Rikstrygdeverket kan bestemme at barnpensjoner og barnetillegg skal utbetales til den som har omsorgen for barnet. Også ellers kan det, når særlige grunner foreligger, bestemmes at sykepenger, pensjoner eller andre ytelser skal utbetales til andre enn de berettigede.

§ 35. Krav på pensjoner eller andre ytelser etter denne lov må snarest mulig meldes til trygdekassen (tilsynsmannen) på vedkommendes bosted med nødvendig legeerklæring.

Rikstrygdeverket kan nekte ytelser etter kapitel II dersom krav ikke er fremsatt uten ugrunnet opphold.

Krav på pensjoner og andre ytelser etter kapitel III og IV faller bort, hvis det ikke er reist overfor Rikstrygdeverket innen tre år etter at skaden er inntruffet.

Rikstrygdeverket kan se bort fra denne frist når særlige grunner foreligger.

§ 36. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, gjør det uten opphold vedtak om utbetaling av pensjoner eller andre ytelser etter denne lov.

Den som har krav på ytelser, skal straks få skriftlig melding om vedtaket og kan forlange opplysning om de hensyn som ligger til grunn for det.

§ 37.

1. Invalidpensjonen fastsettes i alminnelighet når legebehandlingen er slutt. Kan invalidpensjon på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløpig for bestemte tidsrom og blir når disse er ute, revidert og endelig fastsatt.

2. Skjer det en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invalidpensjon, kan

den prøves på nytt, endres etter forholdene og slik at den enten fastsettes foreløpig for bestemte tidsrom eller endelig. Nr. 22.

Forhøyelsen av pensjonen kan bare kreves for tiden etter at krav er gjort om det.

§ 38. Invalidpensjoner, familietillegg og pensjoner til etterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket finner at dette høver best.

Pensjonen løper til månedsdagen etter den pensjonsberettigedes død. Hvis pensjonen faller bort av annen grunn i løpet av måneden eller kvartalet, plikter den pensjonsberettigede ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

Sykepenger og barnetillegg, invalidpensjon og familietillegg som er fastsatt foreløpig for bestemte tidsrom etter § 37 kan utbetales etterskuddsvis ukentlig eller hver fjortende dag. Gravferdshjelp betales snarest råd er etter dødsfallet.

§ 39.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til uten særskilt godtgjørelse og uten hinder av taushetsplikt å gi krigspensjoneringens organer til bruk for saker etter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.

2. Rikstrygdeverket kan, når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov, la innhente forklaringer gjennom bevisopptakelse etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål eller ved politiet.

§ 40. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold, er pliktig til å bevare taushet med hva han har erfart herom.

§ 41. For reise som en lege gjør i anledning av sykebesøk hos en krigsskadet etter denne lov, tilkommer han godtgjørelse etter de regler som til enhver tid gjelder for liknende reiser etter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere.

§ 42. I saker som reises ved herreds- eller byrett mot Rikstrygdeverket eller en offentlig trygdekasse av en pensjonssøker etter denne lov, betales ikke gebyr til staten.

§ 43. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for enhver som har krav på ytelser etter den.

Kap. IX. Overgangsbestemmelser.

§ 44.

1. Følgende lover får ikke anvendelse på skader som kommer inn under denne lov:

13 desbr.

Nr. 22.

- a. Lov om syketrygd av 6 juni 1930,
- b. lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1931,
- c. lov om ulykkestrygd for fiskere av 10 desember 1920,
- d. lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

2. Følgende bestemmelser faller bort eller oppheves:

- a. Administrasjonsrådets vedtak av 30 mai 1940 om trygd av postfolk ombord i skip i tilfelle av krigsulykke.
- b. Administrasjonsrådets vedtak av 13 juni 1940 om særtrygd mot skade forvoldt ved krigsulykke under arbeid på flyplasser eller andre militære byggeplasser.
- c. Provisorisk anordning av 18 mai 1945 om krigspensjonering for sivilpersoner.

3. Følgende lover og bestemmelser oppheves eller faller bort for så vidt angår skader som skyldes krigsulykke:

- a. Kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om krigsforsikring for fiskeflåten, for så vidt angår regelen om erstatning for liv og invaliditet.
- b. Bestemmelser av 12 mars 1941 om ulykkestrygd for kystløser i løsfart, statsløser og losgutter.

§ 45.

1. Loven trer i kraft straks.

Den omfatter krigsulykker som er inntruffet under og som følge av krigen 1939—1945.

Når særlige grunner gjør det rimelig, kan Kongen bestemme at loven også skal omfatte krigsulykker som er inntruffet før 2 september 1939. Loven får med hensyn til ytelser virkning fra 1 juli 1946.

2. Denne lov gjør ingen endring i den rett som noen har ved lovens ikrafttreden til ekstraerstatning etter lov om ulykkestrygd for sjømenn § 11 nr. 2.

Slik ekstraerstatning eller ekstraerstatning etter avtale med rederne eller Nortraship kommer ikke til fradrag etter lovens § 23.

3. Det kontantbeløp på kr. 2 000 som etter § 19, siste ledd, skal ytes barn som har fylt 18 år, kan når særlige grunner foreligger også tilståes personer som har fylt 18 år før 1 juli 1946.

4. Innkrevingen av premier etter provisorisk anordning av 18 mai 1945 § 25 opphører fra 1 juli 1946.

5. De ytelser som utbetales etter denne lov skal ikke i noe tilfelle være mindre enn de ville ha blitt etter provisorisk anordning

av 18 mai 1945 om Krigspensjonering for sivilpersoner og Stortingets vedtak av 28 februar 1946. 13 desbr. Nr. 22.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om omsetning av pelsdyrskinn.

13 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 23.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

§ 1. Uberette skinn av rev og mink som er alet i pelsdyrgård og som ønskes omsatt, skal sendes inn til Norges Pelsdyrslag eller en av det departement som Kongen bestemmer godkjent mottaker, og de skal renses, sorteres, lottes og takseres av Norges Pelsdyrslag før salg finner sted.

Unntatt er skinn for salg direkte fra produsent til personlig forbruk for kjøperen her i landet.

Har produsenten selv gitt uttrykk for hvor skinn som mottas av Norges Pelsdyrslag skal omsettes, plikter laget å etterkomme dette.

§ 2. Innenlandske auksjonsfirmaer og engrosforhandlere og utenlandske auksjonsfirmaers norske representanter må for å kunne omsette skinn i henhold til denne lov være godkjent av Landbruksdepartementet.

Departementet kan fastsette vilkår for godkjenning og kan herunder bestemme at norske pelsskinneksportører med unntagelse av Norges Pelsdyrslag skal dekke en viss andel av sin omsetning av de pelsdyrskinn disse bestemmelser omfatter, gjennom godkjente norske auksjonsfirmaer. Gitte godkjenninger kan når som helst tilbakekalles, liksom de fastsatte vilkår kan endres.

§ 3. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av loven, herunder om kontrollen med at bestemmelsene overholdes, og om godtgjørelse til Norges Pelsdyrslag for rensing m. m. av skinnene, liksom departementet kan dispensere fra bestemmelsene.

Den som departementet antar til å føre kontroll med skinnomsetningen, kan foreta ettersyn i alle lokaler og transportmidler som nyttes av oppdrettere, auksjonsfirmaer eller andre som omsetter

13 desbr. pelsdyrskinn, gjennomgå deres bøker og forretningspapirer og foreta
 Nr. 23. opptelling av skinn og pelsdyr. Så vel departementet som kontrollører kan kreve meddelt skriftlig eller muntlig alle opplysninger om virksomheten. Oppdretterne plikter å føre bok over et hvert salg av pelsdyrskinn med angivelse av pris, kjøperens navn og adresse og når salget fant sted, og på anmodning å forevise boken for kontrolløren. Departementets tjenestemenn og kontrollørene plikter å bevare taushet om alle drifts- og forretningsforhold som de således måtte bli kjent med, i den utstrekning de ikke i tjenestens medfør må meddele opplysningene videre.

§ 4. Overtredelse av denne lov eller av bestemmelser gitt i medhold av den straffes med bøter inntil kr. 50 000 eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer.

På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Denne lov trer i kraft etter nærmere bestemmelse av Kongen. Godkjenninger som er gitt etter de hittil gjeldende bestemmelser, og som fremdeles er i kraft, gjelder fortsatt inntil de blir opphevet av departementet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. Lov om forlenget gyldighet av midlertidig
 Nr. 24. lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

Midlertidig lov av 27 desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin skal gjelde til 1 januar 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om avståelse av bruksrett over 13 desbr.
fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands Nr. 25.
representanter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10 desember 1946
sålydende:

§ 1. Kongen eller den han gir fullmakt, kan kreve avstått
bruksrett til husrom som er nødvendig til bolig eller kontor for
fremmede lands representanter, eller andre offisielle utenlandske ut-
sendinger. Det samme gjelder bruksrett til møblert rom i hotell eller
pensjonat.

Erstatning for avståelsen fastsettes i mangel av overenskomst
ved skjønn.

Er det med hjemmel i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om
rett til å kreve avståelse til sivile formål gjort vedtak om avståelse
som ville kunne kreves etter denne lov, står vedtaket ved makt
uten at det er nødvendig å treffe nytt vedtak med hjemmel i denne
lov. Bestemmelsene i anordningen gjelder fortsatt for slike avståelser.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember
1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om bruk av dødsstraff.

13 desbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 26.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946
sålydende:

§ 1. For overtredelse under krigen av den militære straffelov
av 22 mai 1902 kan dødsstraff idømmes og fullbyrdes uten hinder av
nevnte lovs § 14.

§ 2. For overtredelse under krigen av noen bestemmelse i den
borgerlige straffelov av 22 mai 1902 kapitel 8, 9, 19, 21 og 22 som
kan medføre straff av fengsel inntil på livstid, kan dødsstraff
idømmes.

§ 3. Dødsstraff kan i intet tilfelle idømmes når den skyldige
ennå ikke var fylt 18 år da den straffbare handling ble foretatt.

13 desbr. § 4. I forhold til bestemmelsene i denne lov anses en handling
Nr. 26. som foretatt under krigen når den er begått i tiden mellom 8 april 1940 og 1 juni 1945.

§ 5. Bøtestraff kan idømmes i tillegg til dødsstraff som idømmes etter denne lov. Om inndrivning av bøter overfor domfelte eller hans arvinger gjelder reglene i lovgivningen om straff og økonomisk ansvar for landssvikere.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Fra lovens ikrafttreden oppheves:

Lov av 6 juli 1945 om adgang til å anvende dødsstraff § 1 nr. 1—3.

Provisoriske anordninger av 8 oktober 1941 om tillegg til den militære og den borgerlige straffelov av 22 mai 1902, begges § 1.

Provisorisk anordning av 22 januar 1942 om tillegg til den borgerlige straffelovs kapitler 19, 21 og 22.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Midlretidig lov om konfiskert eiendom.**

Nr. 27.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

Kap. I. Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer.

§ 1. Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer skal ha følgende oppgaver:

1. Forvalte og tilbakeføre verdier som har vært konfiskert av okkupasjonsmakten eller myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham.

2. Bistå eiere som søker tilbake konfiskerte verdier etter § 3.

Kongen eller den han bemyndiger kan legge andre oppgaver til kontoret.

§ 2. Tilbakeføringskontoret ledes av et styre og en direktør.

Direktøren skal ha den daglige ledelse av kontoret, forberede og gi innstilling i saker som skal forelegges styret og sette i verk styrets vedtak. Styret skal treffe alle avgjørelser av viktighet.

3 Kongen eller den han bemyndiger gir nærmere regler om Til- 13 desbr.
bakeføringskontorets organisasjon. Nr. 27.

Kap. II. Tilbakeføring av konfiskert eiendom.

§ 3. Eieren kan uten vederlag og uten hensyn til besitterens gode tro kreve seg gjeninnsatt i besittelsen av fast gods eller rettigheter herover som etter 9 april 1940 har vært konfiskert av okkupasjonsmakten eller av myndigheter eller institusjoner som er innsatt eller godkjent av ham. På samme måte kan han kreve tilbake løsøre og fordringer av enhver art, herunder omsetningsgjeldsbrev og andre legitimasjonspapirer, uten hensyn til om besitteren på ervervstiden visste eller burde forstå at tingene hadde vært gjenstand for konfiskasjon.

§ 4. Eier av konfiskert bedrift, forretning eller gårdsbruk kan ikke i medhold av § 3 søke tilbake varer og annet løsøre som er solgt av urettmessig besitter, dersom salget har vært ledd i den normale drift av foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis retten finner at det etter omstendighetene ville være åpenbart urimelig om salget ble opprettholdt uforandret.

Krav om utlevering etter § 3 kan ikke fremmes overfor den som har ervervet et omsetningsgjeldsbrev senere enn 8 mai 1946 med mindre det bevises at vedkommende på ervervstiden ikke var i begrunnet god tro.

§ 5. Krav etter § 3, første punktum, kan fremsettes for namsretten og behandles etter reglene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 234, fjerde og femte ledd. I stedet for å avgjøre tvist om fremme av fullbyrdelsen ved kjennelse, kan namsretten beslutte at saken skal overføres til behandling i saksmåls former overensstemmende med reglene i tvangsfullbyrdselslovens §§ 53—55.

I forbindelse med krav etter første ledd kan namsretten etter begjæring av saksøkeren avgjøre krav om utlevering av konfiskert løsøre som finnes på eiendommen i saksøktets besittelse.

§ 6. Krav etter § 3, annet punktum, kan fremsettes for namsmannen som setter gjenstanden ut av saksøktets besittelse og under forvaring såfremt han finner det utvilsomt at gjenstanden tilhører saksøkeren. Dersom saksøkte ikke innen en måned har inngitt klage over namsmannens beslutning, utleverer namsmannen gjenstanden til saksøkeren.

Løsøre som saksøkeren trenger i sin husholdning eller ervervsvirksomhet, kan namsmannen utlevere straks og uten hensyn til om saksøkte påklager beslutningen. Namsmannen kan bestemme at saksøkeren skal stille sikkerhet for gjenstandens verdi.

13 desbr. § 7. Når klageren forlanger det, kan tvist om krav etter § 3, Nr. 27. annet punktum, og om tilbakelevering av gjenstander som er utlevert i medhold av § 6, pådømmes av forliksrådet uten hensyn til tvist-gjenstandens verdi.

§ 8. Er en overdragelse av en konfiskert ting eller rettighet blitt tinglyst eller registrert, føres hjemmelen tilbake til eieren (rettighetshaveren) når han lar tinglyse eller registrere en erklæring fra Tilbakeføringskontoret om at han er eier (rettighetshaver).

§ 9. Eier som får en konfiskert ting eller rettighet tilbake, plikter å gi melding herom til Tilbakeføringskontoret.

Kap. III. Godtgjørelse for utbedringer eller påkostninger.

§ 10. I den utstrekning retten finner det rimelig, plikter eier som får en ting tilbake etter § 3, å betale godtgjørelse til besitteren for utbedringer, påkostninger eller lignende utgifter på tingen, dog ikke med større beløp enn eieren ellers ville bli beriket med på besitterens bekostning. Retten kan fastsette en lengere oppfyllelsesfrist enn den som gjelder etter lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 § 146, annet ledd, og kan bestemme at betalingen skal skje i avdrag. I så fall kan retten beslutte at kravet skal sikres ved panterett i tingen. Domsslutningens bestemmelser herom kan kreves tinglyst eller registrert.

Besitteren plikter å gi tilbake tingen uten hensyn til om han har krav på godtgjørelse etter første ledd.

§ 11. Er utgiftene til utbedringer, påkostninger e. l. som omhandlet i § 10 betalt av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3, kan retten etter krav fra Tilbakeføringskontoret bestemme at godtgjørelse herfor — i den utstrekning slik godtgjørelse ikke blir betalt til besitteren etter § 10 — skal betales til Tilbakeføringskontoret.

Også ellers kan retten etter krav fra Tilbakeføringskontoret, når det finnes rimelig, pålegge den som har fått en ugrunnet berikelse ved utbetaling eller annen forføyning fra myndighet eller institusjon som nevnt i § 3 å betale godtgjørelse til Tilbakeføringskontoret.

Kap. IV. Rettigheter i konfiskert eiendom.

§ 12. Med de unntak som følger av § 13 er pantheftelser, leiekontrakter, servitutter, foderåd og lignende bånd på eierens rådgighet over en konfiskert ting som er påheftet av en urettmessig besitter eller gjennom rettsforfølgning mot ham, uten rettsvirkning for eieren.

§ 13. Lovbestemt pant i konfiskert ting er bindende for eieren. Det samme gjelder pant for avgifter som er knyttet til fast eiendom.

Annet pant er bindende for eieren i den utstrekning det sikrede beløp er brukt til utbedringer, påkostninger eller lignende utgifter på tingen og retten finner det rimelig at eieren er ansvarlig for utgiften, jfr. § 10. Pantet er dog ikke bindende for større beløp enn eieren ellers ville bli beriket med.

§ 14. Er det sannsynlig at et tinglyst pantebrev er uten rettsvirkning for eieren etter § 12, jfr. § 13, skal tinglysningsdommeren når eieren forlanger det, kunngjøre en oppfordring til mulige rettighetshavere om å melde seg innen 3 måneder. Melder ingen seg og påberoper panterett etter § 13, slettes heftelsen.

Kap. V. Forskjellige bestemmelser.

§ 15. Når en konfiskert gjenstand er solgt av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3, har eieren ikke krav på noen motverdi med mindre han sannsynliggjør at tingen ikke kan oppspores og søkes tilbake.

Dersom motverdien er utbetalt til eieren, og tingen senere kommer til rette, trer Tilbakeføringskontoret inn i eierens krav etter § 3. Tilbakeføringskontoret kan pålegge eieren å overta tingen mot tilbakebetaling av motverdien.

§ 16. Tilbakeføringskontoret kan i særlige tilfelle betale motverdien til den som har kjøpt en konfiskert ting eller rettighet av myndighet eller institusjon som nevnt i § 3 til dekning av det tap han lider på grunn av tilbakesøkningskrav fra eieren.

Bestemmelsen i første ledd får tilsvarende anvendelse på den som har opptrådt som fullmektig eller kommisjonær for myndighet eller institusjon som nevnt i § 3.

§ 17. Den som rettsstridig avhender, tar i besittelse, forbruker eller på annen måte nyttiggjør seg som eier eller bruker formuesverdier som han vet eller bør forstå har vært gjenstand for konfiskasjon, plikter å yte erstatning for ethvert tap som følge herav. Han skal utlevere eller tilsvare alt hva han har oppebåret i sin besittelsestid som avkastning av tingene. Utleveringskravet kan fremmes etter reglene i §§ 5—7.

Er en handling som nevnt i første ledd begått med forsett, straffes den skyldige med bøter eller fengsel inntil 3 år eller med begge deler.

§ 18. For rettergangsskritt, tinglysing, attester m. v. som begjæres av eieren i forbindelse med tilbakesøkningskrav etter § 3, betales ikke gebyr til det offentlige. Bestemmelsen i lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 § 147 får tilsvarende anvendelse.

13 desbr. Sportler som etter lov om betaling for offentlige forretninger
 Nr. 27. av 4 februar 1938 tilfaller andre enn staten, kan eieren kreve refundert av statskassen med mindre de omfattes av saksomkostninger som tilkjennes ham hos motparten. Krav om refusjon med tjenestemannens kvittering og erklæring om at hans bistand er begjært av eieren i forbindelse med tilbakesøkning av konfiskert eiendom, må være innkommet til skattefogden innen 6 måneder etter betalingen. For krav om refusjon av utgifter i forbindelse med rettsvist er fristen 6 måneder etter at saken er rettskraftig avgjort.

§ 19. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler om forvaltningen og oppgjøret av konfiskerte verdier som bestyres av Tilbakeføringskontoret.

§ 20. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 21 september 1945 om konfiskert eiendom.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON
 (L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Midlertidig lov om plikt til å gi opplysninger om**
 Nr. 28. **løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 desember 1946 sålydende:

§ 1. Når Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer eller den det gir fullmakt krever det, plikter enhver å gi opplysninger han har om innbo, verdipapirer eller annet løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort fra eieren eller besitteren som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.

§ 2. Tilbakeføringskontoret kan med godkjenning av vedkommende departement gi regler om plikt til å sende kontoret eller den det bestemmer oppgave over og nærmere opplysninger om

a) verdipapirer, smykker, malerier og annet kostbart løsøre som vedkommende har ervervet i brukt stand etter 8 april 1940;

b) innbo, verdipapirer og annet løsøre som er ervervet gjennom nærmere angitte firmaer eller personer etter 8 april 1940;

c) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring som er 13 desbr. foretatt etter krav fra nærmere angitte myndigheter eller per- Nr. 28 soner etter 8 april 1940;

d) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring etter 8 april 1940 av bestemte slags løsøre;

e) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring for øvrig som vedkommende har foretatt eller medvirket til når opplysningene må antas å kunne lede til at løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere, kommer til rette.

Opgave- og opplysningsplikten etter foregående ledds bokstav c, d og e kan begrenses til å gjelde enkelte grupper av næringsdrivende.

§ 3. Tilbakeføringskontoret eller den det gir fullmakt, kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller og andre dokumenter og bøker som kan inneholde opplysninger om løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere. Om nødvendig kan kontoret kreve slike dokumenter og bøker beslaglagt av politiet. De skal i så fall leveres tilbake innen 14 dager med mindre retten foretar beslag etter reglene i straffeprosesslovens kap. 17 eller på grunn av det beslaglagte materiales omfang eller av andre særlige grunner beslutter at fristen skal forlenges.

§ 4. Plikten til å gi opplysninger etter denne lov gjelder uten hensyn til den taushetsplikt som etter lovgivningen påhviler andre offentlige tjenestemenn og privatpersoner enn prester i statskirken og andre anerkjente trossamfunn, læger, apotekere, jordmødre og deres underordnede eller medhjelpere.

§ 5. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til denne lov skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste.

§ 6. Den som unnlater å gi oppgave eller opplysninger som kreves etter denne lov eller etter bestemmelser som er gitt i medhold av den, eller som gir uriktig oppgave eller opplysning eller på annen måte overtrer loven, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller med begge deler.

Har den skyldige unnlatt å gi oppgave eller opplysning eller gitt uriktig oppgave eller opplysning om løsøre som han har omsett, transportert, lagret eller oppbevart på annen måte under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive virksomheten fradømmes for en tid av inntil 5 år.

Overtredelse av denne lov anses som forseelse.

13 desbr. § 7. Saker om straff etter denne lov behandles etter reglene i
 Nr. 28. lov om rettergang i landssviksaker. Bestemmelsen i sistnevnte lovs
 § 1 nr. 1, bokstav f, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 30 november 1945 om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Mellombels lov om innførsleforbod.**

Nr. 29.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 10 desember 1946 som lyder so:

§ 1. Utan serskilt løyve (innførslelisens) må ingen føra inn ting og varer av noko slag, — her medrekna levande dyr — frå utlandet, Svalbard, Jan Mayen og land underlagde Noreg.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera undatak frå forbodet.

§ 2. Kongen eller den som har fullmakt frå honom, gjev innførslelisens. Det kan fastsetjast serskilde vilkår for lisensen.

For lisens skal det svarast ei avgift, so stor som Kongen fastset. Avgifta kan søkjast inn med utpanting.

§ 3. Alle plikter å gjeva vedkomande departement dei opplysningane dette krev å få for å gjennomføre føresegnene i lova, soleis innførsleoppgåve for ting og varer, som etter § 1, andre leden ikkje gjeng inn under forbodet i første leden av same paragrafen. Vert det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, forretningspapir og andre dokument som departementet meiner har vekt for saka. Trengst det, kan departementet setje politiet til å granske slike bøker og dokument.

So langt tenesteskyltnad ikkje er til hinder, skal alle tegja med det dei fær kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå honom kan gjeva nøgjare føresegner til utfylling og gjennomføring av lova.

§ 5. Har nokon med vilje

13 desbr.

1. ført inn eller freista føre inn ting eller varer i strid med denne Nr. 29.

lova eller føresegnar gjevne med heimel i lova, eller,

2. brote eller freista bryte vilkår sett med heimel i denne lova, eller

3. selt innførde ting eller varer uten å opplyse at vilkår sett etter § 2, første leden, la band på råderetten over salsemnet, eller

4. gjeve urett opplysning, munnleg eller skriftleg,

a. i utsegn gjeven til bruk for offentleg styresmakt eller målsmann for styresmakta i innførslesak eller søknad um innførsleløyve,

b. i utsegn som skal kunna gjera at ein annan har høve til å gjeve slik utsegn som nemnt under punkt a, um tilhøve som har noko å segja for retten til å føra inn ting eller varer, eller

5. brote eller freista bryte på onnor vis føresegn som lova gjev eller som er gjeven med heimel i denne,

vert han straffa med bot eller fengsel i opptil 6 månader eller med baa desse straffene dersom åtferda ikkje går inn under strengare straffebod.

For medverking til brot som nemnt i første leden er det same straffa.

Har nokon av aktløyse gjort eller medverka til slike brot som nemnt i første leden, vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 3 månader.

Brot på denne paragrafen er misferd.

§ 6. Er brot etter § 5 gjort i næringsverksemd som gjerningsmannen driv for eigi rekning eller for andre, kan han verta frådømd rett til å drive slik verksemd i so lang tid og i so stor mon som domen fastset, men ikkje lenger enn i 5 år. Den som i dom har mist retten til å drive slik verksemd kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annan leidarpost hos næringsdrivande. — einskindmann, selskap, stifting eller samskipnad — i verksemd som domen gjeld. Heller ikkje kan han vera styremedlem eller ha anna tillitsombod i selskap, stifting eller samskipnad som nemnt.

Er brotet gjort på vegne av selskap, stifting eller samskipnad, kan leikeeins dei gjerningsmannen var målmann for, dømast til bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd.

Dei ting og varer som er innførde eller freista innførde, i strid med denne lova eller føresegnar gjevne med heimel i lova, kan inndragast med dom utan omsyn til kven eigaren er og utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon. Det same gjeld dei ting og varer som nokon har rådd over eller freista råda over i strid med vilkår sett med heimel i lova. Kan nemnde ting eller varer ikkje

13 desbr. verta inndregne, kan verdet — alt eller noko — inndragast hos gjer-
Nr. 29. ningsmannen eller den han var målsmann for, utan at det vert reist
eller kan verta reist straffesak mot nokon.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellombels rettarbot frå 20 juli 1945 om innførsleforbod fell
bort frå same tid.

Føresegner gjevne og vedtak gjorde med heimel i nemnde rettar-
bot skal gjelda til dei vert sette ut av kraft eller avløyste med føre-
segn eller vedtak som har heimel i denne lova.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Mellombels lov om utførsleforbod.**

Nr. 30.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 10 desember 1946
som lyder so:

§ 1. Utan serskilt løyve (utførslelisens) må ingen føre ting
eller varer av noko slag — her medrekna levande dyr — ut av
riket. Forbodet gjeld òg utførsle til Svalbard og Jan Mayen.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera unnatak frå for-
bodet.

§ 2. Kongen, eller den som har fullmakt frå honom, gjev
utførslelisens. Det kan fastsetjast serskilde vilkår for lisens.

For lisens skal det svarast ei avgift, so stor som Kongen fastset.
Avgifta kan søkjast inn med utpanting. Halvparten av avgiftene
går inn i eit serskild utførslefond med statutter fastsette av Kongen.

§ 3. Alle plikter å gjeve vedkomande departement dei opplys-
ningane dette krev å få for å gjennomføre føresegnene i lova, soleis
utførsleoppgåve for ting og varer, som etter § 1, andre leden ikkje
gjeng inn under forbodet i første leden av same paragrafen. Vert
det kravt, plikter vedkomande å leggja fram rekneskapsbøker, for-
retningspapir og andre dokument som departementet meiner har
vekt for saka. Trengst det, kan departementet sette politiet til å
granske slike bøker og dokument.

So langt tenesteskyltnad ikkje er til hinder, skal alle tegje med
det dei får kjennskap til i yrket sitt etter denne lova.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå honom kan gjeva 13 desbr.
nøggjare føreseigner til utfylling og gjennomføring av lova. Nr. 30.

§ 5. Har nokon med vilje

1. ført ut eller freista føre ut ting eller varer i strid med denne lova, eller føreseigner gjevne med heimel i lova, eller
 2. brote eller freista bryte vilkår sett med heimel i denne lova, eller
 3. gjeve urett opplysning, munnleg eller skriftleg,
 - a) i utsegn gjeven til bruk for offentleg styresmakt eller målsmann for styresmakta i utførslesak eller søknad um utførsleløyve,
 - b) i utsegn som skal kunne gjera at ein annan har høve til å gjeva slik utsegn som nemnt under punkt a),
 um tilhøve som har noko å segje for retten til å føre ut ting eller varer, eller
 4. brote eller freista bryte på anna vis føresegn som lova gjev, eller som er gjeven med heimel i denne,
- vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 6 månader eller med baa desse straffene dersom återferda ikkje går inn under strengare straffebod.

For medverking til brot som nemnt i første leden er det same straffa.

Har nokon av aktløyse gjort eller medverka til slike brot som nemnt i første leden, vert han straffa med bot eller fengsel i opp til 3 månader.

Brot på denne paragrafen er misferd.

§ 6. Er brot etter § 5 gjort i næringsverksemd som gjerningsmannen driv for eiga rekning eller for andre, kan han verta frådømd rett til å drive slik verksemd i so lang tid og i so stor mun som domen fastset, men ikkje lenger enn i 5 år. Den som i dom har mist retten til å drive slik verksemd, kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annen leidarpost hos næringsdrivande — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — i verksemd som domen gjeld. Heller ikkje kan han vera styremedlem eller ha anna tillitsombod i selskap, stifting eller samskipnad som nemnt.

Er brotet gjort på vegne av selskap, stifting eller samskipnad, kan likeeins dei gjerningsmannen var målmann for, dømast til bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd.

Dei ting og varer som er utførde eller freista utførde, i strid med denne lova, eller føreseigner gjevne med heimel i lova, kan inndragast med dom utan omsyn til kven eigaren er, og utan at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon. Det same gjeld dei ting og varer som nokon har rådd over eller freista råda over

13 desbr. i strid med vilkår sett med heimel i lova. Kan nemnde ting eller
 Nr. 30. varer ikkje verta inndregne, kan verdet — alt eller noko — inn-
 dragast hos gjerningsmannen eller den han var målsmann for, utan
 at det vert reist eller kan verta reist straffesak mot nokon.

§ 7. Denne lova tek til å gjelda straks.

Mellombels rettarbot frå 26 november 1945 um utførsleforbod
 og lov frå 18 august 1914 om sal og utførsle av matvarer o. a.
 og tilleggslov til denne frå 14 mai 1917, §§ 1, 2, 3 og 7 fell bort
 frå same tid.

Føresegner gjevne og vedtak gjorde med heimel i nemnde ret-
 tarbot og lover skal gjelda til dei vert sette ut av kraft eller av-
 løyste med føresegn eller vedtak som har heimel i denne lova. Det
 same gjeld føresegner utfërda med heimel i mellombels rettarbot
 frå 26 august 1939.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikssøget.

Gjeve på Oslo slott 13 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I.

Justisdepartementet bemyndiges til å treffe vedtak som
 nevnt i § 1 siste ledd, § 2 siste punktum og § 3 i lov av 13 desember
 1946 om tillegg til statsborgarlovi.

II.

Den som har borgerrett i Tyskland, Østerrike eller Japan, regnes
 i forhold til lov av 13 desember 1946 om tillegg til statsborgarlovi
 som borger av fiendtlig stat, jfr. lovens § 4.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

§ 1. Fra 1 januar 1947 overgår til kjøpstaden Egersund
 de deler av Eigersund herred i Rogaland fylke som ligger mellom
 kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Den nye grense tar til ved bygrensen ved Prestegårdsveien og
 går langs denne opp mot prestegården til det nedenfor prestegårdens
 hovedbygning oppsatte hagegjerde, derfra i rett linje på gjerdet til
 det vestenfor uthusbygningen liggende ufestede jordstykke, går så
 langs dette gjerde mot Varberg og derfra etter bumarkgjerdet ned
 til den nåværende bygrense.

§ 2. De deler av Eigersund herred som etter § 1 går over til 13 desbr. Eigersund, skal fra 1 januar 1947 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 31 desember 1946 måtte hvile på jord i dette område.

§ 3. De personer som 1 januar 1947 er bosatt på det område som etter § 1 overføres til Eigersund, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunevalglovgivningen anses som bosatt i Eigersund kommune fra det tidspunkt de sist tok bopel på byutvidelsesområdet.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Eigersund og som 1 januar 1947 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bolig innen byutvidelsesområdet, skal ha sin fattighjemstavn i Eigersund kommune.

§ 5. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger med hensyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i de to kommuner som denne resolusjon måtte nødvendiggjøre.

§ 6. Bygninger på de strekninger som ved denne lov innlemmes i Eigersund, nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingenten som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte være tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilståes noen del av bebyggelsen på det innlemmede område bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

I byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkomende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvarende med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

Kongelig resolusjon.

13 desbr.

1. § 2 i de ved kongelig resolusjon av 16 juli 1904 fastsatte betingelser for innførsel av og handel med apotekvarer ved handelsberettigede, som har de for meddelelse av apotekerbevilling fornødne egenskaper, og om de forsiktighetsregler, som herved blir å iakta, skal lyde således:

Ved utlevering av de stoffer der i medisinaltakstene er betegnet med merket *, og andre giftige stoffer til de i forrige paragraf litr. b, c og e nevnte personer blir å iakta bestemmelsene i plakat angående utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904 §§ 17, 18, 19, 20, 22, 23 og 24, for så vidt de angår sådant salg som i nærværende resolusjon omhandlet. Den i § 22 omhandlede giftprotokoll skal være autorisert av medisinaldirektøren.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i midlertidig lov om overdragelse og bortfraktning m. v. av skip av 5 juli 1946, jfr. endringslov av 13 desember 1946, bestemmes at den i lovens paragraf 9, første ledd, nevnte kommisjon skal betales av frakttinkter opptjent fra 13 desember 1946.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

I samhøve med § 4 i millombils lov frå 10 juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. lov frå 2 august 1946, vert fastsett slike føresegner om avgift på omsetnaden av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau:

1. Inntil vidare, men ikkje ut over 30 november 1947 skal det svarast avgift ved omsetning frå produsent av flesk og kjøt av storfe, kalv og sau gjennom verksemdar som er pliktige til å vera med i prisutjamning etter Prisdirektoratets føresegner.
2. Avgifta vert fastsett til 2 øre pr. kg for flesk og kjøt av storfe og kalv. For kjøt av sau skal avgifta vera 3 øre pr. kg.
3. Det skal ikkje svarast avgift av flesk og kjøt som vert innført frå utlandet.

Når serlege grunnar talar for det, kan Omsetningsrådet taka fri frå avgift i det einskilte tilfelle.

4. Det er sett straff for brot på desse føresegnene.
5. Desse føresegnene skal gjelda frå 1 januar 1947 og trer i staden for føresegnene som er gjevne ved kongelege resolusjonar frå 26 april 1946 om avgift på flesk, og 24 juni 1946 om avgift på storfeslakt og saukjøt.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

1.
2. Den myndighet, som etter lov inneholdende særregler om skattleggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v., blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

13 desbr. **Kongelig resolusjon.**

Forsvarsdepartementet får fullmakt til å kreve sak om avskjed reist mot militære embetsmenn og til å illegge ordensstraff i henhold til lov om utreinsking i offentlig teneste av 19 juli 1946 § 1.

Lov om at visse rettarbøters skal gjelda vidare. 14 desbr.

Nr. 1.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1946 som lyder so:

§ 1. Nedannemnde rettarbøter skal så langt dei ikkje med reine ord er sett ut av kraft eller avløyst av lov gjelda til så lenge, men ikkje lenger enn til 1 juli 1947:

Frå 1940:

18 april om prisedomstoler.

19 april om leger, sykehus og apotek m. v.

22 april om priseregler.

22 april om ekspropriasjon og utskrivning m. v. til sivilt vern med endringsanordning frå 5 mars 1943.

18 mai om rett til å kreve avståelse til sivilt formål med endringsanordning frå 18 mai 1945.

3 juli om forandring i den militære rettergangslov frå 29 mars 1900.

26 juli om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.

Frå 1941:

3 oktober om tillegg til Militære straffelov frå 22 mai 1902 for det som gjeld i § 2 i rettarbota.

3 oktober om tillegg til den alminnelige Borgerlige Straffelov frå 22 mai 1902 for det som gjeld i § 2 i rettarbota.

7 november om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.

12 desember om registrering av norske statsborgere og innføring av arbeidsplikt med endringsanordning frå 20 februar 1942, 5 juni 1942 og 5 februar 1943.

Frå 1943:

15 januar om endring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet frå 6 mai 1921.

5 februar om adgang for skip som er befraktet eller leiet av staten til å føre norsk flagg.

26 februar om endring i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker frå 29 mars 1900.

Frå 1944:

24 mars om ekstraordinær utskrivning til militærtjeneste i frigjorte norske områder.

14 desbr. 2 juni om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker Nr. 1.

- 15 september om midlertidig ordning av lønns- og arbeidsvilkår i befridde distrikter med endringsanordninger frå 17 august 1945 og 21 desember 1945, jfr. kongelig resolusjon frå 28 juni 1946.
- 15 desember om tillegg til straffelovgivningen om forræderi (Landssvikanordningen) med endrings- og tilleggssanordninger frå 3 og 10 august 1945.
- 15 desember om legeundersøkelse av sjømenn.

Frå 1945:

- 16 februar om rettergang i landssviksaker med endringsanordning frå 4 mai, 3 og 31 august 1945.
- 4 mai om tiltak for å hindre at landssvikere avgir stemme ved offentlige valg.
- 4 mai om opprettelse av et midlertidig arbeidsdirektorat.
- 4 mai om midlertidig forbud mot diftsstans og driftsinnskrenkning, om midlertidig begrensning i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør samt midlertidig forbud mot å forlate visse arbeidsplasser i befridde områder.
- 4 mai om midlertidig tillegg til lov om arbeidsformidling frå 12 juni 1906.
- 4 mai om trygd mot arbeidsløshet i frigjorte områder § 10.
- 8 mai om Krigsskadetrygd for bygninger og løsøre, for det som gjeld lausøyre.
- 18 mai om registrering og hyreanvisning for avløsnings- og rekrutteringsmannskaper i handelsflåten.
- 12 juni om skogoppsynet.
- 14 september om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.
- 21 september om rekvisisjoner til bruk for alliert eller norsk myndighet.

§ 2. Kongen kan fastsetja at ei rettarbot som er gjort gjeldande etter § 1, skal falla bort heilt eller noko før 1 juli 1947.

§ 3. Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

37 Lov om tillegg til lov av 6 mai 1921 om rettar- 14 desbr.
gangsmåten i militære straffesaker i fredstid. Nr. 2.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1946 som lyder so:

§ 1. Dei sakene som er nemnde i §§ 6—9 i lov frå 29 mars 1900 om rettargangsmåten i militære straffesaker skal til året 1947 er ute, førehavast etter føresegnene i nemnde lov, jfr. § 6 andre punktum i lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid, endå om heile den væpna makta eller noko av henne er sett på fredsfot. Av reglane for krigstid i lov frå 29 mars 1900 gjeld § 19, andre leden og § 55 andre leden, men elles gjeld reglane for fredstid.

I saker som seinast 31 desember 1947 er innhavde for domstolane, gjeld § 6, andre leden, i lov frå 6 mai 1921 på tilsvarande måte.

§ 2. Denne lova tek til å gjelde straks.

10 Lov frå 27 desember 1945 om tilleggslov til lov frå 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid held opp å gjelda frå same tid.

15 Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

10 Lov om endringer i skattelov for landet av 18 14 desbr.
august 1911. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1946 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 16, annet ledd:

Formue og inntekt som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 16 år, lignedes under ett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignedes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger seg

14 desbr. selv. Når det tilståes klassefradrag for forsørget person etter § 75, Nr. 3. fjerde eller syvende ledd, lignes dennes mulige formue og inntekt under ett med forsørgerens.

§ 43, annet ledd og tredje ledd:

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for avhenderen, når de er ervervet av ham på annen måte enn ved arv i løpet av de siste 10 år før avhendelsen finner sted eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas ervervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er ervervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende, eller er benyttet dertil. Drift av alminnelig gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er ervervet ved gave og avhendelse før 10 år er forløpet siden gavens mottagelse, regnes den verditilvekst som gjenstanden er undergått, siden den ble ervervet av giveren, eller om dennes ervervelse av formuesgjenstanden ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 10 år, og inntil gavemottakeren avhender gjenstanden, som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er ervervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Asetesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, for så vidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000.

§ 44, første ledd:

Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvungne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetsstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret).

§ 73. Den kommunale inntektsskattøre skal i alminnelighet utgjøre høyst 17,5.

Vedkommende departement kan tillate at inntektsskattøren settes høyere når det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige og

at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet 14 desbr. kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret Nr. 3. som, når det finner grunn til det, påbyr omgivning i samhøve med nærmere angitte regler.

§ 75. Av inntekten skal i alminnelighet et visst beløp være skattefritt.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyter inndeles de skattepliktige i klasser. 1. klasse omfatter dem som ikke har noen å forsørge, 2. og 3. klasse dem som har henholdsvis 1 og 2 å forsørge osv., slik at skattyteren for hver ny forsørget person blir å henhøre til den neste høyere klasse.

Til grunn for klasseansettelsen legges tallet på forsørgede den 1 januar i det år ligningen foretas.

Til forsørgede skal regnes følgende personer når de virkelig forsørges av den skattepliktige:

- a) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige, samt arbeidsudyktige foreldre,
- b) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 25 år når de går på skole eller på annen måte utdanner seg for et yrke,
- c) andre av den skattepliktiges slektninger som hører til hans husstand og er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige. Det samme gjelder for slektninger av den skattepliktiges ektefelle når ektefellene lignes under ett.

Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 16) blir den ene av dem å føre opp som forsørget.

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmевærende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilståes bare for 1 hushjelp.

Ligningsmyndighetene kan samtykke i at også personer som ikke går inn under reglene i fjerde ledd skal regnes som forsørget, når vedkommende virkelig forsørges av den skattepliktige og når det åpenbart ville være urimelig å la forsørgelsen bli uten virkning for klasseansettelsen.

Skjøttes noen av de forsørgede personer på grunn av alderdom, langvarig sykdom eller annen varig svakhet å volde forsørgeren usedvanlig stor bekostning til opphold, tilsyn eller pleie, kan en sådan ved klasseansettelsen regnes like med to eller flere forsørgede personer. Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når den skattepliktige har usedvanlig store utlegg på grunn av egen alderdom, sykdom eller annen varig svakhet.

14 desbr. § 76. Den skattefrie del av inntekten fastsettes — for de første Nr. 3. 8 klasser — på grunnlag av en av følgende tabeller:

	Klasse								Stignings- beløp
	1	2	3	4	5	6	7	8	
Tabell I	420	630	860	1110	1380	1670	1980	2310	20
» II	480	720	980	1260	1560	1880	2220	2580	20
» III	540	810	1110	1440	1800	2190	2610	3060	30
» IV	600	900	1240	1620	2040	2500	3000	3540	40
» V	720	1080	1500	1980	2520	3120	3780	4500	60
» Va	750	1270	1870	2550	3310	4150	5070	6070	80
» VI	840	1260	1760	2340	3000	3740	4560	5460	80
» Via	860	1420	2070	2810	3640	4560	5570	6670	90
» VII	960	1440	2020	2700	3480	4360	5340	6420	100
» VIIa	1020	1670	2420	3270	4220	5270	6420	7670	100
» VIIIa	1060	1730	2500	3370	4340	5410	6580	7850	100

For skattepliktige i 9. klasse fremkommer den skattefrie del av inntekten ved at beløpet i klasse 8 forhøyes med det beløp som utgjør forskjellen mellom tallene i 7. og 8. klasse pluss stigningsbeløpet etter vedkommende tabell. For hver høyere klasse forhøyes det skattefrie beløp på samme måte med et beløp som svarer til forskjellen mellom tallene i de to nærmest foregående klasser pluss stigningsbeløpet.

Er den av ligningsmyndighetene ansatte inntekt (den antatte inntekt) ikke større enn det beløp som er skattefritt etter den tabell som nyttes i distriktet, utlignes ingen skatt på inntekten. Hvis den antatte inntekt overstiger det skattefrie beløp, skal det gjøres fradrag for dette. Den gjenværende del av inntekten utgjør den inntekt som skatten skal fordeles på (den skattbare inntekt).

Herredstyret kan bestemme at antatt inntekt inntil et visst beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. De fritatte beløp fastsettes ved at det gjøres et tillegg til de beløp som er skattefrie etter den vedtatte reduksjonstabell. Tillegget skal være det samme for alle klasser og må ikke overstige 30 pst. av det skattefrie beløp i 1. klasse. Beløpene skal avrundes oppover til nærmeste tall som kan deles med 10. Herredstyret kan bestemme at de grenser for inntekt som er fritatt for skattlegging, som ble anvendt ved ligningen for 1946—47, fortsatt skal gjelde når de er høyere enn de inntektsgrenser som det er adgang til å fastsette for distriktet etter reglene foran. Har herredstyret truffet bestemmelse som omhandlet i dette ledd, må

skattebeløpet til kommunen ikke settes høyere enn at skattyteren be- 14 desbr.
holder det fritatte beløp ubeskåret av skatten. Nr. 3.

§ 77. Herredstyret skal ved valget av reduksjonstabell så langt
råd er ta omsyn til leveomkostningene i distriktet.

Herredstyrets vedtak om reduksjonstabell må for å bli gyldig
godkjennes av vedkommende departement når det etter § 73, annet
ledd, trengs tillatelse fra departementet til å nytte den skattøre som
er vedtatt i distriktet. Det samme gjelder når fylkesmannen bringer
vedtaket inn for departementet etter reglene i tredje ledd.

Fylkesmannen kan bringe herredstyrets vedtak om reduksjons-
tabell inn for vedkommende departement når han finner at den
valgte tabell ikke gir slike skattefrie beløp som omsynet til leve-
omkostningene tilsier ut fra en sammenligning med forholdene i andre
distrikter og de tabeller som brukes der.

Bestemmelsen i annet ledds første punktum i denne paragraf får
tilsvarende anvendelse på herredstyrets vedtak etter § 76, siste ledd,
om at antatt inntekt inntil et visst beløp ikke skal skattlegges til
kommunen.

Fylkesskattestyrets uttalelse skal innhentes før departementet
avgjør spørsmål om godkjenning etter denne paragraf.

§ 81, første ledd:

Ligningsnevnden ansetter de skattepliktiges formue og inntekt
samt fastsetter den klasse hvortil de skattepliktige skal henføres.
I distrikt hvor ligningsråd er opprettet, skjer ansettelsen for skatte-
pliktige som har levert selvangivelse, overensstemmende med lig-
ningsrådets avgjørelse.

§ 102. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer
det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta
i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og disses
utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det
samme gjelder kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkon-
torene og de i § 97, niende og tiende ledd, omhandlede regnskapskon-
trollører.

Skatteinspektøren samt kontorsjefer og sekretærer ved skatte-
inspektørkontorene er berettiget til under nærvær ved et lignings-
vesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og her-
under få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange
ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§§ 104, første ledd:

Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen.
Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direk-
tøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirek-

14 desbr. tøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett
 Nr. 3. av Kongen, mens tre velges for 3 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lovendringen i § 43 gjøres ikke gjeldende på gevinster ved avhendelser som har funnet sted før loven trer i kraft.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 25 april 1941 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14 desbr. **Lov om endringer i skattelov for byene av 18**
 Nr. 4. **august 1911.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1946 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 11, annet ledd:

Formue og inntekt som tilhører hjemmeværende barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 16 år, lignes under ett med familieoverhodets (farens eller i tilfelle morens) formue og inntekt. Dog lignes barnet særskilt, når det av sin inntekt helt forsørger seg selv. Når det tilståes klassefradrag for forsørget person etter § 68, fjerde eller syvende ledd, lignes dennes mulige formue og inntekt under ett med forsørgerens.

§ 37, annet ledd og tredje ledd:

Gevinst ved avhendelse av faste eiendommer eller andre formuesgjenstander — herunder ikke innbefattet verdipapirer og heller ikke innbo eller annet løsøre som har vært benyttet i den skattepliktiges eller hans families bopel eller husholdning — regnes som inntekt for

avhenderen, når de er ervervet av ham på annen måte enn ved arv i 14 desbr. løpet av de siste 10 år før avhendelsen finner sted eller avtale derom treffes. Det samme gjelder, når de må antas ervervet av selgeren for å avhendes med fordel, eller når de er ervervet av ham i anledning av næring eller forretningsforetagende, eller er benyttet dertil. Drift av alminnelig gårdsbruk og av leiegårder, som vesentlig er bestemt til beboelse, henregnes ikke i denne henseende til næring eller forretningsforetagende. Nr. 4.

Når de i annet ledd omhandlede formuesgjenstander er ervervet ved gave og avhendes før 10 år er forløpet siden gavens mottagelse, regnes den verditilvekst som gjenstanden er undergått, siden den ble ervervet av giveren, eller om dennes ervervelse av formuesgjenstander ligger lengere tilbake i tid, verditilveksten i de siste 10 år, og inntil gavemottakeren avhender gjenstanden, som inntekt for denne. Like hermed regnes de tilfelle, hvor gjenstanden er ervervet av avhenderen til underpris, der skjønnes å omfatte en gave. Asetesretten berøres ikke av denne bestemmelse. Disse regler kommer kun til anvendelse, for så vidt gjenstandens salgssum overstiger kr. 5 000.

§ 38, første ledd:

Fra det antatte bruttobeløp av inntekten dras, foruten renter av skattyterens gjeld, alle utgifter som skjønnes å være pådratt til inntektens ervervelse, sikrelse og vedlikeholdelse. Til avdrag kommer således:

(a—g uforandret).

h. Tvingne innskudd i pensjonskasse, enkekasse, vikarkasse, til ulykkes-, syke-, invaliditets- og alderdomsforsikring for den skattepliktige med familie samt premie for tvungen arbeidsløshetsstrygd som den trygdede svarer.

(i—l uforandret).

§ 66. Den kommunale inntektsskattøre skal i alminnelighet utgjøre høyst 17,5 pst.

Vedkommende departement kan tillate at inntektsskattøren settes høyere når det godtgjøres at ligningsansettelsene er rimelige og at andre skattefundamenter er forsvarlig utnyttet. Departementet kan kreve ligningen undergitt nærmere prøvelse av Riksskattestyret som, når det finner grunn til det, påbyr omligning i samhøve med nærmere angitte regler.

§ 68. Av inntekten skal i alminnelighet et visst beløp være skattefritt.

Til bestemmelse av det skattefrie beløp for hver enkelt skattyter inndeles de skattepliktige i klasser. 1. klasse omfatter dem som ikke har noen å forsørge, 2. og 3. klasse dem som har henholds-

14 desbr. vis 1 og 2 å forsørge osv., slik at skattyteren for hver ny forsørget
Nr. 4. person blir å henføre til den neste høyere klasse.

Til grunn for klasseansettelsen legges tallet på forsørgede den 1 januar i det år ligningen foretas.

Til forsørgede skal regnes følgende personer når de virkelig forsørges av den skattepliktige:

- a) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) som er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige samt arbeidsudyktige foreldre,
- b) den skattepliktiges barn (herunder adoptivbarn og pleiebarn) under 25 år når de går på skole eller på annen måte utdanner seg for et yrke,
- c) andre av den skattepliktiges slektninger som hører til hans husstand og er under 16 år eller ikke arbeidsdyktige. Det samme gjelder for slektninger av den skattepliktiges ektefelle når ektefellene lignes under ett.

Ved ligning av mann og hustru under ett (§ 11) blir den ene av dem å føre opp som forsørget.

Når enslig forsørger på grunn av sitt erverv må holde daglig hushjelp av omsyn til hjemmевærende barn som det kan kreves klassefradrag for, blir vedkommende hushjelp ved klasseansettelsen å regne som forsørget. Klassefradrag tilstås bare for 1 hushjelp.

Ligningsmyndighetene kan samtykke i at også personer som ikke går inn under reglene i fjerde ledd skal regnes som forsørget, når vedkommende virkelig forsørges av den skattepliktige og når det åpenbart ville være urimelig å la forsørgelsen bli uten virkning for klasseansettelsen.

Skjønnens noen av de forsørgede personer på grunn av alderdom, langvarig sykdom eller annen varig svakhet å volde forsørgeren usedvanlig stor bekostning til opphold, tilsyn eller pleie, kan en sådan ved klasseansettelsen regnes like med to eller flere forsørgede personer. Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når den skattepliktige har usedvanlig store utlegg på grunn av egen alderdom, sykdom eller annen varig svakhet.

§ 69. Den skattefrie del av inntekten fastsettes — for de første 8 klasser — på grunnlag av en av følgende tabeller:

	Klasse								Stignings- beløp
	1	2	3	4	5	6	7	8	
Tabell I	420	630	860	1110	1380	1670	1980	2310	20
» II	480	720	980	1260	1560	1880	2220	2580	20
» III	540	810	1110	1440	1800	2190	2610	3060	30
» IV	600	900	1240	1620	2040	2500	3000	3540	40
» V	720	1080	1500	1980	2520	3120	3780	4500	60
» Va	750	1270	1870	2550	3310	4150	5070	6070	80
» VI	840	1260	1760	2340	3000	3740	4560	5460	80
» VIa	860	1420	2070	2810	3640	4560	5570	6670	90
» VII	960	1440	2020	2700	3480	4360	5340	6420	100
» VIIa	1020	1670	2420	3270	4220	5270	6420	7670	100
» VIIIa	1060	1730	2500	3370	4340	5410	6580	7850	100

14 desbr.
Nr. 4.

For skattepliktige i 9. klasse fremkommer den skattefrie del av inntekten ved at beløpet i klasse 8 forhøyes med det beløp som utgjør forskjellen mellom tallene i 7. og 8. klasse pluss stigningsbeløpet etter vedkommende tabell. For hver høyere klasse forhøyes det skattefrie beløp på samme måte med et beløp som svarer til forskjellen mellom tallene i de to nærmest foregående klasser pluss stigningsbeløpet.

Er den av ligningsmyndighetene ansatte inntekt (den antatte inntekt) ikke større enn det beløp som er skattefritt etter den tabell som nyttes i distriktet, utlignes ingen skatt på inntekten. Hvis den antatte inntekt overstiger det skattefrie beløp, skal det gjøres fradrag for dette. Den gjenværende del av inntekten utgjør den inntekt som skatten skal fordeles på (den skattbare inntekt).

Bystyret kan bestemme at antatt inntekt inntil et vist beløp ikke blir å skattlegge til kommunen. De fritatte beløp fastsettes ved at det gjøres et tillegg til de beløp som er skattefrie etter den vedtatte reduksjonstabell. Tillegget skal være det samme for alle klasser og må ikke overstige 30 pst. av det skattefrie beløp i 1. klasse. Beløpene skal avrundes oppover til nærmeste tall som kan deles med 10. Bystyret kan bestemme at de grenser for inntekt som er fritatt for skattlegging, som ble anvendt ved ligningen for 1946—47, fortsatt skal gjelde når de er høyere enn de inntektsgrenser som det er adgang til å fastsette for distriktet etter reglene foran. Har bystyret truffet bestemmelse som omhandlet i dette ledd, må skattebeløpet til kommunen ikke settes høyere enn at skattyteren beholder det fritatte beløp ubeskåret av skatten.

14 desbr. § 70. Bystyret skal ved valget av reduksjonstabell så langt råd
Nr. 4. er ta omsyn til leveomkostningene i distriktet.

Bystyrets vedtak om reduksjonstabell må for å bli gyldig godkjennes av vedkommende departement når det etter § 66, annet ledd, trengs tillatelse fra departementet til å nytte den skattøre som er vedtatt i distriktet. Det samme gjelder når fylkesmannen bringer vedtaket inn for departementet etter reglene i tredje ledd.

Fylkesmannen kan bringe bystyrets vedtak om reduksjonstabell inn for vedkommende departement når han finner at den valgte tabell ikke gir slike skattefrie beløp som omsynet til leveomkostningene tilsier ut fra en sammenligning med forholdene i andre distrikter og de tabeller som brukes der.

Bestemmelsene i annet ledds første punktum i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på bystyrets vedtak etter § 69, siste ledd, om at antatt inntekt inntil et vist beløp ikke skal skattlegges til kommunen.

Fylkesskattestyrets uttalelse skal innhentes før departementet avgjør spørsmål om godkjenning etter denne paragraf.

§ 74, første ledd:

Ligningsnevnden ansetter de skattepliktiges formue og inntekt samt fastsetter den klasse hvortil de skattepliktige skal henføres. For skattepliktige som har levert selvangivelse, skjer ansettelsen overensstemmende med ligningsrådets avgjørelse.

§ 94. Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene.

Skatteinspektøren samt kontorsjefer og sekretærer ved skatteinspektørkontorene er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmateriellet innsendt til sitt kontor.

§ 96, første ledd:

Riksskattestyret er den øverste instans for Rikets ligningsvesen. Det består av en direktør som formann og 4 andre medlemmer. Direktøren har som varamann en underdirektør. Direktøren og underdirektøren utnevnes av Kongen. Av de øvrige medlemmer beskikkes ett av Kongen, mens tre velges for 3 år ad gangen av Stortinget. Samtidig beskikkes av Kongen en og velges av Stortinget tre varamenn. Medlemmenes godtgjørelse bestemmes av Stortinget. For reiser tilkommer de skyss- og kostgodtgjørelse som for stortingsmenn bestemt.

II.

14 desbr.

Nr. 4.

Denne lov trer i kraft straks.

Lovendringen i § 37 gjøres ikke gjeldende på gevinster ved avhendelser som har funnet sted før loven trer i kraft.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av 25 april 1941 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov nr. 4 av 29 juli 1918 om 14 desbr.
tvungen avståelse av grunn og bygninger til of- Nr. 5.
fentlige kontorlokaler og rettslokaler.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1946
sålydende:

I.

I lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler av 29 juli 1918 skal overskriften og § 1 lyde slik:

Lov om tvungen avståelse av grunn og bygninger til offentlige kontorlokaler og rettslokaler m. v. •

§ 1. Grunn og bygninger eller bruksrett til husrom i bygninger som trengs for å skaffe plass til offentlige kontorlokaler eller rettslokaler, kan staten etter bestemmelse av Kongen eller den han gir fullmakt, kreve avstått mot erstatning som i mangel av overenskomst fastsettes ved skjønn.

Når særlige hensyn gjør det nødvendig, kan det kreves avståelse som nevnt i første ledd til fordel for selskap eller innretning hvor staten er hovedinteressent.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Er det med hjemmel i provisorisk anordning av 18 mai 1940 om rett til å kreve avståelse til sivile formål gjort vedtak om avståelse som ville kunne kreves etter denne lov, står vedtaket ved makt uten

14 desbr. at det er nødvendig å treffe nytt vedtak med hjemmel i denne lov.
 Nr. . Bestemmelsene i anordningen gjelder fortsatt for slike avståelser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14 desbr. **Midlertidig lov om tillegg til lov av 23 juli 1915**
 Nr. 6. om småbruk- og boliglån m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 desember 1946 sålydende:

§ 1. For de lån som er eller heretter blir gitt av den Norske Stats Småbruk- og Boligbank kan Kongen med virkning fra 1 juli 1946 endre de rentesatser og avdragsvilkår som er fastsatt i lov av 23 juli 1915 om småbruk- og boliglån m. v.

Kongen kan gjøre avvik fra de føresegnene som i loven er fastsatt om formuesgrener (§§ 11 og 39), låneverdigrenser (§§ 12, 40 og 83), lånegrenser (§§ 14 og 42) og tomteverdigrense (§ 40).

§ 2. Når det blir gitt lån etter reglene i kapitel 2—6 i loven kan banken gi tilskottslån dersom de økonomiske tilhøva gjør det nødvendig for å få nye våningshus reist.

Tilskottslånet må ved reising av enmannshus ikke være over kr. 3 000 og for tomannshus ikke over kr. 4 000.

For tilskottslån utstedes en pantobligasjon som midlertidig er rente- og avdragsfri. Bankstyret kan vedta at lånet seinere helt eller delvis skal forrentes og/eller tilbakebetales etter nærmere regler, fastsatt av Stortinget.

Utgiftene ved tilskottslån skal bæres med $\frac{2}{3}$ av staten og $\frac{1}{3}$ av den kommune som garanterer for det ordinære lånet. Banken står for utgiftene mot refusjon etter regler som blir fastsatt av vedkommende departement. Departementet kan helt eller delvis fritta kommuner som er særs dårlig økonomisk stilt.

Staten stiller årlig til disposisjon for banken de midler som trengs til tilskottslån.

Ellers skal de reglene som er gitt i loven gjelde for tilskottslån etter denne paragraf så langt de høver.

Vedkommende departement kan etter framlegg fra banken fast- 14 desbr.
sette nærmere vilkår for bevilgning av tilskottsslån. Nr. 6.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Mellombels lov om prisregulering og anna regule- 14 desbr.
ring av næringsverksemd. Nr. 7.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 13 desember 1946
som lyder so:

I.

Rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av
næringsverksemd held fram å gjelda, men ikkje lenger enn til 1 juli
1947. Etternemnde føresegrer i rettarbota skal likevel lyda slik:

§ 1, første leden.

Kongen eller den han gir fullmakt, kan gjennomføre reguleringer
etter denne anordning. Prisdirektoratet utøver midlertidig de funk-
sjoner som er tillagt trustkontrollmyndighetene etter trustloven av
12 mars 1926.

§ 2. Kongen eller den som har fullmakt fra ham, kan gi slike
bestemmelser som det under de ekstraordinære forhold finnes nød-
vendig:

- a) for å regulere og føre kontroll med priser, fortjenester og ut-
bytter av alle slag,
- b) for å regulere og føre kontroll med produksjon, omsetning og
annen ervervsmessig virksomhet med sikte på å motvirke ska-
delige konkurransereguleringer eller andre mislige forhold eller
fremme en bedre organisasjon av virksomheten eller på annen
måte medvirke til å gjenreise eller utbygge næringslivet.

Under dette kan Kongen eller den han gir fullmakt, i den ut-
strekning det finnes påkrevd til fremme av slike formål som er nevnt
under a og b blant annet:

1. forby ervervsdrivende å innskrenke eller stanse produksjon, om-
setning eller annen ervervsvirksomhet,

- 14 desbr. 2. pålegge ervervsdrivende å fremstille bestemte varer eller gjenstander eller utføre bestemte arbeider eller andre ytelser til de priser og på de andre vilkår som fastsettes,
- Nr. 7. 3. bestemme at nye bedrifter ikke må opprettes og bestående bedrifter ikke utvides uten samtykke, eller at produksjon, omsetning eller annen virksomhet i et erverv skal fordeles mellom bedriftene på en bestemt måte, eller at virksomheten ved en bedrift skal innskrenkes eller innstilles,
4. pålegge ervervsdrivende å svare avgifter til bruk i prisreguleringsøyemed eller som ledd i andre reguleringer etter denne paragraf og fastsette nærmere regler om innbetaling og inndrivning m. v. av slike avgifter.

Med uttrykket «priser» menes vederlag av alle slag.

§ 4, første punktum.

Når almene hensyn gjør det påkrevet kan Kongen samtykke i at det enkelte departement og Prisdirektoratet krever avstått varer eller andre gjenstander til staten, offentlige innretninger, fylkeskommuner, by- og herredskommuner eller private.

§ 5. Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi en sammenslutning av ervervsdrivende eller et sakkyndig utvalg som blir opprettet eller godkjent, myndighet til eller pålegg om å treffe bestemmelser etter § 2 eller på annen måte delta i regulerings- eller kontrollarbeid. De bestemmelser som sammenslutningen eller utvalget treffer etter § 2 skal Prisdirektoratet få melding om etter nærmere regler som dette gir. Kongen eller den han gir fullmakt kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan bestemme at godkjente utgifter som sammenslutninger eller utvalg får ved regulerings- eller kontrollarbeid, skal dekkes av de ervervsdrivende på nærmere fastsatt måte og kan gi nærmere regler om innbetaling og inndrivning m. v. av de avgifter som fastsettes i dette øyemed og om anvendelse av midlene. Medlemmer av slike sammenslutninger eller utvalg må ikke uten samtykke fra Prisdirektoratet tilståes eller ta imot godtgjørelse for utføring av very etter denne paragraf.

Nærmere forskrifter om disse sammenslutningers og utvalgs organisasjon og virksomhet etter denne anordning gis av Kongen eller den som har fullmakt fra ham.

§ 6, 2. og 3. punktum.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi dem myndighet til å treffe bestemmelser etter § 2 eller gi dem pålegg om å gjøre det. Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser.

§ 8, første leden 2. og 3. punktum.

Kongen eller den som har fullmakt fra ham kan gi nemndene myndighet til å treffe regulerende bestemmelser etter § 2 eller gi dem pålegg om å gjøre det. Kongen eller den som har fullmakt fra ham, kan alltid endre eller oppheve slike bestemmelser eller gi fylkesmannen myndighet til å gjøre det.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 14 desember 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

1. De reguleringsbestemmelser som er gitt eller opprettholdt etter provisorisk anordning av 8 mai 1945 om prisregulering og annen regulering av ervervsmessig virksomhet og fortsatt er i kraft, skal bli ved å gjelde inntil de blir endret eller opphevet av Kongen eller av de myndigheter som har fullmakt til det i samsvar med reglene i mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, jfr. bestemmelsene nedenfor under nr. 2—6. På samme måte opprettholdes inntil videre de gjeldende forskrifter om organisasjonen og virksomheten til de sammenslutninger og utvalg som er nevnt i § 5 i mellombels lov av 14 desember 1946 og forskriftene om kontrollnemndenes organisasjon og virksomhet.

2. Finansdepartementet kan inntil videre utøve den myndighet som er tillagt Kongen i §§ 2, 5 og 8 i ovennevnte lov.

Bestemmelser som treffes av departementet settes i verk av Prisdirektoratet, etter de nærmere forskrifter som direktoratet gir. Det samme gjelder bestemmelser som måtte bli gitt av Kongen.

3. Finansdepartementet kan overdra slik myndighet som nevnt under nr. 2 til Prisdirektoratet. Generelle reguleringer etter lovens § 2 annet ledd nr. 1—4 eller andre bestemmelser av særlig viktighet må dog bare treffes av departementet selv eller med departementets godkjenning.

4. Med de begrensninger som følger av bestemmelsene under nr. 3 annet punktum, kan Prisdirektoratet overføre slik myndighet

14 desbr.

Nr. 7.

14 desbr.

14 desbr. som blir tillagt det til sine distriktskontorer, til slike sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 5 og til kontrollnemndene, jfr. lovens § 8.

5. Innenfor rammen av de retningslinjer som Kongen har trukket opp, kan departementet gi Prisdirektoratet og de reguleringsorganer som hører under det, jfr. nr. 4, nærmere forskrifter om hvorledes de skal utøve den myndighet som er overdratt til dem. Departementet kan pålegge Prisdirektoratet å endre eller oppheve en hvilken som helst avgjørelse som det selv eller de underordnede reguleringsorganer har truffet. Departementet kan også gi pålegg om at det skal settes i verk bestemte regulerings- eller kontrolltiltak.

Innenfor rammen av de forskrifter som er gitt av Kongen eller departementet, har Prisdirektoratet tilsvarende instruksjons- og omgjøringsmyndighet i forhold til de reguleringsorganer som hører under det, jfr. nr. 4. Prisdirektoratets distriktskontorer gis tilsvarende instruksjons- og omgjøringsmyndighet i forhold til de sammenslutninger eller utvalg som de i henhold til fullmakt har gitt myndighet etter § 5 og i forhold til kontrollnemndene.

6. Inntil overordnet myndighet fastsetter noe annet i samsvar med reglementet, skal Prisdirektoratet og dets distriktskontorer, sammenslutninger og utvalg som nevnt i lovens § 5 og kontrollnemndene ha samme myndighet til å treffe avgjørelser som de hittil har hatt etter provisorisk anordning av 8 mai 1945. Dette gjelder dog med de begrensninger som følger av bestemmelsene i nr. 3, annet punktum.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.